

2019/1 LSF 122 (Gældende)

Forslag til Lov om ædle metaller og konfliktminerale

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: Erhvervsmin.,
Sikkerhedsstyrelsen, j.nr.

Forslag

til

Lov om ædle metaller og konfliktmineraler¹⁾²⁾³⁾

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder med senere ændringer. Forordningen er optaget som bilag I til denne lov.

Stk. 2. Undtaget fra denne lov er:

- 1) varer af ædle metaller, der godtgøres at være fremstillet før 1. juli 1961,
- 2) varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål, og
- 3) mønter, der er gangbare.

§ 2. I denne lov forstås ved:

- 1) Holdighed: Indholdet af et ædelt metal målt i promille af legeringens vægt.
- 2) Konventionsstempel: Ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel som beskrevet i Bilag II i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.
- 3) Konfliktmineral: Mineraler eller metaller, der er omfattet af bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder.
- 4) Ædle metaller: Guld, sølv, platin og palladium.
- 5) Varer af ædle metaller: Enhver vare, der er fremstillet helt eller delvist af ædle metaller eller deres legeringer.
- 6) EU-importør: Enhver fysisk eller juridisk person, som angiver, at mineraler eller metaller overgår til fri omsætning som omhandlet i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013/EU af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver fysisk eller juridisk person, på hvis vegne en sådan erklæring er afgivet, som angivet i dataelement 3/15 og 3/16 i overensstemmelse med bilag B til Europa-Kommissionens delegerede forordning 2015/2446/EU af 28. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013/EU med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen.
- 7) Due diligence: Forpligtelserne for EU-importører af konfliktmineraler, for så vidt angår deres ledelsessystem, risikostyring, uafhængige tredjepartsaudits og fremlæggelse af oplysninger, med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til konfliktramte områder og højrisikoområder, for at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres tilvejebringelsesaktiviteter.

Kapitel 2

Stempling af og krav til varer af ædle metaller

§ 3. Varer af ædle metaller må kun erhvervsmæssigt fremstilles, sælges eller udbydes til salg, hvis de overholder reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Varer af ædle metaller skal i alle enkelte ædelmetaldele have en holdighed af mindst 333 promille guld, mindst 800 promille sølv, mindst 500 promille platin eller mindst 500 promille palladium, eller skal lovligt kunne markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS eller i lande som har ratificeret konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

§ 4. Varer af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne »guld«, »sølv«, »platin« eller »palladium«, jf. § 3, stk. 2, skal være forsynet med et holdighedsstempel, jf. § 5, og fabrikantens navnestempel, jf. § 6.

Stk. 2. Fritaget fra kravet om stempning efter stk. 1, er:

- 1) varer, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling,
- 2) varer af guld, platin eller palladium, der vejer mindre end 1 g, og varer af sølv, der vejer mindre end 3 g, samt varer, der som følge af deres skrøbelighed eller størrelse ikke kan forsynes med stempler,
- 3) importerede urkasser med indlagt urværk,
- 4) fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil, og
- 5) musikinstrumenter.

Stk. 3. Varer af ædle metaller må ikke påføres stempler, der kan forveksles med stemplerne efter stk. 1.

§ 5. Holdighedsstemplet skal på en tydelig måde angive varens holdighed i promille.

Stk. 2. Indeholder varer af sølv mindst 925 promille sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen ”Sterling”.

Stk. 3. Varer af uædle metaller, der er påført et lag af ædle metaller, må ikke påføres et holdighedsstempel, men skal beskrives med betegnelser, der beskriver varens karakter.

Stk. 4. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om holdighedsstempning af varer efter stk. 3, og om hvornår det er tilladt at anvende dele af uædelt metal eller ikke metalliske materialer i varer af ædle metaller samt hvilke betegnelser, der må anvendes ved markedsføring af varer påført et lag af ædle metaller.

§ 6. Fabrikanter af varer af ædle metaller, jf. § 3, stk. 2, skal have et registreret navnestempel.

Stk. 2. Navnestemplet skal bestå af navnestempelindehaverens navn, firmanavn, binavn eller forkortelse heraf. Navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af Sikkerhedsstyrelsen. Der kan kun registreres navnestempler i registeret, der tydeligt adskiller sig fra allerede registrerede navnestempler.

Stk. 3. Som fabrikanter anses også importører og distributører, som påfører deres eget navnestempel på varer af ædle metaller.

Stk. 4. Udenlandske navnestempler registreret i et andet EU/EØS-land kan sidestilles med danske navnestempler under forudsætning af, at det er muligt at identificere fabrikanten, og at denne kan dokumentere sin ret til at påføre varer det pågældende navnestempel. Importører eller distributører har pligt til at oplyse Sikkerhedsstyrelsen om anvendte udenlandske navnestempler, der kan sidestilles med danske stempler.

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregistret.

§ 7. Varer, der opfylder de krav, som er fastsat i konventionen om kontrol og stempning af varer af ædle metaller af 15. november 1972, kan af Sikkerhedsstyrelsen forsynes med konventionens fælles kontrolstempel. Varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel anses for at opfylde lovens krav til stempning efter § 4, stk. 1.

Stk. 2. Omkostninger i forbindelse med stempeling efter stk. 1, afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

§ 8. Varer af ædle metaller, der opfylder kravene fastsat i denne lov eller reglerne i medfør heraf, kan forsynes med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel.

Stk. 2. Omkostninger i forbindelse med stempeling efter stk. 1, afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler for stempeling af varer af ædle metaller med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel.

§ 9. Virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret efter § 6, stk. 1, indbetaler årligt et gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger forbundet med registreringsordningen og kontrollen efter § 12 af navnestempeleindehavere.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om størrelsen og opkrævning af gebyr efter stk. 1.

§ 10. Erhvervsministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af beslutninger om tekniske spørgsmål truffet af den stående komite efter artikel 10, stk. 4, i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

Kapitel 3

Konfliktminerale

§ 11. Erhvervsministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende EU-retsakter om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af konfliktminerale.

Kapitel 4

Sikkerhedsstyrelsens kontrolvirksomhed

§ 12. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med virksomheder, der er pålagt forpligtelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, samt med virksomheder, som sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg uden at være omfattet af § 6.

§ 13. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller, jf. § 12.

Stk. 2. En juridisk person bemyndiget efter stk. 1 kan udøve Sikkerhedsstyrelsens beføjelser efter denne lovs § 12, stk. 1-4, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1-2, § 16, stk. 1-3, og regler udstedt i medfør af § 6, stk. 5, og § 8, stk. 3.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med en bemyndigelse efter stk. 1 stille krav om habilitet, om tekniske kvalifikationer og akkreditering efter relevante standarder.

Stk. 4. Ansatte hos en juridisk person, der er bemyndiget efter stk. 1, har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med en juridisk person bemyndiget efter stk. 1.

§ 14. Sikkerhedsstyrelsen har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til alle erhvervsmæssige lokaliteter hos de virksomheder, der er omfattet af loven, for at føre en effektiv kontrol efter denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrol efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om politiets bistand efter stk. 2.

§ 15. Sikkerhedsstyrelsen kan i forbindelse med kontrol, jf. § 12, udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet. Hvis udtagelse af varer har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet af virksomheden.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan foretage undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1. Hvis der foretages undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve afholdte omkostninger i forbindelse hermed refunderet af den, der får meddelt forbud eller påbud efter § 16.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler for dækning af omkostninger forbundet med kontrollen og undersøgelser efter stk. 1 og 2, herunder regler om, hvilke omkostninger, der kan kræves refunderet efter stk. 2.

§ 16. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller, som nævnt i stk. 1, skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om at fjerne holdigheds- og navnestempler, hvis varer af ædle metaller uretmæssigt er påført stemplerne.

Stk. 4. Stk. 3 finder alene anvendelse på varer af ædle metaller fremstillet før 1. april 1973, hvis holdigheden afviger mere end 2 promille fra den, der er angivet ved holdighedsstemplets påførelse.

§ 17. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører af konfliktminerale i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder i det omfang dette er nødvendigt for at føre passende kontrol med, at EU-importørerne overholder forpligtelserne i artikel 4-7 i forordningen, herunder om udstedelse af påbud efter forordningens artikel 16.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af § 1.

Kapitel 5

Digital kommunikation og registersamkøring

§ 18. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digitale signaturer el. lign.

§ 19. Sikkerhedsstyrelsen kan i kontroløjemed foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder, erhvervs- eller forbrugerorganisationer med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Kapitel 6

Klage og delegation

§ 20. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over Sikkerhedsstyrelsens eller en bemyndiget juridisk persons afgørelser efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder om, at en klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan bemyndige en anden myndighed under ministeriet til at udøve de beføjelser, der efter denne lov er tillagt ministeren.

Kapitel 7

Strafbestemmelser m.v.

§ 21. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder et eller flere af følgende forhold for varer af ædle metaller:

- 1) Fremstiller, sælger eller udbyder varer af ædle metaller til salg under betegnelsen ædle metaller i strid med de holdigheder, der er angivet i § 3, stk. 2.
- 2) Anvender eller påfører holdigheds- eller navnestempel i strid med § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3 eller § 6, stk. 2.
- 3) Tilsidesætter pligten til at have et registreret navnestempel, jf. § 6, stk. 1.
- 4) Overtræder eller undlader at efterkomme et forbud eller påbud udstedt i medfør af § 16.
- 5) Tilsidesætter oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Stk. 2. I regler fastsat i medfør af § 6, stk. 5, § 12, stk. 4, og § 17, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden m.v.

§ 22. Loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 2. §§ 11 og 17 har virkning fra den 1. januar 2021.

Stk. 3. Lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, ophæves den 1. juli 2020.

Stk. 4. Regler, der er fastsat i medfør af lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov. Regler om straf for overtrædelse af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov.

§ 23. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

- 1) Loven har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).
- 2) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, EU-Tidende 2017, nr. L 130 af 19. maj 2017, side 1-20. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.
- 3) Som bilag til loven er medtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder. EU-Tidende 2017, nr. L 130 af 19. maj 2017, side 1-20.

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning**
- 2. Lovforslagets hovedpunkter**
 - 2.1. Anvendelsesområde
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Konfliktminerale
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Stempler
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Kontrol
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Digital kommunikation
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Strafbestemmelser
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige**
- 4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.**
- 5. Administrative konsekvenser for borgerne**
- 6. Miljømæssige konsekvenser**
- 7. Forholdet til EU-retten**
- 8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.**
- 9. Sammenfattende skema**

1. Indledning

Formålet med forslaget til lov om ædle metaller og konfliktminerale er at sikre, at danske forbrugere fortsat kan have tillid til, at de smykker m.v., de køber, opfylder de lovede egenskaber. Dette gælder både i forhold til varer, der sælges i fysiske butikker og via onlinehandel. Hensigten med lovforslaget er at modernisere og forenkle den nuværende lov om kontrol med arbejder af ædle metaller (ædelmetaloven), der oprindeligt er fra 1995, og at lægge sig op af konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 (ædelmetalkonventionen), som ved lovforslagets fremsættelse har 20 kontraherende lande. Ædelmetaloven fastsætter reglerne for, hvor meget ædelmetal en vare mindst skal indeholde for at kunne sælges under betegnelsen guld, sølv, platin eller palladium.

Lovforslaget skal samlet set sikre, at der fortsat ikke er incitamenter for virksomhederne til at opnå konkurrencemæssige fordele på bekostning af forbrugerne eller på bekostning af Danmarks internationale forpligtelser. Det er i den forbindelse centralt, at virksomheder, der overholder lovgivningen, ikke stilles konkurrencemæssigt dårligere, end virksomheder, der ikke gør.

Moderniseringen af ædelmetalloven vil konkret skabe mere gennemskuelige priser for kontrollen med virksomhederne, som fremover vil blive fastsat på markedsvilkår. Sikkerhedsstyrelsen vil desuden søge at skabe en mere effektiv kontrolindsats for ædelmetalvirksomhederne ved i større omfang at konkurrenceudsætte kontrolopgaven, der i dag alene varetages af den selvejende institution FORCE Technology. En konkurrenceudsættelse vil betyde, at FORCE Technology, men også andre virksomheder, kan byde ind på at varetage denne opgave.

For at sikre en effektiv kontrol med, at virksomhederne overholder reglerne, vil lovforslaget udvide kontrolbeføjelserne i forhold til såkaldt "skjult identitet", hvilket vil sige anonym kontrol både i de fysiske butikker og i onlinebutikker. Herudover foreslås det, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen i kontroløjemed kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder, erhvervs- eller forbrugerorganisationer, således at der skabes det bedst mulige datagrundlag for en risikobaseret kontrolindsats.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder (forordningen om konfliktminerale) pålægger virksomheder at tilvejebringe deres import af konfliktminerale tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld på ansvarlig vis og sikre, at deres forsyningskæder ikke er med til at finansiere væbnede konflikter. Lovforslaget er et element i regeringens ambition om på internationalt niveau at adressere de bagvedliggende årsager til, at mennesker er på flugt mod Europa ved at sikre, at danske virksomhederne ikke bidrager til at finansiere væbnede konflikter. Der er tale om mineraler, som kan anvendes i hverdagsprodukter som f.eks. mobiltelefoner, biler eller smykker, og som udvindes i konfliktramte områder og højrisikoområder, hvor væbnede grupper ofte anvender tvangsarbejde til at udvinde disse metaller og mineraler, som de sælger for at finansiere deres aktiviteter.

Forordningen om konfliktminerale indeholder bestemmelser om "due diligence", som bliver bindende for virksomhederne fra 1. januar 2021. Importører opfordres dog til allerede på nuværende tidspunkt at tage stilling til de i forordningens artikel 4-7 fastsatte krav, for på denne måde at være forberedte. Due diligence er en forpligtelse for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld til at fremlægge oplysninger med henblik på at identificere forsyningskæden tilbage til smelterierne.

Ved at sikre produktets sporbarhed er det forordningen om konfliktminerale og lovforslagets formål at afskære de væbnede grupper fra en af deres vigtigste indtægtskilder og så vidt muligt undgå, at arbejdere bliver udnyttet i konfliktområder. Forordningen om konfliktminerale bygger på OECD-retningslinjerne fra 2011, der fastsætter det internationale benchmark for "due diligence" i forsyningskæden.

Det anslås, at mindst 95 % af EU's samlede import af metaller og mineraler bliver omfattet, og alene importører af små mængder er fritaget. Forordningen om konfliktminerale finder direkte anvendelse og skal ikke implementeres i dansk ret, men der skal foretages visse gennemførelsesforanstaltninger, herunder blandt andet krav til sporbarheden i virksomhedernes leverandørkæde.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

Lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. (ædelmetalloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, indeholder i dag bestemmelser, der finder anvendelse på arbejder af ædle metaller. Loven opstiller krav for arbejder af ædle metaller, der forarbejdes og sælges i Danmark, og om at arbejderne skal overholde minimumsholdighederne fastsat i loven for at kunne udbydes til salg under betegnelserne »guld« med minimumsholdighed på 333 promille, »sølv« med en minimumsholdighed på 800 promille, »platin« eller »palladium« med en minimumsholdighed på 850 promille. Lovens formål er at sikre, at forbrugerne har tillid til de arbejder af ædle metaller, de køber.

Ædelmetalloven indeholder bestemmelser om krav til holdigheds- og navnestempler samt brugen heraf. Af loven fremgår, at arbejder af ædle metaller skal være forsynet med et navnestempel og et holdighedsstempel, når de udbydes til salg. Loven indeholder også bestemmelser om hvilke arbejder, der fritages for kravet om stempeling. Der er tale om udstillingsvarer, vareprøver, arbejder under en vis vægtgrænse, importerede urkasser, fyldepenne, kuglepenne og lignende, arbejder til medicinsk eller dentalt formål, musikinstrumenter og mønter, der er gangbare. I loven bemyndiges Sikkerhedsstyrelsen til at fastsætte regler om navnestemplers anmeldelse og optagelse i et navnestempelregister og om holdighedsstempeling af arbejder af ædle metaller samt om stempeling af arbejder, der består af to eller flere ædle metaller.

For så vidt angår varetagelse af kontrolopgaverne med ædle metaller, indeholder ædelmetalloven bestemmelser om, at Sikkerhedsstyrelsen udpeger en selvejende institution til at udføre kontrollen, se også afsnit 2.4. Den selvejende institution betegnes Ædelmetalkontrollen. Loven bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om denne kontrol.

Efter den gældende ædelmetallov skal der ikke foretages kontrol med stempelingen af arbejder af ædle metaller, der er fremstillet før 1961, af arbejder af ædle metaller fremstillet til dentalt eller andet medicinsk formål eller mønter, der er gangbare. Kontrol af de nævnte arbejder har derfor ikke tidligere været omfattet af Ædelmetalkontrollens kontrol.

Ædelmetalloven indeholder, for så vidt angår Ædelmetalkontrollen, bestemmelser om, at Ædelmetalkontrollen har adgang uden retskendelse til virksomheder, der har et registreret navnestempel, eller som sælger ædle metaller i uforarbejdet stand. Ædelmetalkontrollen kan efter gældende ret udtage prøver af arbejder af ædle metaller, halvfabrikata af ædle metaller eller uforarbejdede ædle metaller. Loven indeholder også bestemmelser om, at Ædelmetalkontrollen kan udstede påbud om, at holdighedsstemplet skal slettes, såfremt arbejder af ædelt metal har en mindre holdighed end angivet i holdighedsstemplet. Endelig kan Ædelmetalkontrollen også påbyde, at arbejder med forkert angivet holdighed tilbagekaldes fra forbrugeren.

For så vidt angår interessentinddragelse indeholder ædelmetalloven bestemmelser om nedsættelse af et ædelmetalnævn, der skal bistå med administration af loven. Nævnet består af en repræsentant for Ædelmetalkontrollen, en repræsentant for guldsmedefaget samt en repræsentant for Sikkerhedsstyrelsen, som samtidig er formand for ædelmetalnævnet.

Erhvervsministeren bemyndiges i ædelmetalloven til at fastsætte de regler, der er nødvendige i forbindelse med digital kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen samt Ædelmetalkontrollen.

Konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 (ædelmetalkonventionen) er tiltrådt af Danmark i 1988 ved kongelig resolution af 6. november 1987. Ædelmetalkonventionen forpligter de kontraherende stater til at udpege en kontrolmyndighed til at udøve kontrol med varer af ædle metaller. Ædelmetalkonventionen fastsætter regler for stempeling af varer af ædle metaller. Tiltrædelse af Ædelmetalkonventionen indebærer, at varer, som bærer ædelmetalkonventionens kontrolstempel, frit kan markedsføres i samtlige lande, der har tiltrådt konventionen, medmindre der er fastsat nationale særregler om holdighed.

Ædelmetalkonventionens stående komite er konventionens ”generalforsamling”, hvor alle kontraherende stater er repræsenteret. Hver kontraherende stat er repræsenteret af embedsmænd fra det kompetente ministerium og af repræsentanter for statens autoriserede kontrolmyndighed. Den stående komité er det vigtigste beslutningsorgan og konventionens drivkraft. Hver kontraherende stat har en stemme, men beslutninger træffes normalt ved konsensus. Den stående komité har til opgave at føre tilsyn med alle aktiviteter, der udføres under konventionen.

Da ædelmetalkonventionen er en aftale mellem lande, skal enhver ændring af konventionen og dens bilag vedtages enstemmigt og ratificeres af alle kontraherende lande.

Bilagene til ædelmetalkonventionen oplister de tekniske krav til varer af ædle metaller og krav til mærkning af disse. Den seneste ændring af bilagene trådte i kraft 1. januar 2019 og vedrørte primært mærkning med ædelmetalkonventionens kontrolstempel.

Ædelmetalkonventionens stående komité har mulighed for løbende at træffe beslutninger om den praktiske implementering af bilagene til ædelmetalkonventionen. Disse beslutninger offentliggøres på ædelmetalkonventionens hjemmeside i dokumentet "Compilation of Decisions on technical matters related to annexes I and II of the Convention on the Control and Marking of Articles of Precious Metals"

Da der således løbende sker ændringer af ædelmetalkonventionen, er der i lovforslaget indarbejdet en bemyndigelse til, at erhvervsministeren kan udarbejde regler vedrørende de tekniske spørgsmål.

2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der er behov for en modernisering af ædelmetallov. Hovedloven er fra 1995 og ønsket er, at loven bliver tidssvarende i forhold til sprogbrug og funktionalitet. Der lægges med lovforslaget op til at modernisere loven ved at ændre betegnelsen »arbejder af ædle metaller« til »varer af ædle metaller« samt at udfase brugen af betegnelsen »Ædelmetalkontrollen«.

Den gældende ædelmetallov følger kravene til minimumholdigheden for sølv og palladium i ædelmetalkonventionen. For guld er kravet til minimumsholdighed 333 promille (hos forbrugerne kendt som 8 karat) i den gældende ædelmetallov, hvilket er lavere end kravet i ædelmetalkonvention, hvor kravet i stedet er 375 promille. Erhvervsministeriet finder ikke, at der er grunde, som taler for at ændre ved den gældende ædelmetallov's bestemmelser i forhold til traditionen for at sælge guld af 333 promille i Danmark. Branchen har i den forbindelse oplyst, at der efterspørges og sælges store mængder af guld af 333 promille i Danmark. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at det vil have for store konsekvenser for forbrugerne og branchen at ændre i holdigheden, hvorfor den gældende minimumsholdighed forslås fastholdt.

Det er et ønske fra ædelmetalbranchen og importører af platin, at holdigheden for platin ændres således, at der gælder det samme holdighedskrav i Danmark som for resten af de lande, der har tiltrådt konventionen. Importører af platin anfører, at de nuværende krav gør det vanskeligt at komme ind på markedet i Danmark. Der lægges derfor med lovforslaget op til at ændre minimumsholdigheden på platin fra de nuværende 850 promille til 500 promille. Erhvervsministeriet vurderer, at dette på sigt kan betyde, at der vil komme mere konkurrencedygtige priser på markedet for ædle metaller, hvilket er til gavn for forbrugerne.

Erhvervsministeriet foreslår med lovforslaget, at ædle metaller i uforarbejdet stand ikke længere skal være omfattet af loven. Ædle metaller i uforarbejdet stand er heller ikke omfattet af ædelmetalkonventionen. Erhvervsministeriet ønsker, at loven i videst muligt omfang skal følge konventionen, hvorfor det foreslås, at disse typer af ædle metaller ikke længere skal være omfattet. Det bliver i stedet op til fabrikanten selv at foretage egenkontrol med de uforarbejdede råvarer. Ændringen vil udelukkende have virkning for virksomheder, der køber varer i uforarbejdet stand (halvfabrikata). Det vil derfor også være op til virksomhederne selv at sikre kvaliteten ved hjælp af egenkontrol. Sikkerhedsstyrelsen vil fortsat føre kontrol med varer af ædle metaller som er bragt i omsætning, hvorfor den ønskede ændring ikke vurderes at få konsekvenser for forbrugerne.

Der lægges med lovforslaget op til at undtage varer, der er fremstillet før 1961, varer af ædle metaller fremstillet til dentalt eller andet medicinsk formål og mønter, der er gangbare, fra loven. Varer, der er fremstillet af ædle metaller før 1961, er ofte unika eller antikke smykker, hvor den håndværksmæssige kvalitet vejer tungere end mængden af ædelt metal i varen. For varer, der er fremstillet til dentalt eller andet medicinsk formål har det ikke været hensigten, at disse varer skulle være omfattet af den gældende ædelmetallov's krav til holdighed. For mønter, der er gangbare, gælder, at disse allerede har en pålydende værdi, der er angivet på varen, hvorfor det vil være uhensigtsmæssigt at angive holdigheden på mønten,

da denne ikke nødvendigvis er overensstemmende med den værdi, der angives på mønten. På den baggrund foreslås disse varer undtaget fra loven i sin helhed.

Erhvervsministeren ønsker fortsat interessentinddragelse i et betydeligt omfang, men i et mere tidssvarende forum end det nuværende ædelmetalnævn. Der ønskes interessentinddragelse, når der opstår et konkret og aktuelt behov herfor enten fra myndighedernes eller interessenternes side. Herved opnås en mere fleksibel og relevant interessentinddragelse. Derudover ønskes interessentinddragelse også som statusmøder således, at myndigheder og branchen løbende orienterer hinanden om, hvad der foregår på markedet og i det internationale arbejde i regi af ædelmetalkonventionen. Af den grund foreslås det at nedlægge Ædelmetalnævnet.

Der lægges med lovforslaget også op til at supplere forordningen om konfliktminerale, således at der fastsættes krav til importen af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Danske virksomheder, som eksporterer varer, der kunne indeholde konfliktminerale, til USA, er på nuværende tidspunkt underlagt reglerne i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act, hvilket betyder, at virksomhederne allerede er underlagt et krav om et ledelsessystem, der kan spore leveringskæden tilbage til smelterierne. Europa-Kommissionen har i delegerende forordning af 11. januar 2019 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om konfliktminerale, for så vidt angår metoden og kriterierne for vurdering og anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden for tin, tantal, wolfram og guld, fastsat bestemmelser til brug for anerkendelse af EU-importørernes due-diligenceordninger. Dette medfører, at virksomheder, der har et eksisterende ledelsessystem, ikke bliver pålagt yderligere krav, hvis det allerede eksisterende ledelsessystem lever op til kravene i den delegerede forordning om konfliktminerale.

Der lægges med lovforslaget op til, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Ligeledes omfattes EU-importører, der formodes at importere konfliktminerale. Bemyndigelsen forventes anvendt til at fastsætte med hvilket interval EU-importørerne skal indsende en rapport til Sikkerhedsstyrelsen om deres aktiviteter, og hvilke oplysninger denne skal indeholde. Rapporten skal ifølge forordningen om konfliktminerale udformes af en uafhængig tredjepartsauditor.

For at omfatte fremtidige ændringer fra EU om fastlæggelse af due diligence-forpligtelse i forsyningskæden for EU-importører af konfliktminerale foreslås det, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte de regler, der er nødvendige for at gennemføre EU-retsakter på området.

2.2. Konfliktminerale

2.2.1. Gældende ret

Der er i dag ingen gældende regler for EU-importører af konfliktminerale. Der er dog i 2011 udarbejdet en vejledning af den internationale organisation OECD, der arbejder for økonomisk samarbejde og udvikling blandt de 36 lande, der har tilsluttet sig organisationen. Denne vejledning er efterfølgende blevet den førende industristandard for virksomheder, der ønsker at leve op til forventningerne fra det internationale samfund omkring gennemsigtighed i forsyningskæden. Vejledningen beskriver, hvordan virksomheder skal etablere et stærkt styringssystem, identificere og vurdere risikoer i forsyningskæden, fastsætte og implementere en strategi til at reagere på identificerede risici, foretage uafhængige tredjepartsaudits af forsyningskæden og årligt rapportere om forsyningskædens due diligence.

Med baggrund i vejledningen fra OECD vedtog Europa-Kommissionen i maj 2017 forordningen om konfliktminerale. Denne fastlægger forsyningskædens due diligence for virksomheder, der importerer konfliktminerale i overensstemmelse med de fem trin i OECD's vejledning. Forordningen er vedtaget med henblik på at forebygge krænkelse af menneskerettigheder i konfliktramte områder og højrisikoområder. Forordningens artikel 4-7 fastlægger EU-importørens forpligtelser i forhold til deres ledelsessystem, risikostyring, tredjepartsaudit og oplysningspligt.

Til forordningen er der fra Kommissionens side udarbejdet et bilag I, der rummer de mineraler og metaller, der er omfattet af forordningen, samt mængden, der minimum skal være importeret på årsbasis for at EU-importørerne er omfattet af forordningen. I bilag II er oplistet de smelterier, der vurderes at leve op til de krav, som forordningen sætter for ansvarlige smelterier. Begge lister vil løbende blive revurderet og ændret efter behov.

Forordningen om konfliktmineraler indeholder ikke mulighed for, at medlemsstaterne kan fastsætte strafbestemmelser for materielle overtrædelser.

2.2.2 Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet foreslår, at Sikkerhedsstyrelsen på baggrund af forordningen om konfliktmineraler bemyndiges til at føre kontrol med virksomheder, der importerer konfliktmineraler til Danmark. Lovforslaget supplerer forordningen om konfliktmineraler, og skal kan medvirke til at bekæmpe finansieringen af væbnede grupper og bekæmpe lokal korruption.

Det foreslås desuden, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Ligeledes foreslås det, at EU-importører, der formodes at importere konfliktmineraler, også omfattes. Reglerne om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere mineraler eller metaller fra konfliktramte områder, skal muliggøre at Sikkerhedsstyrelsens kan udføre kontrol på trods af, at importvirksomheden ikke har registreret importen i Toldstyrelsens Told system TARIC. Dette kunne eksempelvis være, hvis Sikkerhedsstyrelsen modtager en indberetning fra tredjepart omkring ulovlig import hos en navngivet virksomhed. Reglerne forventes også anvendt til at fastsætte med hvilket interval EU-importørerne skal indsende en rapport til Sikkerhedsstyrelsen om deres aktiviteter, hvilke oplysninger denne skal indeholde samt at rapporten skal udformes af en uafhængig tredjepartsauditor.

Europa-Kommissionen er i forordningen om konfliktmineraler, jf. artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 9, stk. 1, bemyndiget til at vedtage delegerede retsakter, og dermed ændre mængdegrænserne for de berørte metaller og mineraler i bilag I til forordningen. Ligeledes kan Kommissionen via delegerede retsakter ændre hvilke smelterier, der er anerkendt i forordningens bilag II. Lovforslaget lægger derfor op til, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler til gennemførelse af delegerede retsakter.

2.3. Stempler

2.3.1. Gældende ret

Ædelmetalloven indeholder bestemmelser om krav til holdigheds- og navnestempler samt brugen heraf. Af loven fremgår, at arbejder af ædle metaller skal være forsynet med et navnestempel og et holdighedsstempel, når det udbydes til salg. Den erhvervsdrivende påfører selv stemplerne på arbejdet.

Navnestemplet identificerer den erhvervsdrivende, som udbyder arbejdet. Navnestemplet skal registreres i et navnestempelregister, som føres af ædelmetalkontrollen.

Holdighedsstemplet angiver arbejdets indhold af ædelt metal målt i promille og giver forbrugeren mulighed for at sikre sig, at indholdet af ædelt metal er som forventet, og at det lever op til lovens holdighedskrav.

Den gældende ædelmetallov fritager flere kategorier af ædelmetalartikler for kravet om stempeling. Det gælder udstillingsvarer, vareprøver, arbejder under en vis vægtgrænse, importerede urkasser, fyldepenne, kuglepenne og lignende, arbejder til medicinsk eller dentalt formål, musikinstrumenter og mønter, der er gangbare. Kravene til holdighed er dog fortsat gældende, uanset at der ikke er krav om, at artiklerne stemples med denne.

Danmark tiltrådte i 1987 ædelmetalkonventionen. Konventionen fastsætter regler for kontrol og stemp-

ling af varer af ædle metaller med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel. Formålet med det fælles kontrolstempel er at lette international handel med varer af ædle metaller.

Danmarks tiltrædelse af konventionen giver danske erhvervsdrivende mulighed for at få stemplet varer af ædle metaller med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, hvis varerne opfylder kravene i ædelmetalkonventionen. Varer som er stemplet med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel kan udbydes til salg på det danske marked uden at skulle stemples yderligere, forudsat de overholder de danske regler om holdighed. De kan desuden sælges uden yderligere stempler i de lande, som har tiltrådt konventionen, med mindre der er fastsat nationale særregler om holdighed. Ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel påsættes af Sikkerhedsstyrelsen eller under styrelsens opsyn.

I den gældende ædelmetallov er der mulighed for, at arbejder af ædle metaller kan forsynes med ædelmetalkontrollens kontrolstempel, også kaldet "tretårnsstemplet". Tretårnsstemplet kan ikke erstatte navne- og holdighedsstempler, men kan tilføjes af Ædelmetalkontrollen, hvis den erhvervsdrivende ønsker at tilføje sine varer yderligere troværdighed.

Endelig giver loven mulighed for, at Ædelmetalkontrollen kan undersøge barrer af ædle metaller og forsyne dem med Ædelkontrollens barrestempel.

2.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet foreslår, at kravene til navne- og holdighedsstempler samt til registrering i navnestempelregistret videreføres i den nye lov. Undtagelserne for kravet om navne- og holdighedsstempel foreslås også videreført, bortset fra mønter, der er gangbare, som foreslås undtaget fra loven som helhed. Dette skyldes, at disse varer normalt ikke er lavet af ædelt metal. Hvis de skulle være fremstillet af ædelt metal, ville deres værdi være fastsat ud fra andre værdier end indholdet af ædelt metal alene.

Med lovforslaget foreslås det, at erhvervsministeren bemyndigestil at fastsætte regler om navnestemplers anmeldelse og optagelse i et navnestempelregister samt om holdighedsstempling af varer af ædle metaller og om stempling af varer, der udover ædelt metal også består af andre materialer.

Muligheden for at påføre varer af ædle metaller ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel foreslås videreført på samme måde som i den gældende ædelmetallov. Da det foreslås i lovforslaget, at holdighedskravene ikke længere vil være skærpede i forhold til ædelmetalkonventionens krav til holdighed, vil varer af ædle metaller, der er påført ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, fremover altid overholde de danske krav til holdighed.

For så vidt angår stempling med Ædelmetalkontrollens kontrolstempel, "tretårnsstemplet", foreslås muligheden videreført i lovforslaget. I lovforslaget benævnes stemplet dog "Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel" som konsekvens af, at Ædelmetalkontrollen som begreb ikke videreføres.

Muligheden for at få undersøgt og stemplet ædle metaller i uforarbejdet stand med ædelmetalkontrollens barrestempler videreføres ikke i forslaget. Dette er en konsekvens af, at det foreslås, at ædle metaller i uforarbejdet stand ikke er omfattet af lovforslagets anvendelsesområde.

2.4. Kontrol

2.4.1. Gældende ret

Ifølge ædelmetalloven er det Ædelmetalkontrollen, der varetager kontrollen med arbejder af ædle metaller. Ædelmetalkontrollens opgaver varetages af en selvejende og akkrediteret institution, der er udpeget af Sikkerhedsstyrelsen. Den udpegede selvejende institution er omfattet af reglerne i forvaltningsloven, jf. forvaltningslovens § 1, stk. 2, nr. 2, og offentlighedsloven, jf. offentlighedslovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Ædelmetalkontrollens opgaver består i at udtage arbejder af ædle metaller under kontrollens tilsyn og at teste varerne efterfølgende. Ædelmetalkontrollen har ligeledes til opgave at stemple arbejder af

ædle metaller med CCM-stemplet eller "tretårnstemplet" samt at føre et navnestempelregister over de registrerede navnestempler.

Sikkerhedsstyrelsen har udpeget den selvejende, akkrediterede institution FORCE Technology som Edelmetalkontrol til at føre tilsyn med arbejder af ædle metaller i fysiske butikker samt onlinebutikker.

Der er ingen gældende bestemmelser vedrørende krav til EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, hvorfor der ikke føres kontrol med området.

2.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sikkerhedsstyrelsen har et behov for at kunne kvalificere risikobilledet yderligere ved at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Indhentning af ikke-offentligt tilgængelige oplysninger giver mulighed for at sikre et stærkt datagrundlag, hvor oplysninger om anmeldelser, data fra markedsovervågningen, herunder brugeradfærd, information om markedet samt data fra de udførte tilsyn, kan samles med datakilder fra andre offentlige myndigheder. Det medfører, at kontrollen på varer af ædle metaller og konfliktminerale bliver mere målrettet. Erhvervsministeriet forslår derfor, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder, erhvervs- eller forbrugerorganisationer med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Registersamkøring vil alene finde sted i det omfang samkøringen er relevant og proportionalt i forhold til kontrolopgaven. Der vil være tale om samkøring af oplysninger vedrørende virksomheder eller almindelige personoplysninger om fysiske personer, herunder enkeltmandsvirksomheder.

Med øget dataanvendelse er det desuden muligt at lave en måling på, om eksempelvis informationskampagner eller særlige indsatser har den ønskede effekt.

Lovforslaget har til formål at skabe klar hjemmel til at indsamle og samkøre oplysninger både for så vidt angår styrelsens egne oplysninger og oplysninger fra andre offentlige myndigheder. De oplysninger, Sikkerhedsstyrelsen behandler, stammer i høj grad fra indberetninger ved registrering af ikke-offentlige data fra offentlige myndigheder. Som eksempel kan nævnes den situation, hvor Sikkerhedsstyrelsen har oplysninger om for lav holdighed ved et bestemt produkt, men hvor det er uvist, hvor tilgængeligt produktet er på det danske marked. I en sådan situation vil oplysninger fra f.eks. Toldstyrelsen om antallet af importerede varer kunne være med til at kvalificere Sikkerhedsstyrelsens risikovurdering.

Muligheden for at indhente ovenstående oplysninger om fysiske personer er hjemlet i databeskyttelsesforordningen, artikel 6, stk. 1, litra e. Man skal dog ved indhentning af personoplysninger være opmærksom på databeskyttelsesforordningens artikel 5 og artikel 6, stk. 4 om princippet for behandling af personoplysninger herunder også proportionalitetsprincippet og princippet om formålsbegrænsning i kontroløjemed.

Erhvervsministeriet foreslår med lovforslaget, at der med anvendelsen af en datadrevet risikomodel baseret på offentligt tilgængelige oplysninger og Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger kan være et behov for at kunne kvalificere risikobilledet yderligere ved at indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det giver mulighed for at lave en helhedsorienteret risikomodel på et stærkt datagrundlag, hvor oplysninger om anmeldelser, data fra den generelle markedsovervågning – herunder brugeradfærd, information om markedet, øvrige EU-medlemsstaters risikovurderinger og statistisk materiale om ulovlige varer – og data fra de udførte kontroller kan samles med datakilder fra andre offentlige myndigheder. Med denne datedrevne risikomodel vil kontrollen på ædelmetalområdet blive mere fokuseret og målrettet.

Den foreslåede kontrolmodel fokuserer på en mere risikobaseret tilgang til kontrolopgaven, samt et øget fokus på onlinehandel. Kontrol med handlen online vil imødekomme nye forbrugsmønstre, hvor en stigende andel af forbruger køber foregår online. Kontrol af onlinehandel vil derfor fremadrettet øges.

Ved at gøre kontrollen mere risikobaseret end i dag vil forudsætningerne for at identificere de virksom-

heder, som ikke lever op til reglerne, være større, hvilket vil være til gavn for forbrugerne. Kontrolopgaverne vil også fremadrettet være underlagt de forvaltningsretlige regler med hensyn til varsling af kontrol, partshøring, aktindsigt m.v. for fortsat at opretholde virksomhedernes retssikkerhed.

Erhvervsministeriet vurderer, at en fortsat placering af ansvaret for kontrolopgaven hos Sikkerhedsstyrelsen, vil betyde, at Sikkerhedsstyrelsens risikomodeller kan anvendes på tværs af styrelsens andre områder. Det gælder også i det tilfælde, hvor kontrolopgaven udføres af en juridisk person. En ændret kontrolmodel vil derfor hurtigere kunne imødekomme nye tendenser og forbrugsmønstre til gavn for forbrugerne og virksomhederne i branchen, der ligeledes er interesserede i, at der føres kontrol.

Erhvervsministeriet foreslår, at det ikke længere udelukkende skal være en selvejende institution, der varetager kontrolopgaven. Derfor foreslås det, at Ædelmetalkontrollen ikke videreføres som begreb. I stedet er det som udgangspunkt Sikkerhedsstyrelsen, der vil føre kontrol med lovens overholdelse. Sikkerhedsstyrelsen kan efter lovforslaget bemyndige en juridisk person til at varetage kontrolopgaven. Erhvervsministeriet åbner således op for, at det ikke længere er forbeholdt selvejende institutioner at være udpeget til at varetage kontrollen efter loven. Dette foreslås for at udvide det felt af virksomheder, der kan blive udpeget af Sikkerhedsstyrelsen for dermed at sikre forbrugerne effektiv kontrol ved at konkurrenceudsætte kontrolopgaverne.

I lovforslaget benyttes betegnelsen kontrol i stedet for tilsyn. Kontrol dækker bredere og indebærer både fysisk kontrol, tilsyn med onlinehandel samt dokumentkontrol.

For så vidt angår konfliktminerale lægges der med lovforslaget op til, at Sikkerhedsstyrelsen på baggrund af EU-importørernes rapporter vil udføre en risikobaseret kontrol med EU-importører af konfliktminerale. Ud fra disse kontroller, samt de rapporter, der er indsendt af EU-importørerne af konfliktminerale, indsender Sikkerhedsstyrelsen hvert år senest den 30. juni en statusrapport til Kommissionen, hvilket Danmark er forpligtiget til i henhold til artikel 17 i forordningen om konfliktminerale.

2.5. Digital kommunikation

2.5.1. Gældende ret

Der er i den nugældende ædelmetallov ikke indsat regler om digital kommunikation.

Dog følger det af lov om Digital Post fra offentlige afsendere, jf. lovbekendtgørelse nr. 801 af 13. juni 2016, at en kontrolmyndighed kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, forbud og påbud m.v., til virksomhedens, personens, ejerens eller brugerens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af § 10 i loven. Loven fastslår, at digitale meddelelser fremsendt som digital post har samme retsvirkning som meddelelser, dokumenter med videre, der sendes som traditionel papirpost.

Derudover gælder også forvaltningslovens regler om anvendelse af digital kommunikation, jf. forvaltningslovens § 32, om forbuddet mod, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, skaffer sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes arbejde. Desuden finder forvaltningslovens § 7 anvendelse, hvorefter en myndighed har pligt til at yde vejledning til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde, herunder spørgsmål til korrekt kommunikationsform.

2.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Erhvervsministeriet foreslår, at der kan fastsættes regler om, at skriftlig kommunikation mellem Sikkerhedsstyrelsen og virksomheder samt den bemyndigede juridisk person, om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Administrative forskrifter, der er fastsat i medfør af bestemmelsen, skal indeholde regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation.

Dispensationshjemlen forudsættes anvendt restriktivt, f.eks. i tilfælde, hvor et krav om anvendelse af

dansk digital signatur ikke kan opfyldes af en virksomhed med hjemsted i et EU- eller EØS-land, som ikke kan få en dansk digital signatur, eller af en person, som ikke kan få et dansk CPR-nummer. Dispensationshjemlen kan også anvendes, hvis materialet er af en sådan beskaffenhed, at det ikke egner sig til digital fremsendelse. Desuden vil der blive fritaget for krav om digital kommunikation, hvor der er behov for at kunne fremlægge originaldokumenter. Der bliver i Danmark som udgangspunkt gjort brug af digital post i forbindelse med korrespondance med myndigheder m.v., hvilket bevirker, at der bør fastsættes regler om digital kommunikation.

Det foreslås, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signaturer el. lign. Bestemmelsen finder anvendelse på både meddelelser, der frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, der er obligatoriske at sende digitalt. For meddelelser, der sendes til Sikkerhedsstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som styrelsen sender, er den pågældende virksomhed, som der sendes til, adressat for meddelelsen. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Dette er gældende selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis manglende adgang skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur, bortkomst af password eller tekniske problemer på egen computer.

Når der fastsættes regler om anvendelse af skriftlig kommunikation er forvaltningslovens § 7 særlig relevant. Myndigheden skal således være særlig opmærksom på sin vejledningspligt over for de virksomheder, der underlægges anvendelse af digital kommunikation, herunder at myndigheden skal vejlede virksomhederne om anvendelse af de it-systemer, blanketter m.v., som der fastsættes regler om anvendelse af.

2.6. Strafbestemmelser

2.6.1. Gældende ret

I den gældende ædelmetallov straffes det med bøde, hvis man fremstiller, sælger eller til salg udbyder arbejder af ædle metaller, emner til arbejder af ædle metaller eller ædle metaller i uforarbejdet stand, som er af ringere holdighed end den, der er angivet i loven. Det straffes også med bøde at overtræde bestemmelserne, der vedrører rekvireret arbejde og kontrolstempling.

Endelig straffes overtrædelse af et påbud med bøde. Ædelmetalloven indeholder hjemmel til at pålægge selskaber strafansvar samt hjemmel til at straffe virksomheder, der undlader at betale gebyr for deres navnestempel. Ædelmetalloven indeholder også muligheden for at dømme fabrikanter, importører eller forhandlere, der har påført et urigtig holdighedsstempel og hvor der er fare for gentagelse, til at lade efterfølgende arbejder af ædle metaller undersøge ved Ædelmetalkontrollen i en nærmere tidsperiode på indtil et år.

På ædelmetalområdet ses i dag kun ganske få sager til pådømmelse. Sikkerhedsstyrelsens praksis er at anmelde erhvervsdrivende, der ikke har overholdt et påbud eller forbud. Samarbejder den erhvervsdrivende om at få de ulovlige produkter væk fra markedet og forbrugerne, har det ikke været kutyme at politianmelde alene for at have bragt et ulovligt produkt på markedet, medmindre der har været tale om gentagelsestilfælde.

Da der endnu ikke er fastsat regler for import af konfliktminerale, findes der ikke strafbestemmelser for området.

2.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med lovforslaget er det intentionen at stramme sanktionsniveauet på ædelmetalområdet. Dels ved at hæve strafferammen og dels ved at foretage anmeldelse for flere overtrædelser end tidligere. Der er lagt

op til en ændring af praksis for, hvornår der sker politianmeldelse. Hensigten er, at erhvervsdrivende, der ikke har levet op til deres forpligtelser og har bragt et produkt på markedet, som ikke er i overensstemmelse med reglerne, vil blive meldt til politiet. Erhvervsministeriet finder også, at der bør være fokus på de erhvervsdrivende, som har gjort det til en del af deres forretningsmodel at sende ulovlige produkter på markedet og uden forbehold erkender og vedgår sig forholdet, når det bliver opdaget af kontrolmyndigheden. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 21 om gentagelsestilfælde.

Erhvervsministeriet er af den opfattelse, at målsætningen for strafudmålingen bør være, at den økonomiske sanktion fastsættes således, at den ud fra specialpræventive og generalpræventive hensyn fjerner ethvert incitament til at overtræde lovgivningen for at opnå besparelser på bekostning af lovgivningens sikkerhedskrav. De erhvervsdrivende, der overholder reglerne, må ikke stilles økonomisk og derved konkurrencemæssigt dårligere end de erhvervsdrivende, der ikke lever op til kravene. Hensynet, til at forbrugere og andre slutbrugere skal kunne stole på varer af ædle metaller mærkning, og at de som købere af de ikke-overensstemmende varer potentielt bliver vildledt, gør, at der bør ses med alvor på lovovertrædelser. Dette bør i højere grad end hidtil komme til udtryk ved strafudmålingen generelt.

Bøder skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få de erhvervsdrivende til at efterleve reglerne, og at det økonomisk ikke kan betale sig at overtræde reglerne.

Fastsættelse af straffens størrelse vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Den angivne bødestørrelse vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i en konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder efter de almindelige regler i straffelovens 10. kapitel. Særligt forhold vedrørende virksomhedens størrelse, grad af professionalisering og samarbejdsvilje vil have en indvirkning på bødens størrelse af hensyn til at opnå den tilsigtede præventive virkning differentieret i forhold til virksomhedens størrelse.

Til hjælp for strafudmålingen kan kontrolmyndigheden udarbejde et bødekatolog over de overtrædelser og omstændigheder vedrørende disse overtrædelser, som myndigheden oftest ser forekomme i praksis.

Da forordningen om konfliktminerale ikke indeholder hjemmel til, at medlemsstaterne kan fastsætte straf for materielle overtrædelser, indeholder lovforslaget ikke strafbestemmelser for konfliktminerale.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at der ikke vil være økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Udgifterne til Sikkerhedsstyrelsens virksomhed på ædelmetalområdet dækkes for nuværende af gebyrer, som opkræves hos virksomhederne samt tilskud fra finansloven på 1 mio. kr. Med lovforslaget er der ikke tilsigtet en ændring af finansieringsgrundlaget.

Ordningen vedrørende konfliktminerale er finansieret via bevilling på Finansloven med 0,4 mio. kr. i 2020 og 0,7 mio. kr. fra 2021. Der er i regi af regeringens Vækstplan for handel og logistik fra januar 2020 afsat midler til it-udvikling af værktøjet og håndhævelse, som følge af flere forventede sager i Sikkerhedsstyrelsen.

Beregningerne er baseret på, at der foretages en årlig gennemgang af kontrolrapporten, der er udformet af en uafhængig tredjepart vedrørende ledelsessystemet hos omkring 15 danske virksomheder.

Det vurderes, at lovforslaget ikke medfører implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning. I relation til princip 1 bliver regler og begreber i lovforslaget formuleret på en klar, enkel, entydig og konsistent måde. F.eks. vil definitionerne og begreber fra ædelmetalkonventionen blive anvendt, når det er muligt. Dette skal gøre det lettere for de forskellige aktører (fabrikanter, importører og forhandlere) i branchen at anvende de korrekte regler.

Der vil i lovforslaget blive indført en bestemmelse om digital kommunikation. Den finder anvendelse både på meddelelser, der frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, der er obligatoriske at sende digitalt. Derved efterleves princip 2 om digital kommunikation.

Erhvervsministeriet har overvejet princip 3 omkring mulighederne for automatisk sagsbehandling, men finder det på nuværende tidspunkt ikke muligt. Automatisk sagsbehandling vil på et senere tidspunkt atter blive vurderet, når Sikkerhedsstyrelsen over en periode har ført kontrol på områderne, og dermed på baggrund af de registrerede oplysninger kan vurdere muligheden for automatisk sagsbehandling.

Lovforslaget følger princip 4 omkring ensartede begreber og genbrug af data. Erhvervsministeriet har blandt andet brugt begreberne fra EU omkring EU-importør samt Toldstyrelsens beskrivelse af, hvornår en vare er angivet til fri omsætning. Betegnelsen af en vare, der er angivet til fri omsætning, vil blive brugt i de tilfælde, hvor en virksomhed importerer varen til Danmark. Toldstyrelsen vil én gang årligt sende en liste til Sikkerhedsstyrelsen over de virksomheder, der har importeret konfliktminerale.

Lovforslaget har ikke givet anledning til særlige opmærksomhedspunkter i forhold til princip 5 om tryk og sikker håndtering af borgernes og virksomhedernes data. Erhvervsministeriet håndterer allerede på nuværende tidspunkt data på en tryk og sikker måde. Erhvervsministeriet er opmærksom på, at samkøring af registre kan indebære behandling af personoplysninger i forbindelse med behandling af oplysninger fra enkeltmandsvirksomheder.

Erhvervsministeriet følger på nuværende tidspunkt princip 6 om anvendelse af offentlig it-infrastruktur og kommunikerer til virksomhederne via Digital Post.

Det vurderes yderligere, at det med en mere risikobaseret kontrol vil være muligt effektivt at kontrollere og forebygge eventuel vildledning og fejl. Lovforslaget følger derfor princip 7.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Det vurderes, at lovforslaget ikke medfører erhvervsøkonomiske konsekvenser for de virksomheder, der fremstiller eller handler med varer af ædle metaller.

Det vurderes, at lovforslaget medfører mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet i de virksomheder, der importerer konfliktminerale. Forordningen om konfliktminerale lægger op til muligheden for godkendelse af allerede implementerede systemer for kvalitetskontrol og ledelse. De fleste virksomheder vil derfor allerede på nuværende tidspunkt have et system, der kan benyttes. Det kan dog ikke udelukkes, at der vil være virksomheder, der først skal implementere et ledelsessystem, hvorfor der i de tilfælde vil være mindre omkostninger forbundet med dette. De løbende økonomiske konsekvenser for at vedligeholde et sådan system vurderes at være under 10 mio. kr. årligt for samtlige virksomheder, der er omfattet af lovforslaget. Med lovforslaget forventes et mere moderniseret og forenklet regelgrundlag med større fleksibilitet for virksomhederne.

Det forventes, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt, som derfor ikke kvalificeres yderligere.

Lovforslaget er erhvervsrettet og er i overensstemmelse med reglerne om agil erhvervsrettet regulering. Lovforslaget vil muliggøre, at andre virksomhedstyper end selvejende institutioner har mulighed for at byde ind på kontrolopgaven. Lovforslaget begrænser ikke anvendelsen af ny teknologi og understøtter virksomhedernes mulighed for at følge med i den teknologiske udvikling.

Det vurderes, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for konfliktminerale, da de foreslåede bestemmelser ikke påvirker virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1020/EU af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse og om ændring af direktiv 2004/42/EF og forordning (EF) nr. 765/2008 og (EU) nr. 305/2011. Markedsovervågningsforordningen bygger videre på principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, hvorefter formålet fortsat er, at produkter, der er omfattet af varernes frie bevægelighed inden for EU, opfylder krav om et højt beskyttelsesniveau for samfundsinteresser som bl.a. sundhed, sikkerhed og forbrugerbeskyttelse. Europa-Parlamentets og rådets forordning (EU) 2019/1020 af 20. juni 2019 om markedsovervågning og produktoverensstemmelse dækker en stor del af markedsførte produkter inden for EU, og produkter, der ikke overholder de gældende regler, og som er farlige, kan medføre en risiko for brugerne og forvride konkurrencen for de erhvervsdrivende, der efterlever reglerne.

Både den gældende ædelmetallov samt den foreslåede lov har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Rådets direktiv 83/189/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter hos Europa-Kommissionen. Derudover er loven notificeret hos WTO efter reglerne i WTO's Technical Barriers to Trade (TBT).

Forordningen om konfliktminerale finder anvendelse fra den 1. januar 2021, jf. forordningens artikel 20. Lovforslaget supplerer gennemførelsen af forordningen.

Forordningen om konfliktminerale blev vedtaget i et forsøg på at komme krænkelser af menneskerettigheder til livs. Krænkelser af menneskerettighederne er almindelige i ressourcerige, konfliktramte områder og ressourcerige højrisikoområder og kan omfatte børnearbejde, seksuelle overgreb, bortførelser, tvangsflytning og ødelæggelse af rituelt eller kulturelt vigtige steder.

Sikkerhedsstyrelsen skal for at overholde de i forordningen om konfliktminerale fastsatte krav, analysere og monitorere import og importmønstre af konfliktminerale for at afdække importører af disse. Herunder skal Sikkerhedsstyrelsen:

- Rapportere til Kommissionen i tilfælde af formodet omgåelse af ordningen.
- Årligt rapportere til Kommissionen om administration af forordningen om konfliktminerale.
- Deltage i ekspertmøder i Bruxelles.

I den foreslåede lov fastsættes en bemyndigelse til administrativt at fastsætte de krav, der følger af artikel 4-7 i forordningen om konfliktminerale f.eks. krav til EU-importørens ledelsessystem.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 21. oktober 2019 til den 18. november 2019 været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

Guldsmedefagets Fællesråd, Handelskammeret, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet TÆNK, SMV Danmark, Dansk Handel og Service og Force Technology.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.	Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget supplerer reglerne i Forordningen om konfliktminerale artikel 16, der giver Sikkerhedsstyrelsen mulighed for at føre kontrol med virksomhederne.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Den gældende ædelmetallov finder anvendelse på arbejder af ædle metaller.

Det fremgår af det foreslåede *stk. 1*, at loven gælder for varer af ædle metaller og for EU-importører, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder med senere ændringer. Forordningen er optaget som bilag I til denne lov.

Den foreslåede lov vil derfor omfatte varer af ædle metaller, dvs. varer, der indeholder ædelt metal. Derimod vil varer, der ikke indeholder ædelt metal, f.eks. smykker, der alene er lavet af stål, ikke være omfattet af lovforslaget. Herudover omfatter den foreslåede lov også de konfliktminerale, som Europa-Kommissionen til enhver tid definerer i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder, samt de tærskler for import af konfliktminerale og de smelterier, som Europa-Kommissionen til enhver tid anerkender i bilag II til samme forordning.

Det foreslåede *stk. 2* vedrører varer, der er undtaget fra loven. I den gældende ædelmetallov er arbejder af ædle metaller, som kan godtgøres at være fremstillet før 1. juli 1961, arbejder af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål samt gangbare mønter af ædle metaller fritaget for kravet om stemping. Disse arbejder er underlagt den gældende lovs krav til arbejder af ædle metaller, men fritaget for kravet om stemping.

Det foreslås at undtage disse arbejder af ædle metaller fra den nye lov. Det har ikke tidligere været omfattet af Ædelmetalkontrollens kontrol, om disse arbejder af ædle metaller har overholdt kravene i den gældende ædelmetallov. Varer af ædelt metal fremstillet før den 1. juli 1961, hvor den første lov om

kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. trådte i kraft, er ofte gamle eller antikke unikasmykker, hvor den håndværksmæssige kvalitet vejer tungere end mængden af ædelt metal i varen. Det foreslås derfor i *stk. 2, nr. 1*, at undtage varer af ædle metaller, der godtgøres af være fremstillet før 1. juli 1961, fra den foreslåede lov.

Den nuværende Ædelmetalkontrol har ikke tidligere kontrolleret, hvorvidt varer indeholdende ædle metaller, som anvendes til dentalt og andet medicinsk formål, har opfyldt kravene i den gældende ædelmetallov. Det fremgår af bemærkningerne til § 1, nr. 10, i lov nr. 113 af 11. marts 1987, jf. Folketingstidende 1986/87, tillæg A, L 112, som fremsat, spalte 2189, ”*at lægers, tandlægers eller tandteknikers arbejder til brug for patienter og arbejder til industrielt brug, herunder halvfabrikata, er fritaget for kravet om stempeling. Da det heraf kunne sluttes, at de omhandlede materialer i øvrigt er omfattet af loven, herunder af krav til holdigheden, hvilket ikke har været meningen, bør disse bestemmelser udgå.*” Det følger af bemærkningerne, at det aldrig har været meningen, at de pågældende arbejder skulle være omfattet af ædelmetalloven. I stedet for direkte at undtage de pågældende arbejder fra loven, valgte man helt at fjerne referencen hertil i loven, da det var vurderingen, at de i forvejen ikke var omfattet af lovens anvendelsesområde. I forbindelse med vedtagelsen af den gældende ædelmetallov valgte man imidlertid igen at undtage arbejder til dentalt og andet medicinsk formål fra kravene om stempeling. I praksis kan kvaliteten af disse arbejder/varer desuden være bestemt af flere parametre end indholdet af ædelt metal, ligesom det vil være svært at kontrollere denne type varer. Det foreslås derfor i *stk. 2, nr. 2*, at undtage varer af ædle metaller til dentalt og andet medicinsk formål, fra den foreslåede lov.

Den gældende ædelmetalloys krav til mønter, der er gangbare, har ikke været omfattet af Ædelmetalkontrollens kontrol, da gangbare mønter normalt ikke er lavet af ædelt metal. Gangbare mønter har derudover en værdi, der fastsættes ud fra andre parametre end værdien af det ædle metal, som mønten eventuelt er lavet af. Det foreslås derfor i *stk. 2, nr. 3*, at mønter, der er gangbare, undtages fra loven.

Til § 2

I den gældende ædelmetallov findes der ikke en egentlig definitionsbestemmelse, som beskriver lovens centrale begreber.

Ud fra ønsket om at modernisere og forenkle reguleringen på ædelmetalområdet foreslås det, at lovteksten gøres mere læsevenlig. Af den grund foreslås det, at der i § 2 indsættes definitioner på en række af de centrale begreber, der anvendes i denne lov.

I *nr. 1* foreslås at indsætte en definition af holdighed. Holdigheden defineres som indholdet af et ædelt metal målt i promille af legeringens vægt.

Der er tale om en national fastsat definition, der tager udgangspunkt i ædelmetalkonventionens definition af holdighed i bilag I, punkt 1.6. Forskellen på den danske definition af holdighed og ædelmetalkonventionens er alene af ren sproglig karakter. Det er ikke tiltænkt, at den danske definition skal forstås anderledes end ædelmetalkonventionens.

I *nr. 2* foreslås en definition af konventionsstempel. Konventionsstempel defineres som ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel som beskrevet i bilag II i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

Definitionen af konventionsstempel er en direkte henvisning til beskrivelsen af ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel i bilag II, punkt 5.5.

I *nr. 3* foreslås en definition af konfliktmineral. Konfliktmineral defineres som mineraler eller metaller, der er omfattet af bilag I i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder

Af forståelsesmæssige årsager defineres et konfliktmineral som en samlebetegnelse henholdsvis for malme og koncentreter, der indeholder tin, tantal eller wolfram samt guld, og som til enhver tid er opført

på listen i bilag I, del A, og for metaller som indeholder eller består af tin, tantal, wolfram eller guld, og som til enhver tid er opført på listen i bilag I, del B. Udover at være omfattet af forordningens bilag I, Del A og B, vil de pågældende malme, koncentrater og metaller som udgangspunkt være tilvejebragt som et råstof fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Kommissionen har beføjelser til at vedtage retsakter, der ændrer eller fastlægger mængdegrænserne for mineraler og metaller i bilag I i forordningen om konfliktmineraler,

I *nr. 4* foreslås en definition af ædle metaller. Ædle metaller defineres som guld, sølv, platin, og palladium.

Definitionen svarer til de ædle metaller, der er fastsat minimumsholdigheder for i § 2 i den gældende ædelmetallov samt § 3, stk. 2, i den foreslåede lov. Alle andre metaller anses for uædle metaller.

I *nr. 5* foreslås en definition af varer af ædle metaller. Varer af ædle metaller defineres som enhver vare, der er fremstillet helt eller delvist af ædle metaller eller deres legeringer.

I den gældende ædelmetallov anvendes betegnelsen "arbejder" i stedet for "varer". Der er dog ikke tiltænkt nogen ændring af, hvad der er omfattet af begrebet, men ordlyden er ændret for at imødekomme sprogbruget i ædelmetalkonventionen.

En vare af ædle metaller er enhver vare, der er fremstillet helt eller delvist af ædle metaller eller legeringer. Der kan være tale om et eller flere ædle metaller. "Delvist" betyder, at en vare af ædle metaller kan indeholde ikke-metalliske dele eller dele af uædelt metal af teknisk og/eller dekorative årsager. Varer, der er sammensat af flere metaller, kan være sammensat af dele af ædle metaller og dele af uædelt metal.

I *nr. 6* foreslås en definition af EU-importør. EU-importør defineres som enhver fysisk eller juridisk person, som angiver, at mineraler eller metaller overgår til fri omsætning som omhandlet i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013/EU af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, eller enhver fysisk eller juridisk person, på hvis vegne en sådan erklæring er afgivet, som angivet i dataelement 3/15 og 3/16 i overensstemmelse med bilag B til Kommissionens delegerede forordning 2015/2446/EU af 28. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 952/2013/EU med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen.

Definitionen af EU-importør svarer til definitionen i artikel 2, litra l, i forordningen om konfliktmineraler.

I *nr. 7* foreslås en definition af due diligence. Due diligence er defineret som forpligtelserne for EU-importører af konfliktmineraler, for så vidt angår deres ledelsessystem, risikostyring, uafhængige tredjepartsaudits og fremlæggelse af oplysninger, med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til konfliktramte områder og højrisikoområder, for at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres tilvejebringelsesaktiviteter.

Definitionen svarer i al væsentlighed til definitionen i artikel 2, litra d, i forordningen om konfliktmineraler. Den eneste forskel på definitionerne er, at forordningens definition anvender betegnelsen "forvaltningssystemer", mens den foreslåede definition anvender betegnelsen "ledelsessystemer". Anvendelsen af betegnelsen "ledelsessystemer" sker for at lette forståelsen af definitionen. Det er også den betegnelse, virksomhederne benytter. Det er ikke tiltænkt, at den danske definition skal forstås anderledes end den i forordningen om konfliktmineraler.

Til § 3

Det følger af § 1 i den gældende ædelmetallov, at arbejder af ædle metaller, dvs. guld, sølv, platin og palladium eller legeringer heraf samt guldpletterede, sølvpletterede, platinpletterede og palladiumpletterede varer kun må fremstilles erhvervsmæssigt, sælges eller udbydes til salg under iagttagelse af de i loven indeholdte forskrifter. Det samme gælder ædle metaller i uforarbejdet stand.

Kravene til, hvornår arbejder af ædle metaller kan anses for at være af ædelt metal, er fastsat i § 2 i

den gældende lov om ædle metaller. Heraf fremgår det, at holdighederne for guld skal være 333 promille, for sølv 800 promille, for platin 850 promille og for palladium 500 promille, for at de kan anses for at være arbejder af ædle metaller. Det fremgår samtidig, at hvis der er tale om arbejder, der lovligt kan markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS, kan de også markedsføres som dette i Danmark. Grænserne for holdighed blev i 1995 indsat for at bringe lovgivningen i overensstemmelse med EU-reglerne om at anerkende markedsføring i Danmark af varer, der lovligt kan markedsføres som arbejder af ædle metaller i et andet land i Den Europæiske Union. Dermed blev de danske fabrikanter ikke stillet ringere end fabrikanter i de øvrige EU-lande.

Det foreslås med *stk. 1*, at varer af ædle metaller kun erhvervsmæssigt må fremstilles, sælges eller udbydes til salg, hvis de overholder reglerne i denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Med bestemmelsen foreslås det samtidig, at ædle metaller i uforarbejdet stand ikke er omfattet af loven. Når ædle metaller i uforarbejdet stand ikke er omfattet i loven, vil der ikke være fastsat holdighedskrav til disse. På den måde vil det udelukkende være op til fabrikanten selv at foretage egenkontrol med de uforarbejdede råvarer. Det har kun virkning for virksomheder, der køber varer af uforarbejdet stand (halvfabrikata). Sikkerhedsstyrelsen vil fortsat føre kontrol med varer af ædle metaller, som er bragt i omsætning. At ædle metaller i uforarbejdet stand ikke er omfattet af loven vurderes derfor ikke at få konsekvenser for forbrugerne. Det er desuden i overensstemmelse med ædelmetalkonventionen, da ædle metaller i uforarbejdet stand ikke er omfattet heraf.

Bestemmelsen fastslår, at der gælder de samme regler for en virksomhed, der sælger varer af ædle metaller og en virksomhed, der udbyder varer af ædle metaller til salg. En virksomhed, der alene udbyder varer af ædle metaller til salg er eksempelvis auktionshuse eller annoncesider på internettet. Her er det ikke sælgeren, der direkte udbyder varen, men derimod aktionshuset og annoncesiden. Virksomheder, der sælger varer af ædle metaller, er derimod detailhandlere eller andre, hvor man køber varen direkte fra deres fysiske- eller onlinebutikker.

Det foreslåede *stk. 1* svarer derfor til § 1, 1. pkt., i den gældende ædelmetallov med sproglige tilretninger.

Det foreslås med *stk. 2*, at varer af ædle metaller i alle enkelte ædelmetaldele skal have en holdighed af mindst 333 promille guld, mindst 800 promille sølv, mindst 500 promille platin eller mindst 500 promille palladium, eller lovligt skal kunne markedsføres som ædle metaller i et andet land i EU/EØS eller i lande som har ratificeret konventionen om kontrol og stemping af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

Hermed foreslås det at fastholde de gældende holdighedskrav for guld, sølv og palladium, mens det for platin foreslås at sænke holdighedskravet fra de nuværende 850 promille til 500 promille. Endvidere fastholdes det, at varer, der lovligt kan markedsføres som varer af ædle metaller i et andet land i EU/EØS også kan markedsføres som ædle metaller i Danmark, mens dette tilføjes for varer af ædle metaller fra lande, der har ratificeret ædelmetalkonventionen.

Baggrunden for at ændre holdigheden for platin er, at interessenter på området har oplyst, at der er en øget efterspørgsel på varer af platin med lavere holdighed end 850 promille. Ved at sænke kravet for platin til 500 promille, der er den grænse, der fremgår af ædelmetalkonvention, fjernes desuden en dansk særregel fra lovgivningen. Ved at nedsætte holdighedskravet for platin bliver mindstekravene til holdigheden af sølv, platin og palladium de samme som mindstekravene til varer stemplet med konventionens fælles kontrolstempel efter ædelmetalkonventionen.

Der er lang tradition i Danmark for at lave smykker af guld med en lavere holdighed end 375 promille, der er kravet efter ædelmetalkonventionen. Efter ønske fra interessenter og med baggrund i de danske traditioner videreføres et lavere holdighedskrav for guld end mindstekravet i ædelmetalkonventionen.

I bestemmelsen er det foreslået, at holdighedskravet skal gælde ”i alle enkelte ædelmetaldele”, hvilket

dækker over sammensætning af forskellige ædelmetaldele, der trods sammensætningen skal have en holdighed på mindst de i loven fastsatte krav.

Til § 4

I § 5 i den gældende ædelmetallov er det fastsat, at arbejder af ædle metaller, skal være forsynet med henholdsvis et holdighedsstempel, jf. lovens § 6, og et navnestempel, jf. lovens § 7, når de udbydes til salg under betegnelserne »guld«, »sølv«, »platin« eller »palladium«.

Specifikke typer af arbejder og varer af ædle metaller er, ifølge § 8 i den gældende ædelmetallov, undtaget fra kravet om stempeling efter den gældende lovs § 5. Det drejer sig bl.a. om arbejder af guld, platin og palladium, der vejer mindre end 1 g, og arbejder af sølv, der vejer mindre end 3 g, fyldepenne, musikinstrumenter, samt mønter, der er gangbare, med flere.

Det foreslås med *stk. 1*, at varer af ædle metaller, der sælges eller udbydes til salg under betegnelserne »guld«, »sølv«, »platin« eller »palladium«, jf. § 3, stk. 2, skal være forsynet med et holdighedsstempel, jf. § 5, og fabrikantens navnestempel, jf. § 6.

Den foreslåede bestemmelses krav, om at varer af ædle metaller skal være forsynet med fabrikantens navnestempel, medfører, at også importører af varer af ædle metaller fra lande uden for EU/EØS skal have et registreret navnestempel jf. forslaget § 6. Dette skyldes, at navnestempler fra lande uden for EU/EØS ikke kan sidestilles med danske navnestempler. Da der samtidig stilles krav, om at varer af ædle metaller skal forsynes med et registreret navnestempel, må en importør af varer uden for EU/EØS nødvendigvis selv have et registreret navnestempel til stempeling af disse varer. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 6.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 5 i den gældende ædelmetallov med enkelte sproglige tilretninger og med henvisninger til de relevante bestemmelser efter den foreslåede lov.

Med bestemmelsen i *stk. 2* foreslås det at undtage en række varetyper fra kravet om stempeling efter det foreslåede stk. 1. Fritagelsen fra kravet om stempeling er som udgangspunkt begrundet i de pågældende varers karakter.

De varetyper, der foreslås undtaget, er oplistet i nr. 1-5.

I *nr. 1* foreslås varer, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling, undtaget fra kravet i stk. 1. Varer, der midlertidigt indføres som vareprøver eller til udstilling, er ikke ment som en salgsvare. Derfor er forbrugerhensynet i forhold til dokumentation for holdighed ikke det samme, som for varer, der sælges eller udbydes til salg.

I *nr. 2* foreslås varer af guld, platin eller palladium, der vejer mindre end 1 g, og varer af sølv, der vejer mindre end 3 g, samt varer, der som følge af deres skrøbelighed eller størrelse ikke kan forsynes med stempler, undtaget fra lovforslagets § 4, stk. 1. Varer af guld, platin og palladium, der vejer mindre end 1 g, og varer af sølv, der vejer mindre end 3 g, er varer, der har en så lille og skrøbelig størrelse, at varerne ville blive ødelagt, hvis de skulle påføres holdigheds- og navnestempler. Af hensyn til, at skrøbelige varer fortsat skal kunne sælges til forbrugerne under de betegnelser, der beskriver varens indhold af ædelt metal, ses det hensigtsmæssigt, at fritage disse varer fra kravet om holdigheds- og navnestempler.

Det foreslås i *nr. 3*, at importerede urkasser med indlagt urværk undtages fra kravet i lovforslagets § 4, stk. 1. Importerede urkasser med indlagt urværk foreslås undtaget fra kravet om stempeling, da det kan medføre en alvorlig forringelse af et urs kvalitet, hvis der sker stempeling af urkassen efter, at uret er indføjet i kassen og er tilpasset denne.

Det foreslås i *nr. 4*, at fyldepenne, kuglepenne, pencils og dele dertil undtages fra kravet i lovforslagets § 4, stk. 1. Når der anvendes ædle metaller i fyldepenne, kuglepenne og pencils (stiftblyanter) sker det typisk af rent æstetiske årsager i forbindelse med varens udsmykning. Et krav om stempeling af disse varer

vil derfor i de fleste tilfælde ødelægge det æstetiske udtryk, som har været tiltænkt ved anvendelsen af det ædle metal. Varerne foreslås derfor undtaget fra lovens stemplingskrav.

Endeligt foreslås det i *nr.* 5, at musikinstrumenter undtages for kravet om stempeling i lovforslagets § 4, stk. 1. Når der anvendes ædle metaller i musikinstrumenter, sker det som en del af instrumentets udsmykning og sker derfor af ren æstetiske årsager. Et krav om stempeling af musikinstrumenter vil derfor i de fleste tilfælde ødelægge det æstetiske udtryk, som har været tiltænkt ved anvendelsen af det ædle metal. Varerne foreslås derfor undtaget fra lovens stemplingskrav.

Fritagelsen for kravet om stempeling betyder dog ikke, at fabrikanten af de pågældende varer er undtaget fra kravet om at have et holdigheds- og et navnestempel. Fabrikanten skal herved fortsat bidrage til stempelordningerne, selvom de producerede varer er undtaget fra stemplingskravet. Dette skyldes, at de varer, der er fritaget for kravet om stempeling efter det foreslåede stk. 2, fortsat skal leve op til de holdighedskrav m.v., der følger af loven, men varerne skal blot ikke påføres et stempel.

Der er med det foreslåede stk. 2 tale om en videreførelse af undtagelsen af de varer, som også er undtaget efter den gældende ædelmetallov, bortset fra mønter, der er gangbare, da disse som helhed foreslås undtaget fra loven. Se herom i de specielle bemærkninger til § 1.

Det følger af § 6, stk. 4, i den gældende ædelmetallov, at holdighedsstemplet på sølvarbejder også kan indeholde bogstavet "S", og på arbejder af platin eller palladium kan stemplet indeholder henholdsvis bogstaverne "Pt" og "Pd". Denne bestemmelse blev oprindeligt indført af hensyn til EF-retten, hvor det gik fra at været et krav til en frivillig mulighed for at påføre disse bogstaver. Efter § 6, stk. 5, i den gældende ædelmetallov, er der ligeledes mulighed for at angive holdigheden for guld i karat.

Det foreslås med *stk.* 3, at varer af ædle metaller ikke må påføres stempler, der kan forveksles med stemplerne efter stk. 1.

Det foreslåede stk. 3 medfører, at varer af ædle metaller også kan påføres andre stempler, der siger noget om varens kvalitet eller design, eksempelvis i form af en ramme rundt om holdigheds- og navnestemplerne, der indikerer, hvilket metal varen består af. Andre stempler kan også være relevante for virksomheder, der eksporterer til andre markeder, hvor et særligt stempel kan være fremmende for muligheden for at afsætte varerne. Det er dog afgørende, at stempler påført efter stk. 3, ikke kan forveksles med holdigheds- eller navnestemplet. Muligheden for at påføre andre stempler skal fortolkes indskrænkende, da loven vægter beskyttelse af forbrugerne højere end virksomhedernes interesse i, at kunne påføre ekstra stempler på deres varer.

Der er ikke tale om en videreførelse af § 6, stk. 4 og 5, i den gældende ædelmetallov, men det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at det fortsat vil være muligt at påføre bogstaverne "S", "Pt" og "Pd" på henholdsvis sølv, platin og palladium, samt at stemple med en holdighedsangivelse i karat for guld.

Til § 5

I § 6, stk. 1, i den gældende ædelmetallov er det fastsat, at holdighedsstemplet på en tydelig måde skal angive arbejdets holdighed i tusindele. Efter lovens § 6, stk. 3, er det endvidere fastsat, at holdigheden for arbejder af sølv, der indeholder mindst 925 promille sølv, kan angives alene ved betegnelsen "Sterling".

Det foreslås med *stk.* 1, at holdighedsstemplet på en tydelig måde skal angive varens holdighed i promille.

Bestemmelsen skal være med til at sikre, at forbrugerne kan have tiltro til, at varer af ædle metaller indeholder den promille ædelt metal, som holdighedsstemplet angiver på varen. På den måde tydeliggøres det også, hvilken promille ædelt metal den enkelte vare rent faktisk indeholder.

Med bestemmelsens henvisning til ”tydelig måde” skal forstås, at stemplet skal være af en kvalitet og størrelse, der gør det muligt for forbrugeren at læse det.

Bestemmelsen er en videreførelse af den gældende ædelmetallov § 6, stk. 1, bortset fra at ”tusindedele” erstattes af ”promille”, som er den betegnelse, der i øvrigt anvendes i lovforslaget.

Det foreslås med *stk. 2*, at indeholder varer af sølv mindst 925 promille sølv, kan holdigheden dog angives alene ved betegnelsen ”Sterling”.

”Sterling”-betegnelsen er en betegnelse, der gennem tiden har været meget anvendt af branchen. Betegnelsen anvendes fortsat meget og er kendt af forbrugerne som et kvalitetsstempel. Derfor foreslås det, at betegnelsen fortsat kan anvendes i stedet for promille-angivelsen. Bestemmelsen er således efter sproglige tilretninger en videreførelse af gældende lovs § 6, stk. 3.

I § 9, stk. 1, i den gældende ædelmetallov, fremgår det, at når arbejder af ædle metaller ikke opfylder lovens holdighedskrav, må de ikke forsynes med stempler, der angiver holdigheden eller kan forveksles med et holdighedsstempel. Det fremgår også af bestemmelsen, at det samme er gældende for de arbejder, der er nævnt i § 9, stk. 3.

§ 9, stk. 3, i den gældende ædelmetallov, omhandler arbejder af uædle metaller, der er påført et lag af guld, sølv, platin eller andre platinmaterialer. I bestemmelsen er der anført eksempler på metoder til, hvordan arbejder af uædelt metal kan være påført et lag af guld, sølv, platin eller andre platinmaterialer. Således er metoderne valsning og galvanisk plettering nævnt specifikt i bestemmelsen, mens det også nævnes at andre metoder kan anvendes. Det er i bestemmelsen fastsat, at de pågældende arbejder skal betegnes som ”guldpletteret”, ”doublé”, ”forgylt”, ”sølvpletteret”, ”forsølvet” eller ”platinpletteret”, eller med andre ord, der angiver arbejdets nævnte karakter.

Det foreslås i *stk. 3*, at varer af uædle metaller, der er påført et lag af ædle metaller, ikke må påføres et holdighedsstempel, men skal beskrives med betegnelser, der beskriver varens karakter.

Det er formålet med bestemmelsen at præcisere, at det vil være uretmæssig brug af holdighedsstemplet, hvis dette påføres varer af uædle metaller, der er påført et lag af ædle metaller.

Derimod hindrer bestemmelsen ikke, at navnestempelindehaveren kan forsyne underholdige varer og f.eks. pletvarer med deres navnestempler, selv om varerne ikke opfylder betingelserne for holdighedsstempling.

Den foreslåede bestemmelse er en forenkling af den gældende ædelmetallov § 9, stk. 3, idet den gældende bestemmelses eksempler på metoder, hvorved uædle metaller kan påføres et lag af ædelt metal, og eksempler på betegnelser for den pågældende varetype, ikke er videreført i den foreslåede bestemmelses ordlyd. Samtidig præciseres det i den foreslåede bestemmelse, at de pågældende varer ikke må påføres et holdighedsstempel, hvilket er i tråd med den nugældende lovs § 9, stk. 1, 2. pkt.

De nævnte metoder og betegnelser i den gældende lovs bestemmelse vil fortsat være mulige at anvende efter den foreslåede bestemmelse, men er således ikke begrænset hertil. Det er derfor også muligt at anvende andre metoder og betegnelser, hvis fabrikanten ønsker dette.

I § 9, stk. 4, i den gældende ædelmetallov er det bestemt, at Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte regler om bestemmelsen af holdigheden og om i hvilket omfang, det er tilladt at anvende dele af uædelt metal eller ikke metalliske dele i arbejder af ædle metaller.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om holdighedsstempling af varer efter *stk. 3*, og om hvornår det er tilladt at anvende dele af uædelt metal eller ikke metalliske materialer i varer af ædle metaller samt hvilke betegnelser, der må anvendes ved markedsføring af varer påført et lag af ædle metaller.

Bestemmelsen viderefører efter sproglige tilretninger hele § 9, stk. 4, i den gældende ædelmetallov. Herudover foreslås en bemyndigelse til at beslutte, hvilke betegnelser, der må anvendes i forbindelse med

markedsføring af varer, der er påført et lag af ædelt metal. Det vil hermed være muligt løbende at ændre og supplere de betegnelser, som er nævnt i den gældende lov om ædle metaller § 9, stk. 3, men som med lovforslaget er fjernet fra lovteksten.

Til § 6

I henhold til § 7, stk. 1, 1. led, i den gældende ædelmetallov skal fabrikanten af arbejder af ædle metaller have et registreret navnestempel, som påføres de fremstillede arbejder af ædle metaller. Det følger herefter af § 7, stk. 8, at navnestemplet skal bestå af fabrikantens, importørens eller forhandlerens navn eller firma eller en forkortelse heraf. Endvidere følger det, at navnestemplet skal registreres i et navnestempelregister, der føres af Ædelmetalkontrollen, samt at navnestempler i registreret tydeligt skal adskille sig fra hinanden.

Det foreslås i *stk. 1*, at fabrikanten af varer af ædle metaller, jf. § 3, stk. 2, skal have et registreret navnestempel.

Navnestemplet skal være med til at identificere den virksomhed, der garanterer for holdighedsstemplets rigtighed. Det er derfor vigtigt, at navnestemplet registreres, da registreringspligten tager sigte på at bevare sporbarhed.

Navnestempler har en væsentlig forskellig karakter fra varemærker, idet de ikke blot henviser til en bestemt person eller virksomhed som varen kommer fra, men tillige pålægger navnestempeleindehaveren et ansvar og en garanti for varens indhold af ædle metaller. Der er dog intet til hinder for, at varer af ædle metaller foruden navnestemplet tillige forsynes med et varemærke.

Et navnestempel kan også påføres varer, som ikke kan påføres et holdighedsstempel, f.eks. underholdige varer eller pletterede varer.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at navnestemplet skal bestå af navnestempeleindehaverens navn, firmanavn, binavn eller forkortelse heraf.

Formålet med bestemmelsen er, at det via navnestemplet skal være nemt at identificere den virksomhed, der har påført henholdsvis holdigheds- og navnestemplet. Med bestemmelsen foreslås det, at navnestemplet fremover også kan bestå af navnestempeleindehaverens binavn. Begrebet binavn anvendes i CVR-registret, og dette registrerede binavn eller en forkortelse heraf vil således kunne anvendes som navnestempel.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at navnestemplet registreres i et navnestempelregister, der føres af Sikkerhedsstyrelsen.

Ved at føre et register over godkendte navnestempler sikres det, at såvel Sikkerhedsstyrelsen som den kontrollerende myndighed samt forbrugerne nemt kan finde frem til, hvilken virksomhed, der har påført en varer et navnestempel, og dermed også står inde for et eventuelt holdighedsstempel rigtighed.

Det foreslås, at det er Sikkerhedsstyrelsen, der fører registeret over navnestempler, da Ædelmetalkontrollen med lovforslaget ikke videreføres som begreb og i stedet erstattes af Sikkerhedsstyrelsen.

I *stk. 2, 3. pkt.*, foreslås det, at der kun kan registreres navnestempler i registeret, når stemplerne tydeligt adskiller sig fra andre registrerede navnestempler.

Det er afgørende for sporbarheden af de enkelte varer, at navnestempler adskiller sig så væsentligt fra hinanden, at der ikke er tvivl om, fra hvilken virksomhed en varer hidrører. Det er især vigtigt for forbrugerne, at de nemt kan skelne mellem, hvilken virksomhed et navnestempel tilhører. Hvis registrerede navnestempler kan forveksles med hinanden risikeres det, at der kan ske en utilsigtet vildledning af forbrugerne, der i forbindelse med køb af en vare af ædelt metal tror, at varen er fabrikeret af én virksomhed, mens den i virkeligheden er fabrikeret af en anden virksomhed.

Den foreslåede *stk. 2* svarer efter sproglige tilretninger væsentligt til § 7, stk. 8, i den gældende ædelmetallov.

I henhold til § 7, stk. 6, i den gældende ædelmetallov, kan forhandlere af arbejder af ædle metaller få

registreret et navnestempel og få arbejder, der er udført af andre, forsynet med dette stempel. Det følger herefter af lovens § 7, stk. 7, at når forhandlerens navnestempel benyttes, bortfalder fabrikantens eller importørens pligt til at forsyne arbejdet med deres navnestempel.

Det foreslås i *stk. 3*, at som fabrikanter anses også importører og distributører, som påfører deres eget navnestempel på varer af ædle metaller.

Med den foreslåede bestemmelse opnås fabrikantansvar, hvis varen sælges under eget navnestempel og derved under eget navn og/eller varemærke, selvom varen er fremstillet af en anden. Dette medfører også, at hvis en importør eller distributør påfører sit eget navnestempel, bortfalder den oprindelige fabrikants pligt til at stemple varen med sit navnestempel og dermed dennes fabrikantansvar. Med den foreslåede bestemmelse opnås således fabrikantansvar på samme måde som efter § 7, stk. 6 og 7, i den gældende ædelmetallov.

I henhold til § 7, stk. 2, i den gældende ædelmetallov sidestilles navnestempler på importerede arbejder af ædle metaller fra et andet land i EU/EØS med danske navnestempler, under forudsætning af, at det er muligt at identificere fabrikanten, og at denne kan dokumentere sin ret til at påføre produkterne det pågældende navnestempel. Såfremt betingelserne ikke er opfyldt, eller det benyttede mærke er forvekslet med et mærke, der allerede er benyttet i Danmark, finder bestemmelsen i § 7, stk. 1, anvendelse. Det følger herefter af § 7, stk. 3, i den gældende ædelmetallov, at importøren eller forhandleren har pligt til at oplyse Ædelmetalkontrollen om udenlandske navnestempler, der accepteres efter stk. 2.

I henhold til § 7, stk. 4, i den gældende lov om ædle metaller skal importører af arbejder af ædle metaller fra lande uden for EU/EØS også forsyne arbejderne med et registreret navnestempel.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at udenlandske navnestempler registreret i et andet EU/EØS-land kan sidestilles med danske navnestempler under forudsætning af, at det er muligt at identificere fabrikanten, og at denne kan dokumentere sin ret til at påføre varer det pågældende navnestempel.

Ved at sidestille navnestempler registreret i et andet EU/EØS land med danske navnestempler sikres det, at lovforslaget ikke strider med EU's regler om varernes frie bevægelighed. Ved samtidig at stille krav om sporbarhed i forhold til fabrikanten og dennes ret til at påføre det pågældende navnestempel sikres også, at danske navnestempler ikke stilles ringere i forhold til registrerede navnestempler i et andet EU/EØS land.

Den foreslåede bestemmelse medfører samtidig, at importører af varer af ædle metaller fra lande uden for EU/EØS skal have et registreret navnestempel jf. den foreslåede § 6, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at importører eller distributører har pligt til at oplyse Sikkerhedsstyrelsen om anvendte udenlandske navnestempler, der kan sidestilles med danske stempler.

Anmeldelsespligten i den foreslåede bestemmelse tager sigte på at bevare varens sporbarhed, og er desuden med til at sikre udenlandske navnestempler over for fremtidige danske stempler i navnestempelregisteret.

Samlet set er den foreslåede *stk. 4* en sammenskrivning af den gældende ædelmetallov § 7, stk. 2-4, hvor der samtidig foretages sproglige tilretninger. Den gældende lovs § 7, stk. 4, er ikke direkte medtaget i lovforslaget, da den foreslåede bestemmelse i sig selv har den konsekvens, at navnestempler fra lande uden for EU/EØS ikke kan sidestilles med danske navnestempler.

Det foreslås i *stk. 5*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret.

Det er hensigten, at bemyndigelsen anvendes til administrativt at fastsætte nærmere regler om, hvordan Sikkerhedsstyrelsen i praksis skal administrere navnestempelregisteret, herunder navnestemplers anmeldelse til og optagelse i navnestempelregisteret.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 12 om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der har et registreret navnestempel.

Til § 7

Den gældende ædelmetallov § 15, stk. 2, giver mulighed for at indsende arbejder af ædle metaller til Ædelmetalkontrollen for at få påsat ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel. Ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel består af et navnestempel, den kontrollerende myndigheds kontrolstempel, holdighedsstempel samt symbol eller figurer, der angiver hvilket ædelmetal, der er anvendt. Som følge af ædelmetalkonventionen kan varer af ædle metaller stemplet med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel eksporteres til andre konventionslande, uden at det importerende land kan kræve yderligere mærkning eller undersøgelser.

Hvis et ædelt metal er forsynet med det fælles konventionsstempel og samtidig overholder de danske holdighedskrav fastsat i den gældende lovs § 2, skal disse arbejder anses for at opfylde lovens krav. Dette følger af § 7, stk. 5, i den gældende ædelmetallov.

Det foreslås med § 7, 1. pkt., at varer, der opfylder de krav, som er fastsat i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972, kan af Sikkerhedsstyrelsen forsynes med konventionens fælles kontrolstempel.

Det er hensigten med bestemmelsen, at danske virksomheder, der ønsker at få påført ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel på deres varer, kan anmode Sikkerhedsstyrelsen om at deres varer påføres dette stempel. Det kan være en fordel for virksomheder, der ønsker at eksportere og sælge deres varer uden for Danmark, at varerne er påført ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, da der er tale om et stempel som lande og forbrugere har stor tiltro til. Det foreslås, at det fremover er Sikkerhedsstyrelsen, der i Danmark kan forsyne varer af ædle metaller med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, da der med lovforslaget lægges op til, at Sikkerhedsstyrelsen fremover skal foretage den kontrol som Ædelmetalkontrollen udfører i dag.

Bestemmelsen er efter sproglige tilretninger i udgangspunktet en videreførelse af § 15, stk. 2, i den gældende ædelmetallov.

Med § 7, 2. pkt., foreslås det, at varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel skal anses for at opfylde lovens krav til stempeling efter § 4, stk. 1.

Bestemmelsen er dermed en undtagelse fra de anførte stemplingskrav i den foreslåede § 4, stk. 1. Bestemmelsen medfører, at varer af ædle metaller, der er stemplet med ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, kan bringes i omsætning på det danske marked uden at skulle stemples yderligere. Den foreslåede ændring er som udgangspunkt en lempelse i forhold til gældende ret, hvor varer, der er påført ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel, også skal overholde de danske holdighedskrav for at kunne sælges som varer af ædle metaller på det danske marked. Med den lempede bestemmelse vil det danske marked i højere grad kunne imødekomme formålet med ædelmetalkonventionens regler om påføring af det fælles kontrolstempel. Disse regler tjener det formål, at varer af ædle metaller, der er påført dette stempel, frit skal kunne sælges uden yderligere stempler i de lande, der har ratificeret ædelmetalkonventionen.

I praksis medfører de lempede krav, der foreslås i lovforslagets § 7, 2. pkt., ingen ændring i forhold til gældende ret. Det skyldes, at der med bestemmelsen i den foreslåede § 3, stk. 2, fjernes en dansk særregel i forhold til holdigheden for platin. Det danske krav til holdigheden af platin kommer således til at stemme overens med ædelmetalkonventionens krav, hvorefter der i de danske regler ikke længere vil være skærpede holdighedskrav i forhold til ædelmetalkonventionens krav om holdighed. Varer af ædle metaller, der er forsynet med konventionens fælles kontrolstempel, vil efter det foreslåede altid overholde de danske krav til minimumsholdigheder for ædle metaller.

Ædelmetalkonventionens krav til holdighed kan ikke fraviges. Det betyder, at varer med en lavere

holdighed end kravene efter ædelmetalkonventionen ikke kan forsynes med konventionens fælles kontrolstempel. Da ædelmetalkonventionen samtidig fastsætter, at de kontraherende lande ved nationallovgivning kan fravige ædelmetalkonventionens holdighedskrav, er de kontraherende stater heller ikke forpligtet til ved salg på deres marked at acceptere varer forsynet med konventionens fælles kontrolstempel, der er af en lavere holdighed end den, der er fastsat ved den nationale lovgivning. Varer, der forsynes med konventionens fælles kontrolstempel, vil således overholde de danske holdighedskrav efter den nye lov, mens de ikke nødvendigvis vil overholde kravene til holdighed i de øvrige kontraherede stater.

I den gældende ædelmetallov § 16, stk. 3, bemyndiges Sikkerhedsstyrelsen til at fastsætte nærmere regler om blandt andet gebyrer. Efter denne bemyndigelse er der i § 6, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 157 af 22. marts 1999 om afgifter m.v. til dækning af Ædelmetalkontrollens udgifter fastsat et gebyr for stempeling i henhold til ædelmetalkonventionen. Stempeling med konventionens fælles kontrolstempel er således i dag gebyrbelagt.

Det foreslås i *stk. 2*, at omkostninger i forbindelse med stempeling efter *stk. 1*, afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

Med den foreslåede bestemmelse er der ikke tale om, at der pålægges virksomhederne en ny omkostning, da ydelsen i dag er gebyrbelagt. Bestemmelsen lægger dog op til, at virksomhederne skal betale den faktiske omkostning i forbindelse med stempelingen frem for et fastsat gebyr. Da der er tale om et stempel, der alene er et tilvalg og ikke et krav efter den foreslåede lov, anses det for rimeligt, at de virksomheder, der ønsker stemplet påført deres varer af ædle metaller, selv betaler den faktiske omkostning for stempelingen.

Virksomheden vil inden stempelingen kunne få oplyst den faktiske pris for stempeling af den mængde varer, som ønskes stemplet. Virksomheden vil derfor, ligesom i dag, have mulighed for at kende den omkostning de pålægges, inden varerne stemples.

Til § 8

I § 15 i den gældende ædelmetallov er det beskrevet som en mulighed, at arbejder af ædle metaller påføres Ædelmetalkontrollens kontrolstempel. Ædelmetalkontrollens kontrolstempel kaldes også "Tretårnsstemplet" og er en gengivelse af Københavns byvåben.

Det følger af bestemmelsen, at arbejder, der overholder ædelmetallovens krav til holdighed, kan påsættes tretårnsstemplet, mens erhvervsmæssigt fremstillede varer af ædle metaller skal overholde lovens krav til holdighed og være forsynet med holdigheds- og navnestempel, for at kunne forsynes med tretårnsstemplet. Ædelmetalkontrollens kontrol og efterfølgende påføring af tretårnsstemplet bidrager således til yderligere troværdighed i forhold til holdigheden af arbejder af ædle metaller. Muligheden for kontrol og stempeling med tretårnsstemplet ønskes videreført i den nye lov.

I den gældende ædelmetallov § 15, stk. 1, gives også mulighed for, at ædle metaller i uforarbejdet stand efter undersøgelse kan forsynes med Ædelmetalkontrollens barrestempel og tretårnsstemplet.

Det foreslås i *stk. 1*, at varer af ædle metaller, der opfylder kravene fastsat i denne lov eller reglerne i medfør heraf, kan forsynes med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel.

Med bestemmelsen sikres det, at muligheden for, at varer af ædle metaller kan påføres tretårnsstemplet, fortsat består. På den måde har de erhvervsdrivende muligheden for at få påsat et stempel på deres varer, der giver varen en ekstra troværdighed, da det er påsat af den myndighed, der fører kontrol på ædelmetalområdet. Tretårnsstemplet vil med den foreslåede lov være karakteriseret som Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel, da Ædelmetalkontrollen ikke videreføres som begreb, men derimod erstattes af Sikkerhedsstyrelsen, der skal være kontrolmyndighed efter den foreslåede lov.

Det er ikke en del af den foreslåede bestemmelse, at uædle metaller i uforarbejdet stand skal kunne stemples med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel, da lovforslaget ikke omfatter ædle metaller i uforarbejdet stand. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3.

I den gældende ædelmetallov § 15, stk. 3, er der hjemmel til at fastsætte regler om brug af tretårnsstemplet og ædelmetalkonventionens fælles kontrolstempel og regler, der er nødvendige til gennemførelse af ædelmetalkonventionen samt regler, der vedtages inden for rammerne af ædelmetalkonventionen.

Herudover bemyndiges Sikkerhedsstyrelsen efter den gældende ædelmetallov § 16, stk. 3, til at fastsætte nærmere regler om blandt andet gebyrer. Efter denne bemyndigelse er der i § 6, stk. 4 i bekendtgørelse nr. 157 af 22. marts 1999 om afgifter m.v. til dækning af Ædelmetalkontrollens udgifter fastsat et gebyr for stempeling med kontrolstemplet. Stempeling med tretårnsstemplet er således i dag gebyrbelagt.

Det foreslås i *stk. 2*, at omkostninger i forbindelse med stempeling efter *stk. 1*, afholdes af den virksomhed, der anmoder om stempelingen.

Med den foreslåede bestemmelse er der ikke tale om, at der pålægges virksomhederne en ny omkostning, da ydelsen i dag er gebyrbelagt. Bestemmelsen lægger dog op til, at virksomhederne skal betale den faktiske omkostning i forbindelse med stempelingen frem for et fastsat gebyr. Da tretårnsstemplet alene er et tilvalg og ikke et krav efter den foreslåede lov, anses det for rimeligt, at de virksomheder, der ønsker stemplet påført deres varer af ædle metaller, selv betaler den faktiske omkostning for stempelingen.

Virksomheden vil inden stempelingen kunne få oplyst den faktiske pris for stempeling af den mængde varer, som ønskes stemplet. Virksomheden vil derfor, ligesom i dag, have mulighed for at kende den omkostning de pålægges, inden varerne stemples.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler for stempeling af varer af ædle metaller med Sikkerhedsstyrelsens kontrolstempel.

Det er hensigten med den foreslåede bemyndigelse, at erhvervsministeren administrativt skal kunne fastsætte regler og kriterier for, hvornår ædle metaller kan indsendes til Sikkerhedsstyrelsen til påføring af tretårnsstemplet, herunder hvilke kriterier der skal være opfyldt, førend tretårnsstempel kan påføres varerne.

Hjemmel til at fastsætte regler for brug af tretårnsstemplet foreslås dermed videreført som en del af den foreslåede bemyndigelse i *stk. 3*.

Til § 9

Af § 16 i den gældende ædelmetallov fremgår det, at udgifter til Ædelmetalkontrollens virksomhed dækkes af bidrag, der pålægges indehavere af et registreret navnestempel samt virksomheder, der sælger ædle metaller i uforarbejdet stand, og ved gebyrer, der opkræves for rekvireret arbejde.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheder, der har et registreret navnestempel efter § 6, stk. 1, indbetaler et årligt gebyr til Sikkerhedsstyrelsen til dækning af omkostninger forbundet med registreringsordningen samt kontrollen efter § 12 af navnestempeleindehavere.

Det er hensigten, at gebyret skal dække de samme omkostninger, som er omfattet af det nuværende gebyr, dvs. omkostninger til opretholdelse af navnestempelregistreret samt omkostninger forbundet med registreringsordningen og kontrollen. Herudover er det hensigten, at gebyret også skal kunne dække udgifter, der har direkte eller tæt relation til kontrolopgaven samt andelen af indirekte omkostninger til løn- og driftsomkostninger, som relaterer sig til registreringsordningen og kontrollen. Omkostninger, der er direkte forbundet med kontrolopgaven, kan være den tid, der bruges på kontrolbesøget, kørselsomkostninger samt omkostninger forbundet med planlægning af tilsyn, risikovurdering, sagsbehandling og informationsaktiviteter. Derudover vil omkostninger til administrationen af navnestempelregistret være omfattet.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om størrelsen og opkrævning af gebyr efter *stk. 1*.

Gebyrsatsen vil blive fastsat, så der sikres en samlet økonomisk balance i ordningen, og vil dermed

afspejle ressourceforbruget. Opkrævningsmetoden vil blive fastsat i en bekendtgørelse, og erhvervsministeren gives med bemyndigelsen mulighed for at fastsætte en digital løsning, som kan betjenes via selvbetjening. Herved gives der mulighed for at fastsætte regler, der medfører, at gebyret ikke skal opkræves af Sikkerhedsstyrelsen, men vil blive indbetalt fra virksomhederne. Det giver muligheden for en mere fleksibel indbetalingsløsning til gavn for virksomhederne.

Derudover indeholder bemyndigelsen til erhvervsministeren også muligheden for at fastsætte regler om nedsættelse af gebyret for visse virksomheder. Dette kan blive aktuelt i forhold til virksomheder, der har registreret et større antal navnestempler. Her vil der ud fra en rimelighedsbetragtning kunne fastsættes regler om, at gebyret pr. stempel skal være faldende, da en virksomhed med mange stempler som udgangspunkt ikke vil modtage flere kontrolbesøg end en virksomhed, som kun har få navnestempler registreret. Udover ved registrering af flere navnestempler, kan det også blive aktuelt at fastsætte regler om at nedsætte en virksomheds indbetaling af gebyret, hvis der sker en regulering af gebyrets størrelse på baggrund af markedskontrolmodellen eller andre særlige omstændigheder.

Hvis der fastsættes regler om nedsættelse af gebyr, vil reglerne ikke komme til at indeholde et skøn, men vil indeholde en fast grænse, for hvornår og for hvilke stempler gebyret kan nedsættes. Der er således ikke tale om, at Sikkerhedsstyrelsen ved administration af reglerne om nedsættelse af gebyr skal foretage en konkret skønsmæssig vurdering, men der vil derimod blive fastsat objektive krav for nedsættelse.

Til § 10

Efter § 15, stk. 3, 2. pkt., i den gældende ædelmetallov har Sikkerhedsstyrelsen hjemmel til at fastsætte regler, der er nødvendige til gennemførelse af ædelmetalkonventionen, samt regler der vedtages inden for rammerne af konventionen.

Regler, der vedtages inden for rammerne af ædelmetalkonventionen, er bl.a. beslutninger, der træffes af den stående komite. Den stående komité består af en repræsentant fra hver medlemsstat, som hver har en stemme. Efter artikel 10, stk. 4, i ædelmetalkonventionen, skal den stående komité træffe beslutninger om tekniske spørgsmål ved enstemmighed. Det kan f.eks. være beslutninger, som vedrører brug af slaglod eller hvilke materialer, der kan bruges til overtrækning af varer af ædle metaller.

Den stående komités beslutninger bliver løbende offentliggjort på ædelmetalkonventionens hjemmeside i dokumentet: "Compilation of decisions on technical matters related to Annexes I and II of the Convention on the control and marking of articles of precious metals".

Den stående komités beslutninger har bindende virkning for medlemsstaterne ved kontrol og mærkning af ædle metaller med ædelmetalkonventionens fællesstempel.

Det foreslås i § 10, at erhvervsministeren kan fastsætte regler til gennemførelse af beslutninger om tekniske spørgsmål truffet af den stående komité efter artikel 10, stk. 4, i konventionen om kontrol og stempeling af varer af ædle metaller af 15. november 1972 med senere ændringer.

Den foreslåede bestemmelse skal give mulighed for, at den stående komités beslutninger kan implementeres i danske regler, uden at dette nødvendigvis skal ske ved lov. Det skal medvirke til, at nye beslutninger fra den stående komité hurtigt kan implementeres i dansk ret.

Det er hensigten med bestemmelsen, at den stående komités beslutninger skal implementeres i bekendtgørelsesform. Herefter vil der bl.a. kunne føres kontrol med, at virksomheder overholder de beslutninger, som den stående komité har vedtaget, på lige fod med de øvrige danske regler på ædelmetalområdet.

Bestemmelsen har til hensigt at videreføre den gældende ædelmetalloys § 15, stk. 3, sidste led.

Til § 11

Regler for EU-importører af konfliktminerale har ikke tidligere være reguleret i dansk ret. Der er dog fra OECD's side udarbejdet en vejledning i 2011 med retningslinjer for ansvarlig tilvejebringelse

af mineraler fra konfliktramte områder. Vejledningen opstiller nogle retningslinjer, virksomheder kan vælge at gøre brug af, og på denne måde sikre sig at forsyningskæden tilbage til smelterierne kan dokumenteres. Vejledningen suppleres nu af forordningen om konfliktmineraler.

Det foreslås i § 11, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der er nødvendige for at gennemføre eller anvende EU-retsakter om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af konfliktmineraler.

Det er hensigten med bemyndigelsesbestemmelsen, at erhvervsministeren skal kunne fastsætte de regler, der efter forordningen om konfliktmineraler er nødvendige for, at reglerne i forordningen kan gennemføres i dansk ret. Her er der særligt taget sigte på, at erhvervsministeren skal kunne fastsætte regler, der sikrer, at EU-importører overholder forpligtelserne i artikel 4-7 i forordningen. I disse bestemmelser er der fastsat en række forpligtelser for EU-importører af konfliktmineraler.

For EU-importører gælder særligt due diligence-forpligtelsen efter artikel 4, der pålægger importøren et obligatorisk due diligence-ansvar. Det vil sige en pligt for importøren til at have et ledelsessystem, der kan identificere menneskerettighedsrisici i forsyningskæden. Pligten pålægges EU-importører, der overskrider en af Europa-Kommissionen nærmere fastsat årlig tærskel i volumen pr. varekategori inden for de forskellige konfliktmineraler. Disse tærskler er fastsat i bilag 1 til forordningen om konfliktmineraler.

I tilfælde, hvor en EU-importør allerede har etableret et ledelsessystem, kan Europa-Kommissionen godkende det allerede eksisterende system importøren måtte have for at identificere forsyningskæden ved import af konfliktmineraler. Det følger af forordningens artikel 8. Der skal sendes en anmodning til Kommissionen, som herefter kan anerkende systemet, hvis det overholder de i denne lov fastsatte krav samt kravene i forordningen om konfliktmineraler.

I henhold til artikel 6 i forordningen om konfliktmineraler skal EU-importørens due diligence-praksis kontrolleres af en uafhængig tredjepartsauditor, som ved hjælp af de i forordningen fastsatte krav, skal gennemgå importørens forsyningskæde for på denne måde at minimere risikoen for import af konfliktmineraler, der har forbindelse til smelterier fra områder, der af Europa-Kommissionen er kategoriseret som værende et konflikt- og højrisikoområde.

Til § 12

Af § 4 i den gældende ædelmetallov følger, at kontrollen med arbejder af ædle metaller varetages af Ædelmetalkontrollen. Regler for EU-importører af konfliktmineraler har ikke tidligere være reguleret i dansk ret, og der er derfor tale om, at der skal etableres en kontrolbestemmelse for et område, hvor der ikke tidligere har været ført kontrol.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

Det er hensigten, at Sikkerhedsstyrelsen skal føre kontrol med, at regler for varer af ædle metaller og forordningen om konfliktmineraler overholdes.

Sikkerhedsstyrelsen kan indlede kontrollen af egen drift, som led i fælleseuropæiske indsatser eller på baggrund af f.eks. en anmeldelse eller bekymringshenvendelse.

Det er ikke intentionen, at der skal ændres på den allerede eksisterende måde, hvorpå kontrol med varer af ædle metaller praktisk udføres. Planlægning og udførelse af kontrollen suppleres dog af dels mere fokus på risikomodeller og dels på nye teknologier som eksempelvis brug af kunstig intelligens til billede- og tekstgenkendelse i den digitale markedsovervågning af internettet. Der kan herved foretages en langt mere omfattende overvågning og kontrol med ikke-overensstemmende produkter, der sælges på nettet. Det er hensigten, at dette også skal anvendes i forhold til kontrol med konfliktmineraler. Se nærmere om risikomodeller i de almindelige bemærkninger afsnit 2.4.2.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol med virksomheder, der er pålagt forpligtelser efter denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov.

Som virksomheder forstås fabrikanter, importører og distributører af varer af ædle metaller samt EU-importører af konfliktminerale.

Bestemmelsen finder anvendelse på virksomheder, som driver virksomhed i eller fra Danmark samt virksomheder, der fremstiller, sælger eller udbyder varer til salg under betegnelsen ædle metaller eller importerer konfliktminerale til Danmark fra tredjeland.

For konfliktminerale giver det foreslåede *stk. 2* Sikkerhedsstyrelsen hjemmel til kontrol med sporbarheden i forsyningskæden hos virksomheder, der importerer konfliktminerale. Kontrollen vil hovedsageligt blive udført på baggrund af de oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen hvert år modtager fra Toldstyrelsen med navne på virksomheder, der importerer konfliktminerale samt hvilke konfliktminerale, der importeres og mængden heraf. Ligeledes vil kontrollen blive udført på baggrund af de rapporter som virksomheder, der importerer konfliktminerale, får udarbejdet af en tredjepartsauditør.

I *stk. 3* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, der er nødvendige for udførelse af kontrollen.

Hensigten med den påtænkte formulering er at sikre Sikkerhedsstyrelsen tilstrækkelig mulighed for at søge sagen oplyst, idet enhver med oplysninger af relevans for sagen forpligtes til at meddele de relevante oplysninger.

Oplysningspligten, der følger af den foreslåede bestemmelse, er af væsentlig betydning for, at Sikkerhedsstyrelsen kan udføre en effektiv kontrol. Vurderingen af hvilke oplysninger, der vil blive indhentet i forbindelse med en kontrol, vil altid bero på en proportionalitetsbetragtning og karakteren af den dokumentation, der kan kræves, vil variere fra sag til sag. De oplysninger, Sikkerhedsstyrelsen vil kunne kræve, skal være relevante for det, kontrollen skal belyse, og være tilgængelige for virksomheden.

Bestemmelsen skal sikre, at virksomhedens ejer og ansatte medvirker til at sikre, at kontrollen kan gennemføres smidigt og uden unødigt at forlænge Sikkerhedsstyrelsens tidsforbrug til gennemførelse af sine opgaver. Udlevering af materiale kan både ske på stedet i forbindelse med et kontrolbesøg og ved eftersendelse. Eftersendelse af materiale kan både omfatte skriftligt materiale samt varer af ædle metaller.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod at udsætte andre for selvinkriminering, som bl.a. kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i retssikkerhedsloven.

Det fremgår også af bestemmelsen, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt oplysninger om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, hvis det skønnes nødvendigt for kontrollen. Sikkerhedsstyrelsen gives hermed hjemmel til på anmodning at kunne efterse forretningsbøger- og papirer, herunder også hvis materialet opbevares i elektronisk form.

Det foreslås i *stk. 4*, at erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, som har et registreret navnestempel, jf. § 6, samt med virksomheder, som sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg uden at være omfattet af § 6.

Efter bestemmelsen bemyndiges erhvervsministeren til at fastsættes regler for kontrol med virksomheder, der er omfattet af lovforslagets § 6. Ministeren har således mulighed for at fastsætte regler om kontrol med de virksomheder, der er registreret i navnestempelregisteret og deres brug af stemplet. Derudover bemyndiges ministeren til at fastsættes regler om bl.a. kontrol med virksomheder, der tidligere har haft et registeret navnestempel, som ikke længere findes i registeret. Herved kan det kontrolleres, om virksomheder, der ikke har opretholdt deres registrering, fortsat anvender stemplet. Endelig kan ministeren fastsætte regler om kontrol med virksomheder, der sælger varer af ædle metaller eller udbyder disse til salg, uden at have et registreret navnestempel.

Regler om kontrol efter bestemmelsen vil også omfatte kontrol med brugen af udenlandske navnestempler efter den foreslåede § 6, stk. 5.

Til § 13

I henhold til § 4, stk. 2, i den gældende ædelmetallov udpeges der en selvejende, akkrediteret institution til at varetage kontrolopgaven. Herudover er der ikke i loven fastsat yderligere regler om udpegningen til kontrolopgaven. Sikkerhedsstyrelsen har for nuværende udpeget FORCE Technology til at varetage kontrolopgaven efter den gældende ædelmetallov.

I *stk. 1* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige en juridisk person til at udføre eller bistå Sikkerhedsstyrelsen med at udføre kontrol med varer af ædle metaller, jf. § 12.

Det foreslås dermed, at varetagelse af kontrolopgaven ikke længere er begrænset til en selvejende institution, så også andre juridiske personer kan udpeges. På denne måde sikres det, at andre kompetente virksomheder og institutioner vil kunne udpeges.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at kontrolopgaven i højere grad skal kunne konkurrenceudsættes, for på den måde at opbygge den mest effektive kontrolopgave til gavn for både virksomheder og forbrugere.

Hvis Sikkerhedsstyrelsen vælger at udnytte den foreslåede bestemmelse og delegere sin kontrolkompetence til en juridisk person, vil den juridiske person være omfattet af reglerne efter forvaltningsloven, jf. forvaltningslovens § 1, stk. 2, nr. 2, og offentlighedsloven, jf. offentlighedslovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at en juridisk person bemyndiget efter *stk. 1* kan udøve Sikkerhedsstyrelsens beføjelser efter denne lovs § 12, stk. 1-4, § 14, stk. 1, § 15, stk. 1-2, § 16, stk. 1-3, og regler udstedt i medfør af § 6, stk. 5, og § 8, stk. 3.

Bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen en juridisk person til at varetage kontrolopgaven, skal den bemyndigede person have samme muligheder og beføjelser i forbindelse med kontrollen, som Sikkerhedsstyrelsen har, og dermed kunne udøve beføjelser på samme vilkår som Sikkerhedsstyrelsen.

Det er derfor hensigten med bestemmelsen, at en bemyndiget juridisk person skal kunne udføre kontrol med varer af ædle metaller på lige fod med den kontrol, som Sikkerhedsstyrelsen kan udføre efter den foreslåede lov og regler fastsat i medfør af denne.

Den bemyndigede juridiske person kan således eksempelvis udstede påbud og give forbud efter § 16. Ligeledes vil den bemyndigede juridiske person kunne udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit efter § 15, stk. 1, og foretage undersøgelse af disse varer efter § 15, stk. 2.

Herudover foreslås det, at styrelsen fortsat skal kunne delegere sin kompetence til at foretage tvangsindgreb omfattet af retssikkerhedsloven, jf. den foreslåede § 14, til juridiske personer.

Det foreslås i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med en bemyndigelse efter *stk. 1* kan stille krav om habilitet, tekniske kvalifikationer og akkreditering efter relevante standarder.

Ved kravet om habilitet forstås, at Sikkerhedsstyrelsen kan stille krav om, at den, der er bemyndiget efter *stk. 1*, ikke må varetage opgaver, hvis der kan sås tvivl om dennes habilitet. Den juridiske person, hvis denne udfører opgaver, hvor der kan stilles spørgsmålstejn ved habiliteten, skal følge de anvisninger, der stilles af Sikkerhedsstyrelsen. Det kan f.eks. være, hvis den juridiske person har andre interesser end den opgave, som virksomheden er bemyndiget til at udføre for Sikkerhedsstyrelsen. Bestemmelsen tænkes også anvendt til, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med bemyndigelsen af private virksomheder kan kræve, at de almindelige forvaltningsretlige regler om habilitet følges.

Når der stilles krav om tekniske kvalifikationer, ønsker Sikkerhedsstyrelsen at sikre sig, at den bemyndigede juridiske person har de rette tekniske kvalifikationer til at udføre kontrollen samt krav om kvalifikationer hos de medarbejdere, der vil skulle foretage en eventuel efterfølgende sagsbehandling af sagerne. Det er i den forbindelse særligt vigtigt at sikre, at den juridiske person og dennes medarbejdere

kan udføre den bemyndigede opgave i overensstemmelse med forvaltningsloven, herunder at varsling af tilsyn, afgørelser og lignende sker i overensstemmelse med forvaltningsretten.

Bestemmelsens krav om akkreditering i henhold til relevante standarder skal sikre, at kontrollen bliver udført af medarbejdere med de rette kvalifikationer og kompetencer i den juridiske persons virksomhed, og at kontrollens niveau ikke svækkes ved, at Sikkerhedsstyrelsen bemyndiger andre til at foretage kontrollen.

Det foreslås i *stk. 4*, at ansatte hos en juridisk person, der er bemyndiget efter *stk. 1*, har tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 f.

Med bestemmelsen pålægges enhver, der yder bistand til den opgave, som den juridiske person er bemyndiget til, tavshedspligt efter reglerne i straffelovens §§ 152-152 f.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at ansatte hos de bemyndigede efter *stk. 1* er underlagt tavshedspligt på lige fod med Sikkerhedsstyrelsens ansatte, hvorved retssikkerheden for dem, kontrollen foregår hos, bevares.

Efter det foreslåede *stk. 5*, kan erhvervsministeren fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med en juridisk person bemyndiget efter *stk. 1*.

Bestemmelsen sikrer, at der kan føres kontrol med kvaliteten af de kontroller, den bemyndigede juridiske person udfører efter den foreslåede lov. Det er derfor hensigten med bestemmelsen at fastsætte regler, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan kontrollere, at den bemyndigede juridiske persons udførelse af kontrolopgaven sker på tilfredsstillende vis for både Sikkerhedsstyrelsen som den bemyndigende myndighed, og for de virksomheder, som berøres af kontrollen.

Til § 14

I § 10, *stk. 2*, i den gældende ædelmetallov har Ædelmetalkontrollen mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til de virksomheder, som er underlagt kontrol efter loven.

Retssikkerhedsloven skal iagttages ved kontrol, f.eks. reglerne om varsling af tilsyn. De almindelige regler i retssikkerhedsloven om fravigelse af varsling af tilsyn finder tilsvarende anvendelse ved kontrollen.

Det foreslås i § 14, *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til alle erhvervsmæssige lokaliteter hos de virksomheder, der er omfattet af loven, for at føre en effektiv kontrol efter denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov.

For at Sikkerhedsstyrelsen eller den juridiske person, Sikkerhedsstyrelsen har bemyndiget hertil, jf. lovforslagets § 13, *stk. 1*, kan føre en effektiv kontrol, er det nødvendigt at få adgang til steder, hvor styrelsen ikke på forhånd ved, om der er varer, som ikke lever op til kravene. På den måde bliver kontrollen med ædle metaller og konfliktminerale udført på baggrund af en risikobaseret tilgang til indsamlet data og kvalificering af risikobilledet, så kontroller kan sættes ind der, hvor der er mindst regelefterlevelse, og kontrollen kan tilrettelægges så effektivt som muligt.

Det er kun muligt for Sikkerhedsstyrelsen at anvende bestemmelsen til at tilvejebringe oplysninger til brug for kontrollen. Det betyder, at bestemmelsen kan anvendes med henblik på at konstatere, om varer er i overensstemmelse med reglerne eller en virksomhed lever op til sine forpligtelser. Det kan for eksempel være en kontrol, hvor der er behov for at udtage varer fra en lokalitet uden offentlig adgang. Det skal således være formålet med adgangen, at der skal indhentes oplysninger, der er nødvendige for selve kontrollen. Adgangshjemlen gælder både i relation til proaktive kontroller, hvor Sikkerhedsstyrelsen har planlagt kontrolopgaven på forhånd, og reaktive kontrolopgaver, som oftest sker på baggrund af en udefrakommende begivenhed, eksempelvis en anmeldelse.

Den foreslåede beføjelse gælder både for kontrol med varer af ædle metaller og med konfliktminerale. Beføjelsen vil blive udnyttet i kontroløjemed og forventes primært at blive udnyttet til at få adgang til virksomhedernes salgslokaler, fremstillingslokaler, lagre og kontorer.

For konfliktminerale er muligheden for at få adgang til de nødvendige ejendomme og lokaliteter et vigtigt led i udøvelsen af den kontrol, som efter artikel 11 i forordningen om konfliktminerale forudsættes gennemført.

Hvis en repræsentant for virksomheden er til stede ved kontrollen, skal Sikkerhedsstyrelsen forevise behørig legitimation.

Adgangen omfatter både offentlige og private ejendomme, herunder lokaliteter, der helt eller delvist benyttes erhvervsmæssigt, og når adgangen sker for at udøve de beføjelser, der er tillagt Sikkerhedsstyrelsen i medfør af denne lov og forordningen om konfliktminerale. Bestemmelsen giver hjemmel til at besigtige udendørs arealer, der anvendes erhvervsmæssigt samt lokaler, der helt eller delvis udgør eller anvendes som forretningslokaler, hvorimod kontrol af lokaler, der udelukkende anvendes til privat bolig skal ske efter retsplejelovens regler herom. Bestemmelsen giver omvendt ikke hjemmel til beslaglæggelse af genstande i fra de lokaliteter, der besigtiges efter bestemmelsen.

Ved adgang uden retskendelse vil der altid være tale om en proportionalitetsvurdering, hvor hensynet bag kontrollen vægtes i forhold til udgangspunktet om ejendommens ukrænkelighed. Det bør altid vurderes, om andre og mindre indgribende kontrolforanstaltninger er tilstrækkelige, herunder særligt under hensyn til princippet om boligens ukrænkelighed.

Det fastslås, at kontrolbesøg skal varsles inden besøget foretages, som foreskrevet i § 5, stk. 1, i retssikkerhedsloven. Kravet om varsling kan ifølge retssikkerhedslovens § 5, stk. 4, fraviges, hvis øjemedet med indgrebets gennemførelse ville forspildes, hvis forudgående kendskab til underretning skulle gives.

I stk. 2 foreslås, at politiet om nødvendigt yder bistand til kontrol efter stk. 1.

Politiets bistand kan være aktuelt i en situation, hvor kontrolmyndigheden nægtes adgang til en lokalitet ad frivillighedens vej. Der kan i sådanne særlige tilfælde være behov for, at politiet anvender magt for at få adgang til lokaliteten. Hjælpen ydes fra politiet, hvis det er nødvendigt for at kunne gennemføre kontrollen efter stk. 1.

I stk. 3 foreslås, at Erhvervsministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om politiets bistand efter stk. 2.

Til § 15

I den gældende ædelmetallov findes hjemlen til at udtage varer i § 11, stk. 1, 2. punktum. Den gældende bestemmelses ordlyd nævner ikke, om der skal ske betaling for varerne. Det fremgår dog af bestemmelsens stk. 2, at omkostninger, der er forbundet med at bringe varen i salgbar stand, bæres af den virksomhed, som varen udtages fra.

I § 15, stk. 1, 1. pkt. foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med kontrol, jf. § 12, kan udtage varer af ædle metaller vederlagsfrit mod kvittering til brug for kontrol, herunder udtage varer ved brug af skjult identitet.

Med forslaget sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen har mulighed for at udtage prøver af varer med henblik på at kunne vurdere, om en vare er i overensstemmelse med reglerne. Sikkerhedsstyrelsen udtager varer uden betaling eller kræver udgiften refunderet hos virksomheden.

Som noget nyt foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen eller den juridiske person, Sikkerhedsstyrelsen bemyndiger hertil, jf. forslagets § 13, stk. 1, får mulighed for at udtage varer under skjult identitet.

Med ”skjult identitet” menes situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen køber et produkt uden at give sig til kende eller identificere sig som kontrolmyndighed i forbindelse med købet.

Sikkerhedsstyrelsen kan skjule sin identitet på forskellige måder. Der kan eksempelvis blive tale om at foretage køb af varer i en medarbejders navn, ved brug af et særligt kreditkort til formålet, ved opgivelse af en anden mailadresse end Sikkerhedsstyrelsens sædvanlige eller ved at få sendt varen til en anden adresse end Sikkerhedsstyrelsens officielle postadresse. Der kan også blive tale om en kombination af

flere forskellige tiltag. Målet er, at Sikkerhedsstyrelsen i købsituationen ligestilles med enhver anden aftager af den pågældende vare.

Forsyningskæderne har ændret sig væsentligt og den stigende onlinehandel har ført til, at det er blevet sværere at udtage varer. I dag bestemmer Ædelmetalkontrollen, hvilken vare der udtages, når udtagningen foregår i en fysisk butik, hvorimod onlinebutikken bestemmer hvilket produkt, der udtages i onlinebutikken. Med henblik på at sikre lige konkurrence mellem fysiske butikker og onlinebutikker, foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan gøre brug af skjult identitet. Dette sikrer samtidig, at Sikkerhedsstyrelsen ikke modtager særligt gode varer, såkaldte ”golden samples”, eller får besked om, at varen er udsolgt, selvom det måske ikke er tilfældet.

Anvendelsen af skjult identitet forventes primært anvendt i forbindelse med udtagelse af produkter fra onlinebutikker, men er ikke begrænset hertil, og vil også kunne anvendes i forbindelse med at udtage varer fra fysiske butikker og salgssteder. Som eksempel her på kan nævnes markedspladser og messer. Hvis Sikkerhedsstyrelsens tilsynsførende på en markedsplads eller messe fremviser behørig legitimation og dermed giver sig til kende, er der risiko for, at de øvrige boder og stande i nærheden fjerner de varer, som de ikke ønsker udtaget til kontrol. Derved vil Sikkerhedsstyrelsen ikke få et retvisende billede af hvilke varer, der udbydes til salg på sådanne steder.

Derudover vil skjult identitet kunne anvendes i sager, hvor den tilsynsførende føler sig utryk ved at skulle udtage varer fra et konkret salgssted. Ved anvendelse af skjult identitet vil den tilsynsførende kunne agere som en almindelig kunde i butikken, og vil således ikke påkalde sig særlig opmærksomhed. I sådanne tilfælde vil anvendelse af skjult identitet kunne virke ressourcebesparende, da alternativet vil være, at der sendes flere tilsynsførende ud til stedet, eller at der anmodes om assistance fra politiet.

Når en vare er udtaget til kontrol under skjult identitet, vil sagsbehandlingen fortsætte på samme måde som ved varer udtaget, hvor den tilsynsførende har givet sig til kende ved udtagelsen.

Det vurderes, at anvendelse af skjult identitet ikke er omfattet af anvendelsesområdet for reglerne om tvangsindgreb, jf. retssikkerhedslovens § 1, da der alene er tale om, at skjult identitet anvendes i forbindelse med udtagelse af varer og ikke husundersøgelse, undersøgelse eller beslaglæggelse af breve eller andre papirer, beslaglæggelse af genstande, undersøgelse af personer eller lignende.

Sikkerhedsstyrelsen har ejendomsretten til udtagne varer. Virksomheden kan dog få varen udleveret efter endt sagsbehandling, hvis den måtte ønske dette.

I det foreslåede stk. 1 er ikke nævnt en bestemmelse, der svarer til den gældende § 11, stk. 2 om omkostninger til at bringe arbejder tilbage i salgbar stand. I praksis har dette for arbejder af ædle metaller været administreret således, at et udtaget arbejde er blevet leveret tilbage til den virksomhed, hvorfra varen er udtaget, når undersøgelserne af udført. Arbejdet er leveret tilbage i den stand, som det har været i, efter testen er udført. Det er ikke hensigten at ændre denne retstilstand.

Sikkerhedsstyrelsen udtager kun de varer, som er nødvendige for en effektiv kontrol. Det er ikke en forudsætning for, at en vare kan udtages, at Sikkerhedsstyrelsen har en konkret mistanke om, at varen ikke er i overensstemmelse med reglerne.

Det foreslås i § 15, stk. 1, 2. pkt., at hvis udtagelse af varen har nødvendiggjort en betaling, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve udgiften refunderet fra virksomheden.

For at sidestille varer udtaget under brug af skjult identitet med den vederlagsfrie udtagelse, giver bestemmelsen mulighed for at søge udgiften refunderet fra virksomheden. Stk. 1, 2. pkt. er dog ikke begrænset til varer udtaget under skjult identitet, men vil også kunne anvendes i andre tilfælde, hvor det ikke har været muligt at udtage vederlagsfrit.

I bestemmelsens stk. 2 foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1. Hvis der foretages undersøgelser af varer udtaget efter stk. 1, kan Sikkerhedsstyrelsen kræve

afholdte omkostninger i forbindelse hermed refunderet af den, der får meddelt forbud eller påbud efter § 16.

Med bestemmelsen sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen har mulighed for at udtage prøver af varer med henblik på at kunne vurdere, om varen er i overensstemmelse med reglerne. Muligheden for at udtage varer er således afgørende for, at Sikkerhedsstyrelsen kan undersøge om varerne opfylder kravene til varer af ædle metaller.

Der er alene tale om, at afholdte omkostninger kan søges refunderet, hvis der konstateres en fejl i forbindelse med kontrollen, og fejlen resulterer i en afgørelse. Hvis produktet under kontrollen derimod viser sig at være i overensstemmelse med reglerne, betaler virksomheden ikke for undersøgelser, men bærer alene omkostningen ved udtagelse og eventuel fragt af den udtagne vare.

Med bestemmelsens *stk. 3* bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler for dækning af omkostninger forbundet med kontrollen og undersøgelser efter *stk. 1* og *2*, herunder regler om, hvilke omkostninger der kan kræves refunderet efter *stk. 2*.

Herved får erhvervsministeren mulighed for at fastsætte regler, der muliggør fakturering for medgåede ressourcer til selve markedskontrollen og Sikkerhedsstyrelsens interne samt eksterne omkostninger i forbindelse med undersøgelser.

Omkostningerne, der kan kræves refunderet, vil som minimum omfatte omkostninger til evt. køb af produkterne samt eksterne afholdte omkostninger til gennemførelse af undersøgelserne. Yderligere omkostninger til f.eks. Sikkerhedsstyrelsens interne ressourceforbrug til gennemførelse af markedskontrolbesøget, undersøgelsen af de udtagne produkter, efterfølgende sagsbehandling m.v. vil ligeledes kunne omfattes.

Til § 16

I den gældende ædelmetallov er påbud reguleret i § 10, *stk. 4*, hvorefter Ædelmetalkontrollen kan påbyde, at de udleverede arbejder i en serieproduktion tilbagekaldes, hvis holdigheden af et arbejde er mindre end holdigheden, der er anført i holdighedsstemplet.

Det foreslås med bestemmelsens *stk. 1*, at der gives hjemmel til, at Sikkerhedsstyrelsen eller den juridiske person, Sikkerhedsstyrelsen bemyndiger hertil, jf. lovforslagets § 13, *stk. 1*, kan forbyde, at varer af ædle metaller gøres tilgængelige på markedet, hvis varerne ikke opfylder kravene til holdigheds- og navnestempler i loven og regler fastsat i medfør af loven.

På den måde gives der mulighed for, at der kan gribes ind over for varer af ædle metaller, der endnu ikke er blevet gjort tilgængelige for forbrugere.

Bestemmelsen afgrænser desuden, at det er manglende overholdelse af reglerne for holdigheds- og navnestempler, der kan være genstand for et forbud mod tilgængeliggørelse af varer af ædle metaller.

Påbud efter *stk. 1* er til gavn for både forbrugere og virksomheder, så forbrugerne sikres tillid til de stempler, der findes på varer af ædle metaller, og så det på intet tidspunkt kan betale sig ikke at overholde reglerne omkring stempling.

Det forslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele påbud om, at varer af ædle metaller som nævnt i *stk. 1*, skal trækkes tilbage fra markedet eller tilbagekaldes. Juridiske personer bemyndiget hertil af Sikkerhedsstyrelsen, jf. lovforslagets § 13, *stk. 1*, kan ligeledes meddele påbud efter *stk. 2*.

Stk. 2 afgrænses, ligesom *stk. 1*, til at det er manglende overholdelse af reglerne om holdigheds- og navnestempler, der kan være genstand for et påbud.

Påbudshjemlen i *stk. 2* er, modsat *stk. 1*, tiltænkt varer af ædle metaller, der allerede er gjort tilgængelige for forbrugerne. Afgrænsningen til reglerne vedrørende holdigheds- og navnestempler er den samme som efter *stk. 1*.

Påbud efter *stk. 2* er bl.a. tiltænkt situationer, hvor en erhvervsdrivende anvender et navnestempel som

vedkommende ikke er ejer af, eller som ikke længere er registreret. Herudover kan det også være i tilfælde, hvor holdigheden af varen er anderledes, end holdighedsstemplets anfører, hvor varen ikke er påført de lovpligtige stempler eller hvor et andet påført stempel efter lovens § 4, stk. 3, kan forveksles med de lovpligtige stempler.

Hvorvidt der skal gives påbud om enten tilbagetrækning eller tilbagekaldelse afhænger af en proportionalitetsbetragtning i forhold til, hvilke krav til holdigheds- og navnestempler, der ikke er overholdt og hvor stort et parti af varen, der er nået ud til forbrugere.

Ved "tilbagetrækning" forstås, at virksomheden påbydes at sikre, at de varer af ædle metaller, der er tilgængelige for, men endnu ikke erhvervet af, forbrugerne, returneres til det tidligere led i afsætningen af varen. Det vil sige enhver foranstaltning med henblik på at forhindre, at varer, der ikke lever op til gældende regler, distribueres, udstilles og tilbydes forbrugeren. Påbud om tilbagetrækning medfører en forpligtelse for virksomheden til at sikre, at varen trækkes tilbage fra eventuelle efterfølgende led i afsætningen af varen. Muligheden vil derfor typisk være relevant over for en fabrikant, importør eller distributør af varen, da disse således forpligtes til at kontakte virksomhederne, som varen er afsat til med henblik på at trække varen tilbage fra alle virksomhederne, som måtte udgøre et led i afsætningen af varen.

Ved "tilbagekaldelse" forstås, at virksomheden påbydes at foretage enhver foranstaltning der har til formål at opnå, at en vare, der allerede er gjort tilgængelig for slutbrugeren, returneres til virksomheden. Virksomheden skal tilrettelægge tilbagekaldelsen sådan, at den er til mindst gene for forbrugeren. Et påbud om tilbagekaldelse kan meddeles både til den, der oprindeligt har solgt varen som ny, og den, der senere har bragt varen erhvervsmæssigt i omsætning, som f.eks. et auktionshus eller lignende.

Påbud om tilbagekaldelse anvendes kun, når andre forholdsregler ikke er tilstrækkelige til at forebygge risici for at forbrugerne føres bag lyset og ikke får den vare, de har betalt for. Virksomheden tilrettelægger tilbagekaldelsen, så den ikke medfører væsentlige ulemper for forbrugeren. Det vil dog i praksis ikke være muligt helt at friholde forbrugeren for opgaver i relation til tilbagekaldelsen.

Reglerne om tilbagekaldelse af varer har et andet sigte end købelovens regler om forbruger køb. Muligheden for i forbindelse med en tilbagekaldelse at gøre et mangelsansvar gældende i medfør af købeloven er et civilretligt anliggende og afhænger af de konkrete omstændigheder omkring erhvervelsen af varen. Det vil som oftest fremgå af den information om tilbagekaldelsen, som virksomheden udsender eller på anden måde giver, om forbrugeren kan forvente omlevering, refundering af købesummen eller andet med henblik på at afhjælpe manglen ved den ikke overensstemmende vare.

Efter bestemmelsens *stk. 3*, kan Sikkerhedsstyrelsen meddele påbud om at fjerne holdigheds- og navnestempler, hvis varer af ædle metaller uretmæssigt er påført stemplerne. Juridiske personer bemyndiget hertil af Sikkerhedsstyrelsen, jf. lovforslagets § 13, stk. 1, kan ligeledes meddele påbud efter *stk. 3*.

Et eksempel på bestemmelsens anvendelse vil være, når andre stempler efter lovens § 4, stk. 3, kan forveksles med holdigheds- og navnestempler efter lovens § 4, stk. 1.

Derudover tager bestemmelsen særligt sigte på de situationer, hvor en vares holdighed er mindre end den holdighed, der er anført i holdighedsstemplets anfører. Her skal Sikkerhedsstyrelsen have mulighed for at påbyde, at holdighedsstemplets fjernes fra den enkelte produktion, men også i en hel serie, hvis varen er en del af en serieproduktion.

I *stk. 4* foreslås det, at *stk. 3* alene finder anvendelse på varer af ædle metaller fremstillet før 1. april 1973, hvis holdigheden afviger mere end 2 promille fra den, der er angivet ved holdighedsstemplets påførelse.

Muligheden for at påbyde at fjerne et stempel, hvis holdigheden er mindre end det der fremgår af varen, blev indført ved lov nr. 499 af 29/11/1972 om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v. Samtidig med at

dette blev indført, blev der også indført en undtagelse herfor for varer fremstillet før lovens ikrafttrædelse den 1. april 1973. Undtagelsen svarer til den foreslåede stk. 4.

Undtagelsesbestemmelsen er videreført for ikke at ramme varer, der er fremstillet før påbudsmuligheden blev indført i loven. Det vurderes, at bestemmelsen fortsat er relevant, da det stadig vil være muligt for forbrugere at købe sådanne varer ved auktionshuse eller butikker der sælger brugte eller antikke varer.

Stk. 4 er en videreførelse af § 19, stk. 3, i den gældende ædelmetallov.

Formålet med § 16 er at sikre, at kontrollen efter lovens kapitel 4 er effektiv. En effektiv kontrol er samtidig med til at sikre en høj regelefterlevelse blandt de erhvervsdrivende, der er omfattet af lovens regler om og krav til holdigheds- og navnestempler. Endelig sikres det, at forbrugerne kan have tillid til de stempler, der påføres varer af ædle metaller, ligesom at det på intet tidspunkt må kunne betale sig for virksomhederne ikke at overholde reglerne.

Til § 17

Kontrol med EU-importører af konfliktminerale har ikke tidligere været reguleret i dansk ret.

Det foreslås i § 17, *stk. 1*, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med EU-importører af konfliktminerale i henhold til artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konflikttramte områder og højrisikoområder i det omfang dette er nødvendigt for at føre passende kontrol med, at EU-importørerne overholder forpligtelserne i artikel 4-7 i forordningen, herunder om udstedelse af påbud efter forordningens artikel 16.

Det er hensigten med den foreslåede bestemmelse, at Sikkerhedsstyrelsens kontrolvirksomhed med EU-importører af konfliktminerale skal fastsættes ved bekendtgørelse. Sikkerhedsstyrelsen vil kunne udøve kontrol både i forbindelse med proaktiv kontrol, hvor Sikkerhedsstyrelsen har planlagt kontrollen på forhånd, og reaktiv kontrol, som oftest sker efter en udefrakommende begivenhed, f.eks. en bekymringshenvendelse.

Erhvervsministeren kan efter bestemmelsen fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger EU-importøren skal indsende i forbindelse med kontrol af deres opfyldelse af forpligtelserne efter artikel 4-7 i forordningen om konfliktminerale.

Bestemmelsen bemyndiger desuden erhvervsministeren til at fastsætte regler om påbud over for EU-importører af konfliktminerale, jf. artikel 16, stk. 1. Det følger af artikel 16, stk. 1, at medlemsstaterne kan fastsætte regler, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af forordningen om konfliktminerale. Det er på nuværende tidspunkt tiltænkt, at medlemsstaterne skal kunne pålægge EU-importørerne påbud om proceduremæssige ændringer og tilretninger, hvis de overtræder reglerne herom i forordningen om konfliktminerale. Bemyndigelsen forventes derfor umiddelbart anvendt i overensstemmelse med forordningens artikel 16, stk. 3, hvilket vil medføre, at Sikkerhedsstyrelsen kan få hjemmel til at påbyde EU-importøren at træffe afhjælpende foranstaltninger, når det er konstateret, at en EU-importør overtræder forordningens bestemmelser.

En afhjælpende foranstaltning vil eksempelvis kunne være, at EU-importøren pålægges at ændre deres ledelsessystem og processer for at sikre en bedre sporbarhed af de konfliktminerale, som EU-importøren indfører.

Med *stk. 2* foreslås det, at erhvervsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om Sikkerhedsstyrelsens kontrol med virksomheder, der formodes at importere konfliktminerale, der er omfattet af § 1.

Bestemmelsen er møntet på, at der fastsættes nærmere regler for virksomheder, hvor der er en begrundet mistanke om, at der bliver importeret konfliktminerale. Hensigten med bestemmelsen er derfor også, at Sikkerhedsstyrelsen skal kunne kontrollere, om der i virksomheders regnskaber er registreret overførsel

af beløb for køb af mineraler eller metaller, samt hvem beløbet er overført til, for på denne måde at klarlægge, om der er tale om import af metaller og mineraler fra konfliktramte områder.

Kontrollen med disse virksomheder skal være medvirkende til, at Sikkerhedsstyrelsen kan foretage en vurdering af, om virksomheden er omfattet af loven. Viser det sig, at virksomheden falder under betegnelsen for EU-importør af konfliktmineraler og dermed omfattet af den foreslåede lovs bestemmelser, fortsætter styrelsen kontrollen efter de almindelige kontrolregler for EU-importører af konfliktmineraler, som også skal fremgå af bekendtgørelsen.

Til § 18

I den gældende ædelmetallov er digital og skriftlig kommunikation reguleret i § 2 a. Skriftlige henvender m.v. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller af regler, som er udstedt i medfør af loven, anses ikke for behørigt modtaget af myndigheden, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Det følger dog af vejledningsforpligtelsen i forvaltningslovens § 7, at der i så fald skal vejledes om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Bemyndigelsen tænkes blandt andet anvendt til at fastsætte nærmere regler om digital kommunikation med Sikkerhedsstyrelsen. Dette kan f.eks. være, at skriftlige henvendelser m.v. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af loven eller regler, som er udstedt i medfør af loven, ikke anses for behørigt modtaget af Sikkerhedsstyrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde. Hertil skal det bemærkes, at hvis oplysninger m.v. sendes til Sikkerhedsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af offentlige myndigheders almindelige vejledningspligt, at kontrolmyndigheden må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

På sigt kan det komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven.

I *stk. 2* foreslås det, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Dette er gældende selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis manglende adgang skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur, bortkomst af password eller tekniske problemer på egen computer.

I *stk. 3* foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signaturer el. lign.

Bestemmelsen finder anvendelse både på meddelelser, der frivilligt sendes digitalt, og på meddelelser, der er obligatorisk at sende digitalt. For meddelelser, der sendes til Sikkerhedsstyrelsen, er Sikkerhedsstyrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som Sikkerhedsstyrelsen sender, er den pågældende virksomhed, der sendes til, adressat for meddelelsen. Det er uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen.

Administrative forskrifter, der er fastsat i medfør af bestemmelsen, kan indeholde regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Dispensationshjemlen forudsættes anvendt restriktivt, f.eks. i tilfælde, hvor et krav om anvendelse af dansk digital signatur ikke kan opfyldes af en virksomhed med hjemsted i et EU- eller EØS-land, som ikke kan få en dansk digital signatur, eller af en person, som ikke kan få et dansk CPR-nummer. Dispensationshjemlen kan også anvendes, hvis materialet er af en sådan

beskaffenhed, at det ikke egner sig til digital fremsendelse. Desuden vil der blive fritaget for krav om digital kommunikation, hvor der er behov for at kunne fremlægge originaldokumenter.

Til § 19

I den gældende ædelmetallov findes der ingen regler om registersamkøring.

Med § 19 foreslås indført en bestemmelse, der giver hjemmel til at foretage registersamkøring i kontroløjemed. Bestemmelsen gælder både for kontrol med ædle metaller og konfliktminerale.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i kontroløjemed kan foretage registersamkøring af oplysninger fra egne registre og offentligt tilgængelige oplysninger, der er indhentet hos andre offentlige myndigheder.

Med bestemmelsen kan der foretages registersamkøring i kontroløjemed, blandt andet som bidrag til at kvalificere en risikobaseret kontrol.

Bestemmelsen kan anvendes til at foretage registersamkøring af offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder med Sikkerhedsstyrelsens egne oplysninger indsamlet i forbindelse med kontrolaktiviteter. Der vil være tale om offentligt tilgængelige oplysninger fra andre myndigheder, f.eks. oplysninger fra Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

I *stk. 2* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Bestemmelsen tager sit udgangspunkt i artikel 13 i forordningen om konfliktminerale.

Formålet, med at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra offentlige myndigheder, er at bidrage til at kvalificere en risikobaseret kontrol. Der kan eksempelvis være tale om oplysninger fra Toldstyrelsen, som ikke ligger offentligt tilgængeligt. For import af konfliktminerale er dette særligt relevant, idet Sikkerhedsstyrelsen, for at kunne udføre kontrol med EU-importører af konfliktminerale, har behov for at modtage de oplysninger EU-importørerne registrerer i Toldstyrelsens import system TARIC.

Sikkerhedsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med Toldstyrelsen for på denne måde at sikre, at informationerne om EU-importører hvert år sendes til Sikkerhedsstyrelsen. Sikkerhedsstyrelsen vil ud fra bl.a. de oplysninger, som Toldstyrelsen leverer og data fra egne kontroller, udføre en risikobaseret kontrol. Resultatet af disse kontroller skal hvert år sendes til Europa-Kommissionen, som ud fra dette vil vurdere, om forordningen virker efter hensigten.

Ovenstående vil bidrage til en mere effektiv og proportional kontrol, da Sikkerhedsstyrelsen på den måde kan få grundlag for at vurdere, hvilke kontrolforanstaltninger der er mest hensigtsmæssige at anvende på et givent område.

I *stk. 3* foreslås det, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan indhente ikke-offentligt tilgængelige oplysninger fra private virksomheder, erhvervs- eller forbrugerorganisationer med henblik på registersamkøring i kontroløjemed.

Det foreslås, at muligheden for at indhente og registersamkøre ikke-offentligt tilgængelige oplysninger skal anvendes i de tilfælde, hvor det er af væsentlig betydning for kontrolopgaven. Det vil primært være i tilfælde, hvor virksomhederne frivilligt afgiver oplysningerne, men vil ikke være begrænset hertil. En samkøring af oplysninger vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i retssikkerhedsloven.

Bestemmelsen afgrænses ligeledes af forvaltningslovens § 32 om forbuddet mod, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, skaffer sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes arbejde.

Behovet for registersamkøring begrundes i, at Sikkerhedsstyrelsen dermed kan lette udførelsen af

kontrollerne. Registersamkøring vil alene finde sted i det omfang, som er relevant og proportionalt i forhold til kontrolopgaven. Der vil være tale om samkøring af oplysninger vedrørende virksomheder eller ikke-følsomme oplysninger om personer, herunder enkeltmandsvirksomheder.

En samkøring af oplysninger vil ske under hensyntagen til de særlige regler i databeskyttelseslovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed, herunder reglerne om sikkerhedsforanstaltninger og logning. Det betyder bl.a. at styrelsen ved indhentning af personoplysninger skal være særligt opmærksom på databeskyttelsesforordningens artikel 5 og artikel 6, stk. 4, om princippet for behandling af personoplysninger, herunder også proportionalitetsprincippet og princippet om formålsbegrænsning i kontroløjemed.

Til § 20

I den gældende ædelmetallov er klagemuligheden ikke reguleret.

Det foreslås i *stk. 1*, at erhvervsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over Sikkerhedsstyrelsens eller en bemyndiget juridisk persons afgørelser efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder om, at en klage ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om indgivelse af klager, herunder om formkrav til klagen.

Det forventes, at erhvervsministeren efter *stk. 1* vil fastsætte regler, der afskærer den administrative klageadgang fra Sikkerhedsstyrelsen til Erhvervsministeriet. Dette stemmer overens med hovedparten af Sikkerhedsstyrelsens lovområder.

Den overvejende del af de afgørelser, som Sikkerhedsstyrelsen vil træffe efter denne lov, vil være af teknisk karakter og vil forudsætte betydelig teknisk indsigt på området. Man har gennemgået rekurs- og ankesagsbehandlingen på ministerområdet med det formål for øje, at styrelsens eller den juridiske persons, som styrelsen udpeger, afgørelser, hvor det er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, skal være administrativt endeligt. Afskæringen af den administrative klageadgang findes på baggrund af en samlet vurdering at være i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper, og vurderes ikke at have retssikkerhedsmæssige konsekvenser, herunder at det er retssikkerhedsmæssigt forsvarligt, at styrelsens afgørelser skal være administrativt endelige.

Bemyndigelsen forventes også at kunne benyttes til, at der kan fastsættes regler om, at der kan klages over afgørelser truffet af den juridiske person, der er bemyndiget jf. § 13, stk. 1. Klageadgangen vil i et sådan tilfælde gælde både for afgørelser truffet af den bemyndigede juridiske person og for mere generelle klager over den bemyndigede juridiske persons virke.

Lovforslaget afskærer ikke den almindelige adgang til at få prøvet afgørelser ved domstolene eller indbringelse for Folketingets Ombudsmand.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervsministeren kan bemyndige en anden myndighed under ministeriet til at udøve de beføjelser, der efter denne lov er tillagt ministeren.

Bemyndigelsen kan gives i et enkeltstående tilfælde eller den kan gives som en mere permanent ordning. Sikkerhedsstyrelsen er bemyndiget til at udføre ministerens beføjelser efter den gældende lov om ædle metaller. Det er hensigten, at denne bemyndigelse også gives efter den foreslåede lov. Det er også hensigten, at erhvervsministerens beføjelser vedrørende konfliktminerale tillægges Sikkerhedsstyrelsen efter den foreslåede bestemmelse.

Til § 21

I den gældende ædelmetallov reguleres straf i § 18, hvorefter det straffes med bøde at fremstille, sælge eller udbyde til salg arbejder af ædle metaller, emner til arbejder af ædle metaller eller ædle metaller i uforarbejdet stand, som er af ringere holdighed end angivet i loven. Det straffes ligeledes med bøde at overtræde §§ 5-9, der vedrører bestemmelser om holdighedsstemplet og navnestemplet eller §§ 11-13,

der vedrører adgang uden retskendelse, udtagning af prøver og import fra andre EU/EØS lande. Det straffes også med bøde at overtræde § 15, der vedrører rekvireret arbejde og kontrolstempling. Endelig straffes overtrædelse af påbud efter lovens § 10, stk. 4, med bøde. Bestemmelsen indeholder hjemmel til at pålægge selskaber strafansvar samt hjemlen til at straffe virksomheder, der undlader at betale gebyr for navnestemplet. Den gældende § 18 indeholder også muligheden for at dømme fabrikanter, importører eller forhandlere, der har påført et urigtigt holdighedsstempel, og hvor der er fare for gentagelse, til at lade efterfølgende arbejder af ædle metaller undersøge ved Ædelmetalkontrollen i en nærmere tidsperiode på indtil et år.

Det foreslås i § 21, stk. 1, at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder lovens pligter vedrørende varer af ædle metaller i § 3, stk. 2, § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3, § 6, stk. 1, 2 og 4 og § 12, stk. 3 og 4, samt påbud efter § 16.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at de foreslåede bestemmelser efterleves til gavn for forbrugerne i handlen med ædle metaller.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 1*, hjemles bødestraf for den, der fremstiller, sælger eller udbyder varer til salg under betegnelsen ædle metaller, såfremt de pågældende varer ikke overholder de holdigheder, der er angivet i § 3, stk. 2.

Bestemmelsen skal sikre forbrugerens tillid til, at varer af ædle metaller indeholder den fastsatte minimumspromille af det pågældende ædle metal, idet varer på markedet, der har en holdighed under de fastsatte promiller, ikke uretmæssigt må påføres betegnelsen ædle metaller.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 2*, hjemles bødestraf for den, der anvender eller påfører holdigheds- eller navnestempler i strid med de regler, der er fastsat i lovforslagets § 4, stk. 1 og 3, § 5, stk. 1-3 eller § 6, stk. 2.

Disse bestemmelser er strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse blandt de professionelle aktører som er pålagt pligten til at påføre produkterne holdigheds- og navnestempler og sørge for, at der ikke er forbundet en økonomisk fordel for den erhvervsdrivende med at undlade at efterleve reglerne. Bestemmelsen har ligeledes til hensigt at sikre forbrugerne i handlen med varer af ædle metaller.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 3*, hjemles bødestraf for den, der tilsidesætter pligten til at have et registreret navnestempel, jf. § 6, stk. 1.

Navnestemplet bidrager til Sikkerhedsstyrelsens mulighed for at planlægge en effektiv kontrol og muliggøre en målrettet kommunikationsindsats over for branchen. Samtidig er det forbrugerens måde at identificere hvilken erhvervsdrivende, der har produceret den pågældende vare. Det er på den baggrund væsentligt, at der ikke er forbundet en økonomisk eller anden fordel ved at undlade at registrere sit navnestempel.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 4*, hjemles bødestraf for den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 16.

Det bliver dermed strafbelagt ikke at efterkomme de forbud eller påbud, som Sikkerhedsstyrelsen udsteder i forbindelse med kontrol. Manglende efterkommelse af forbud eller påbud er strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse blandt de virksomheder, der føres kontrol med, og dermed for at sikre en effektiv kontrol med ædle metaller.

Med det foreslåede *stk. 1, nr. 5*, hjemles bødestraf for den, der tilsidesætter oplysningspligten i § 6, stk. 4, eller § 12, stk. 3.

Bestemmelserne er strafbelagt for at sikre en høj regelefterlevelse, som skal sikre forbrugerne i handlen med varer af ædle metaller og for at sikre muligheden for en effektiv kontrol med ædle metaller.

Bøderne skal i overensstemmelse hermed have en sådan størrelse, at de er egnede til effektivt at få virksomhederne til at efterleve reglerne, og at det ikke økonomisk kan betale sig at overtræde regler-

ne. Præventive hensyn kræver, at der ved udmålingen af bøder i alle tilfælde skal tages særligt hensyn til et opnået eller tilsigtet økonomisk fordel eller interesse ved en overtrædelse, ligesom der kan blive tale om konfiskation af udbytte efter straffelovens almindelige regler herom, som findes i straffelovens §§ 75-77. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillæggsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

På ovenstående baggrund forudsættes det, at en overtrædelse af ét af lovens krav i førstegangstilfælde som udgangspunkt bør straffes med en bøde på ikke under 50.000 kr. for overtrædelse på området omkring ædle metaller. Er der forhold vedrørende virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel eller andre relevante forhold der tilsiger et højere bødeniveau, skal strafudmålingen på passende vis tage højde for dette. Er der tale om overtrædelse af flere af lovens bestemmelser forhøjes bødeniveauet ligeledes tilsvarende.

Ved gentagelsestilfælde fastsættes straffen ud fra antallet af overtrædelserne, grovheden af disse, virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel, samt andre relevante forhold. Gentagelsestilfælde vil sige tilfælde, hvor den erhvervsdrivende inden for de seneste 5 år har begået en lignende overtrædelse uden at denne nødvendigvis er identisk, når overtrædelserne dog er ensartede. Det kan eksempelvis være, hvis Sikkerhedsstyrelsen har udstedt flere påbud til virksomheden vedrørende holdigheds- eller navnestempler. Dette vil være at betragte som en gentagelse, uanset der ikke er tale om at gentage præcist samme forhold. Det er ikke en forudsætning, at de tidligere overtrædelser har været til pådømmelse i det strafferetlige system. Der er udelukkende tale om, at Sikkerhedsstyrelsen gentagne gange har haft sager, hvor den pågældende erhvervsdrivendes varer har vist sig ikke at være i overensstemmelse med reglerne. Bestemmelsen påvirker ikke den vurdering, der eventuelt måtte være af gentagelsesvirkning i det strafferetlige system siden hen i forbindelse med tidligere pådømte sager.

Strafudmålingen beror på domstolenes konkrete vurdering af den enkelte overtrædelse ud fra samtlige omstændigheder i den konkrete sag. Bødestørrelserne skal følge den almindelige prisudvikling i samfundet.

Bødeudmålingen skal stå i et passende forhold til den situation, som overtrædelsen af reglerne har medført. I den forbindelse skal blandt andet antallet af overtrædelser, gentagne overtrædelser af reglerne, virksomhedens omsætning, den opnåede eller tilsigtede økonomiske fordel, og andre relevante forhold kunne tillægges vægt ved udmålingen af straffen. Andre relevante forhold kan eksempelvis være, at forbrugernes sikkerhed ved køb af ædle metaller skal beskyttes.

Det foreslås i *stk. 2*, at der i regler fastsat i medfør af § 6, stk. 5, § 12, stk. 4 og § 17, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Bemyndigelsen kan på sigt anvendes til at fastsætte sanktioner over for EU-importører af konfliktminerale, jf. artikel 17, stk. 3, i forordningen om konfliktminerale. Sanktionerne skal være i overensstemmelse med de beføjelser som Europa-Kommissionen vurderer, at medlemsstaterne bør have, jf. forordningen om konfliktmineralers artikel 17, stk. 3. Artikel 17, stk. 3, giver således Kommissionen mulighed for at vurdere, hvorvidt medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have beføjelser til at pålægge EU-importører sanktioner i tilfælde af vedvarende manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i forordningen. Kommissionens vurdering baseres på resultaterne af evalueringen efter artikel 17, stk. 2, om forordningen fungerer og hvor effektiv den er. Kommissionen kan fremsætte lovforslag for Europa-Parlamentet og for Rådet om muligheden for, at medlemsstaternes kompetente myndigheder kan pålægge sanktioner for vedvarende overtrædelse af de forpligtelser for EU-importører, der er fastsat i forordningen, hvis den finder det er hensigtsmæssigt.

Bestemmelsen bemyndiger Sikkerhedsstyrelsen til, ved overtrædelse af de i denne lov fastsatte regler, at fastsætte bødestraf. Der vil således kunne indsættes bestemmelser om bødestraf i bekendtgørelser udstedt efter denne lov.

Efter *stk. 3* foreslås det, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Selskabsansvar kan efter gældende ret pålægges sammen med individuelt ansvar for én eller flere personer for den samme lovovertrædelse, såfremt ansvarsbetingelserne i begge henseender er opfyldte.

Intentionen i den foreslåede tekst er at følge anklagemyndighedens almindelige praksis for strafansvar for juridiske personer, jf. Rigsadvokatmeddelelse af 17. april 2015. Ifølge Rigsadvokatmeddelelsen er udgangspunktet i forhold til virksomhedsansvar inden for særlovgivningen, at tiltalen rejses mod den juridiske person. Rigsadvokatmeddelelsen henviser til forarbejderne til straffelovens kapitel 5, hvori det er forudsat, at den juridiske persons strafansvar på mange områder må være den primære. Det gælder især, når en lovovertrædelse er motiveret af økonomiske grunde, men også, hvis den udviste uagtsomhed ikke er graverende, eller hvis forholdet er begået af underordnet personale i virksomheden. Nogle tilfælde vil dog også give anledning til at rejse tiltale mod en eller flere fysiske personer, såfremt den eller de pågældende personer har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. At rejse tiltale mod en fysisk person vil f.eks. kunne blive aktuelt i forbindelse med selskaber, hvor enkeltpersoner er enerådige eller enkeltmandsvirksomheder.

Til § 22

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2020.

Det foreslås dog samtidig efter *stk. 2*, at §§ 11 og 17 vedrørende konfliktmineraler først har virkning fra 1. januar 2021.

Den 1. januar 2021 er den dato, hvor forordningens artikel 1, stk. 5, artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4-7, artikel 8, stk. 6 og 7, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 1-4, artikel 12 og 13, artikel 16, stk. 3 og artikel 17, jf. artikel 20, stk. 3, finder anvendelse. Herved undgås det, at virksomhederne pålægges forpligtelser i forhold til import af konfliktmineraler, inden Danmark er forpligtet hertil.

I *stk. 3* foreslås det, at lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, ophæves den 1. juli 2020.

I *stk. 4* foreslås det, at regler, der er fastsat i medfør af lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 29 af 11. januar 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov. Regler om straf for overtrædelse af regler, der er fastsat i de pågældende bekendtgørelser, forbliver i kraft, indtil bekendtgørelsen ophæves eller erstattes af regler fastsat i medfør af denne lov.

Til § 23

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de henholdsvis færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Loven er derfor ikke gældende på Grønland og Færøerne, medmindre loven ved kongelig anordning sættes i kraft.

Bestemmelsen sikrer, at loven ved kongelig anordning helt eller delvist efter forelæggelse for det færøske hjemmestyre og det grønlandske selvstyre kan sættes i kraft for disse landsdele samtidig eller hver for sig. Bestemmelsen giver derved også adgang til afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bestemmelsen svarer til § 20 i den gældende ædelmetallov.

Bilag 1

I bilaget er gengivet Europa-Parlamentet og Rådets forordning 2017/821/EU af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

Forordningen er gengivet i den udgave, der er offentliggjort den 19. maj 2020 i Den Europæiske Unions Tidende.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/821 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure¹⁾.

ud fra følgende betragtninger:

(1) Selv om de indebærer et stort potentiale for udvikling, kan naturlige mineralressourcer i konfliktramte områder eller højrisikoområder udløse konflikter, hvis indtægterne herfra bidrager til at antænde eller fortsætte voldelige konflikter og undergraver bestræbelser på udvikling, god regeringsførelse og opretholdelse af retsstaten. På disse områder er det at bryde forbindelsen mellem konflikt og ulovlig udvinding af mineraler et afgørende element for at kunne garantere fred, udvikling og stabilitet.

(2) Udfordringen i at forsøge at forebygge finansieringen af væbnede grupper og sikkerhedsstyrker i ressourcerige områder er taget op af regeringer og internationale organisationer i samarbejde med økonomiske operatører og civilsamfundsorganisationer, herunder kvindeorganisationer, der fører an i at skærpe opmærksomheden om de udbytningsforhold, som disse grupper og styrker etablerer, og om brug af voldtægt og vold til at kontrollere lokalbefolkningen.

(3) Krænkelser af menneskerettighederne er almindelige i ressourcerige konfliktramte områder og ressourcerige højrisikoområder og kan omfatte børnearbejde, seksuelle overgreb, forsvindinger af folk, tvangsforflytning og ødelæggelse af rituel eller kulturelt vigtige steder.

(4) Unionen har deltaget aktivt i initiativet fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om fremme af ansvarlig tilvejebringelse af mineraler fra konfliktområder, som har ført til en statsstøttet proces med deltagelse af flere interessenter og vedtagelse af OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder («OECD's due diligence-retningslinjer»), herunder de tilhørende bilag og tillæg. I maj 2011 anbefalede OECD's ministerråd, at overholdelsen af disse retningslinjer skulle fremmes aktivt.

(5) I de opdaterede retningslinjer for multinationale selskaber²⁾ fra OECD henvises der til begrebet ansvarlig tilvejebringelse, som også er i overensstemmelse med FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder³⁾. Disse dokumenter sigter mod at fremme anvendelsen af due diligence-praksis i forsyningskæden, når virksomheder tilvejebringer råstoffer fra områder, som er berørt af konflikter eller ustabilitet. Fra højeste internationale plan er der i FN's Sikkerhedsråds resolution 1952 (2010), som specifikt er målrettet Den Demokratiske Republik Congo (DRC) og nabolandene i Centralafrika,

blevet opfordret til overholdelse af due diligence i forsyningskæden. Som opfølgning på denne resolution opfordrede FN-ekspertgruppen om DRC desuden til overholdelse af OECD's due diligence-retningslinjer.

(6) Ud over de multilaterale initiativer gav stats- og regeringscheferne fra De Afrikanske Store Søers Område den 15. december 2010 i Lusaka et politisk tilsagn om at bekæmpe ulovlig udvinding af naturressourcer i området og vedtog bl.a. en regional certificeringsmekanisme baseret på OECD's due diligence-retningslinjer.

(7) Denne forordning er ved at kontrollere handel med mineraler fra konfliktområder et af midlerne til at sætte en stopper for finansieringen af væbnede grupper. Unionens udenrigs- og udviklingspolitiske tiltag bidrager også til at bekæmpe den lokale korruption, styrke grænsekontrollen og skole lokalbefolkningen og deres repræsentanter i at skærpe opmærksomheden omkring krænkelse.

(8) Kommissionen erkendte i sin meddelelse af 4. november 2008 med titlen »Råstofinitiativet — opfyldelse af vores kritiske behov for vækst og arbejdspladser i Europa«, at det er en vigtig faktor for Unionens konkurrenceevne at sikre pålidelig adgang uden forvridninger til råstoffer. Det råstofinitiativ, som er indeholdt i den pågældende meddelelse fra Kommissionen, er en integreret strategi, der har til formål at tage de forskellige udfordringer i forbindelse med adgang til ikke-energimæssige og ikke-landbrugsmæssige råstoffer op. Dette initiativ anerkender og fremmer finansiel gennemsigtighed og gennemsigtighed i forsyningskæden samt anvendelse af standarder for virksomhedernes sociale ansvar.

(9) Europa-Parlamentet opfordrede i sine beslutninger af 7. oktober 2010, af 8. marts 2011, af 5. juli 2011 og af 26. februar 2014 Unionen til at indføre lovgivning, som svarer til den amerikanske lov om konfliktminerale, jf. paragraf 1502 i Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act. Kommissionen redegjorde i sine meddelelser af 2. februar 2011 med titlen »Imødegåelse af udfordringerne på råvaremarkederne og med hensyn til råstoffer« og af 27. januar 2012 med titlen »Handel, vækst og udvikling — En skræddersyet handels- og investeringspolitik for de lande, der har størst behov« for sin intention om at undersøge, hvordan man kunne forbedre gennemsigtigheden i forsyningskæden, herunder aspekter af due diligence. I den sidstnævnte meddelelse og i overensstemmelse med de tilsagn, som den gav på mødet i OECD's ministerråd i maj 2011, er Kommissionen desuden fortalende for mere støtte til og bredere anvendelse af OECD's retningslinjer for multinationale selskaber og OECD's due diligence-retningslinjer — også uden for OECD's medlemslande.

(10) EU-borgere og aktører i civilsamfundet har gjort opmærksom på, at økonomiske operatører i Unionen ikke holdes ansvarlige for deres mulige forbindelser til ulovlig udvinding af og handel med mineraler fra konfliktområder. Sådanne mineraler, som potentielt er til stede i forbrugerprodukter, forbinder forbrugere til konflikter uden for Unionen. Forbrugere er således indirekte knyttet til konflikter, der har en alvorlig indvirkning på menneskerettighederne, navnlig kvinders rettigheder, idet væbnede grupper ofte anvender massevoldtægt som en bevidst strategi til at skræmme og kontrollere lokalbefolkningerne for at beskytte deres interesser. Af den årsag har unionsborgere navnlig gennem andragender anmodet om, at Kommissionen fremsætter et lovforslag til Europa-Parlamentet og Rådet om at holde økonomiske operatører ansvarlige i forhold til de relevante retningslinjer, der er udarbejdet af FN og OECD.

(11) I forbindelse med denne forordning og som fastlagt i OECD's due diligence-retningslinjer er due diligence i forsyningskæden en fortløbende, proaktiv og reaktiv proces, hvorved økonomiske operatører overvåger og styrer deres køb og salg med henblik på at sikre, at de ikke bidrager til konflikter eller de negative virkninger heraf.

(12) Tredjepartsaudit af en økonomisk operatørs due diligence-praksis i forsyningskæden sikrer troværdighed for økonomiske operatører længere fremme i forsyningskæden og bidrager til at forbedre due diligence-praksis i begyndelsen af forsyningskæden.

(13) Ved offentligt at rapportere om sin due diligence-politik og -praksis i forsyningskæden opnår en økonomisk operatør den nødvendige gennemsigthed til at sikre offentlig tillid til de foranstaltninger, som økonomiske operatører træffer.

(14) EU-importører bevarer individuelt ansvar for at overholde due diligence-forpligtelserne, der er fastsat i denne forordning. Mange eksisterende og fremtidige due diligence-ordninger i forsyningskæden (»due diligence-ordninger«) vil imidlertid kunne bidrage til at opnå denne forordnings formål. Der findes allerede due diligence-ordninger, der har til formål at bryde forbindelsen mellem konflikter og tilvejebringelse af tin, tantal, wolfram og guld. Sådanne ordninger gør brug af uafhængige tredjepartsauditter til at certificere smelterier og forædlingsvirksomheder, som har indført systemer til at sikre ansvarlig tilvejebringelse af mineraler. Det bør være muligt at anerkende disse ordninger i EU-systemet for due diligence i forsyningskæden (»EU-systemet«). Metoden og kriterierne for anerkendelse af sådanne ordninger som ækvivalente med kravene i denne forordning bør fastsættes i en delegeret retsakt for at give de enkelte økonomiske operatører, der deltager i disse ordninger, mulighed for at efterleve denne forordning og for at undgå dobbeltaudit. Sådanne ordninger bør indeholde de overordnede due diligence-principper, sikre, at kravene er i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger i OECD's due diligence-retningslinjer, og opfylde de proceduremæssige krav, såsom inddragelse af interessenter, klagemekanismer og reaktions-
evne.

(15) Økonomiske operatører i Unionen har gennem offentlige høringer givet udtryk for deres interesse i ansvarlig tilvejebringelse af mineraler og redegjort for eksisterende due diligence-ordninger, som er udformet med henblik på deres mål om virksomhedernes sociale ansvar, imødekommelse af kundernes krav og sikkerheden af deres leverancer. Økonomiske operatører i Unionen har imidlertid også berettet om de utallige vanskeligheder og praktiske udfordringer, der er forbundet med due diligence i forsyningskæden på grund af lange og komplekse globale forsyningskæder med deltagelse af et stort antal økonomiske operatører, som ofte har manglende kendskab til disse forhold eller er uden etiske skrump-
ler. Kommissionen bør revurdere omkostningerne ved ansvarlig tilvejebringelse og ved tredjepartsaudit, de administrative konsekvenser af sådan tilvejebringelse og audit og deres eventuelle indvirkning på konkurrenceevnen, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og bør rapportere herom til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen bør sikre, at mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder modtager passende teknisk bistand, og bør fremme udveksling af oplysninger med henblik på at gennemføre denne forordning. EU-baserede mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, som importerer mineraler og metaller, bør derfor drage fordel af COSME-programmet, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013⁴).

(16) Smelterier og forædlingsvirksomheder udgør et vigtigt led i de globale forsyningskæder for mineraler, eftersom de typisk er det sidste led, hvor der kan sikres en effektiv due diligence ved at indsamle, offentliggøre og kontrollere oplysninger om mineralernes oprindelse og leverandørkæden. Efter dette forarbejdningsled anses det ofte for at være umuligt at spore mineralernes oprindelse. Det samme gælder for genanvendte metaller, der har gennemgået endnu flere trin i forarbejdningsprocessen. En EU-liste over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan kan derfor skabe gennemsigthed og sikkerhed for økonomiske operatører længere fremme i kæden med hensyn til due diligence-praksis i forsyningskæden. I overensstemmelse med OECD's due diligence-retningslinjer bør økonomiske operatører i begyndelsen af forsyningskæden såsom smelterier og forædlingsvirksomheder gennemgå en uafhængig tredjepartsaudit af deres due diligence-praksis i forsyningskæden med henblik på også at blive optaget på listen over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan.

(17) Det er afgørende, at EU-importører af mineraler og metaller, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, overholder dens bestemmelser, herunder EU-baserede smelterier og forædlingsvirksomheder, som importerer og forarbejder mineraler og koncentratet deraf.

(18) For at sikre, at EU-systemet fungerer korrekt, og samtidig garantere, at langt størstedelen af de mineraler og metaller, som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og importeres til Unionen, er omfattet af dens krav, bør denne forordning ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor EU-importørens årlige importmængder af hvert berørt mineral eller metal er lavere end de mængdegrænser, der er anført i bilag I til denne forordning.

(19) For at sikre, at EU-systemet fungerer korrekt, og for at lette vurderingen af due diligence-ordninger, som eventuelt kan anerkendes i henhold til denne forordning, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af bilag I til denne forordning ved at fastlægge og ændre mængdegrænserne for mineraler og metaller, og for så vidt angår fastlæggelse af metoderne og kriterierne for denne vurdering under hensyntagen til arbejdet i OECD. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁵⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(20) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør være ansvarlige for at sikre en ensartet overholdelse blandt EU-importører af mineraler eller metaller, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, ved at gennemføre passende efterfølgende kontrol. Fortegnelser over sådan kontrol bør opbevares i mindst fem år. Der bør stilles krav om, at medlemsstaterne fastlægger, hvilke regler der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning.

(21) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tildeles gennemførelsesbeføjelser. Gennemførelsesbeføjelserne vedrørende anerkendelsen af due diligence-ordninger som værende ækvivalente, inddragelse af ækvivalens i tilfælde af mangler samt opstilling af listen over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁶⁾. Under hensyn til arten af disse gennemførelsesretsakter og i betragtning af Kommissionens begrænsede skønsmæssige beføjelser, hvorved disse retsakter bør være baseret på den metode og de kriterier, der skal vedtages ved hjælp af en delegeret retsakt om Kommissionens anerkendelse af due diligence-ordninger, anses rådgivningsproceduren for at være den korrekte procedure til vedtagelsen af disse gennemførelsesretsakter.

(22) Med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning bør der fastsættes en overgangsperiode, der bl.a. giver medlemsstaterne mulighed for at oprette kompetente myndigheder, giver Kommissionen mulighed for at anerkende due diligence-ordninger og giver økonomiske operatører mulighed for at blive fortrolige med deres forpligtelser efter denne forordning.

(23) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik bør regelmæssigt gennemgå den finansielle bistand til og de politiske forpligtelser over for konfliktramte områder og højrisikoområder, hvor der udvindes tin, tantal, wolfram og guld, navnlig i De Afrikanske Store Søers Område, for at sikre politikkohærens og for at tilskynde til og styrke respekten for god regeringsførelse, opretholdelse af retsstaten og etisk minedrift.

(24) Kommissionen bør jævnligt forelægge rapporter for Europa-Parlamentet og for Rådet om virkningerne af EU-systemet som fastlagt i denne forordning. Senest den 1. januar 2023 og derefter hvert tredje år bør Kommissionen undersøge, hvordan EU-systemet fungerer, og hvor effektivt det er, samt dets indvirkning på lokalt plan med hensyn til fremme af ansvarlig tilvejebringelse af de mineraler, der er omfattet af forordningens anvendelsesområde, fra konfliktramte områder og højrisikoområder, og om økonomiske operatører i Unionen, herunder SMV'er, og rapportere til Europa-Parlamentet og

Rådet. Disse rapporter kan, hvis det er nødvendigt, ledsages af hensigtsmæssige lovgivningsmæssige forslag, som kan omfatte yderligere obligatoriske foranstaltninger.

(25) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik gav i deres fælles meddelelse af 5. marts 2014 med titlen »Ansvarlig tilvejebringelse af mineraler med oprindelse i konfliktramte områder og højrisikoområder: Hen imod en integreret EU-strategi« (»fælles meddelelse af 5. marts 2014«) tilsagn om at implementere de ledsageforanstaltninger, der skal føre til en integreret EU-tilgang til ansvarlig tilvejebringelse sideløbende med denne forordning, med det formål ikke blot at opnå et højt niveau af deltagelse af økonomiske operatører i det EU-system, der er fastlagt i denne forordning, men også at sikre en global, sammenhængende og samlet tilgang til fremme af ansvarlig tilvejebringelse fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

(26) Forebyggelse af, at fortjeneste fra handel med mineraler og metaller bliver brugt til at finansiere væbnede konflikter gennem due diligence og gennemsigtighed, vil fremme god regeringsførelse og bæredygtig økonomisk udvikling. Derfor omfatter denne forordning også områder, der hører under Unionens politik på området for udviklingssamarbejde, ud over det primære område, der falder ind under Unionens fælles handelspolitik —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne forordning opretter et EU-system for due diligence i forsyningskæden (»EU-system«) for at indskrænke væbnede gruppers og sikkerhedsstyrkers muligheder for at handle med tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld. Denne forordning er udformet til at give gennemsigtighed og sikkerhed for så vidt angår forsyningspraksisser hos EU-importører og hos smelterier og forædlingsvirksomheder, som tilvejebringer deres råstoffer fra konfliktramte områder og højrisikoområder.

2. Denne forordning fastlægger due diligence-forpligtelserne i forsyningskæden for EU-importører af mineraler eller metaller, som indeholder eller består af tin, tantal, wolfram eller guld, jf. bilag I.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på EU-importører af mineraler eller metaller, hvis deres årlige importmængde af hvert af de berørte mineraler eller metaller ligger under de mængdegrænser, der er fastsat i bilag I.

Alle mængdegrænser er fastsat på et niveau, der sikrer, at langt størstedelen, dog mindst 95 %, af den samlede mængde, der importeres til Unionen af hvert mineral og metal under koden i den kombinerede nomenklatur, er undergivet de forpligtelser for EU-importører, der er fastsat i denne forordning.

4. Kommissionen vedtager en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 18 og 19, om muligt inden den 1. april 2020, dog senest den 1. juli 2020, med henblik på at ændre bilag I ved at fastlægge mængdegrænserne for tantal eller niobiummalme og koncentrat heraf, guldmalm og koncentrat heraf, tinoxider og -hydroxider, tantalater og tantalcarbider.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 og 19 vedrørende ændring af de eksisterende grænser anført i bilag I hvert tredje år efter den 1. januar 2021.

6. Med undtagelse af artikel 7, stk. 4, finder denne forordning ikke anvendelse på genanvendte metaller.

7. Denne forordning finder ikke anvendelse på lagre, hvis EU-importøren godtgør, at disse lagre blev skabt i den nuværende form på en verificerbar dato inden den 1. februar 2013.

8. Denne forordning finder anvendelse på de mineraler og metaller omhandlet i bilag I, som er fremstillet som biprodukter som defineret i artikel 2, litra t).

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »mineraler«: følgende som opført på listen i bilag I, del A:
 - malme og koncenter, som indeholder tin, tantal eller wolfram samt
 - guld
- b) »metaller«: metaller, som indeholder eller består af tin, tantal, wolfram eller guld, som opført på listen i bilag I, del B
- c) »mineralforsyningskæde«: det system af aktiviteter, organisationer, aktører, teknologi, information, ressourcer og tjenesteydelser, som er involveret i at flytte og forarbejde mineralerne fra udvindingsstedet til deres indarbejdning i slutproduktet
- d) »due diligence i forsyningskæden«: forpligtelserne for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, for så vidt angår deres forvaltningssystemer, risikostyring, uafhængige tredjepartsauditter og fremlæggelse af oplysninger med henblik på at identificere og imødegå faktiske og potentielle risici med forbindelse til konfliktramte områder og højrisikoområder for at forhindre eller afbøde negative virkninger forbundet med deres tilvejebringelsesaktiviteter
- e) »sparingssystem for leverandørkæden eller forsyningskæden«: en fortegnelse over den række af økonomiske operatører, som er i besiddelse af mineralerne og metallerne, efterhånden som de bevæger sig gennem forsyningskæden
- f) »konfliktramte områder og højrisikoområder«: områder, som befinder sig i en væbnet konflikt eller en ustabil situation efter en konflikt, samt områder, som har en svag eller ingen regeringsførelse og sikkerhed, såsom fejlslagne stater, og som oplever omfattende og systematiske krænkelse af folkeretten, herunder krænkelse af menneskerettighederne
- g) »væbnede grupper og sikkerhedsstyrker«: de grupper, der er omhandlet i bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer
- h) »smelteri og forædlingsvirksomhed«: enhver fysisk eller juridisk person, der udfører former for ekstraktionsmetallurgiske processer, som indebærer forarbejdningsprocesser med henblik på fremstilling af metal fra et mineral
- i) »ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan«: smelterier og forædlingsvirksomheder beliggende i eller uden for Unionen, der anses for at overholde kravene i denne forordning
- j) »i begyndelsen af forsyningskæden«: forsyningskæden for mineraler fra udvindingsstederne til og med smelterier og forædlingsvirksomheder
- k) »længere fremme i forsyningskæden«: forsyningskæden for metaller fra smelterier og forædlingsvirksomheder og frem til det endelige produkt
- l) »EU-importør«: enhver fysisk eller juridisk person, som angiver, at mineraler eller metaller overgår til fri omsætning som omhandlet i artikel 201 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013⁷⁾, eller enhver fysisk eller juridisk person, på hvis vegne en sådan erklæring er afgivet, som angivet i dataelement 3/15 og 3/16 i overensstemmelse med bilag B til Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446⁸⁾
- m) »due diligence-ordninger i forsyningskæden« eller »due diligence-ordninger«: en kombination af frivillige forsyningskæde-due diligence-procedurer, -redskaber og -mekanismer, herunder uafhængige tredjepartsauditter, der er udviklet og bestyret af regeringer, branchesammenslutninger eller grupperinger af interesserede organisationer

n) »medlemsstaternes kompetente myndigheder«: de af medlemsstaterne udpegede myndigheder, jf. artikel 10, som har ekspertise vedrørende råstoffer, industrielle processer og auditering

o) »OECD's due diligence-retningslinjer«: OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlige forsyningskæder for mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder (anden udgave, OECD 2013), herunder alle tilhørende bilag og tillæg

p) »klagemekanisme«: en mekanisme for tidlig varsling af risikoerkendelse, som gør det muligt for enhver interessepart, herunder whistleblowers, at give udtryk for sine bekymringer over forholdene i forbindelse med udvinding af, handel med og håndtering af mineraler i samt eksport af mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder

q) »model for forsyningskædepolitik«: en forsyningskædepolitik i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer, hvori der redegøres for risici for betydelige negative virkninger, som kan være forbundet med udvinding af, handel med og håndtering af mineraler i samt eksport af mineraler fra konfliktramte områder og højrisikoområder

r) »risikostyringsplan«: en EU-importørs skriftlige svar på de identificerede risici i forsyningskæden på grundlag af bilag III til OECD's due diligence-retningslinjer

s) »genanvendte metaller«: genvundne slutbruger- eller forbrugsafsluttede produkter eller skrot af forarbejdede metaller opstået som led i produktfremstilling; herunder overskydende, forældede, defekte og skrottede metalmaterialer, der indeholder forædlede eller forarbejdede metaller, som er passende til genanvendelse i produktionen af tin, tantal, wolfram eller guld. Med henblik på denne definition anses delvist forarbejdede mineraler, uforarbejdede mineraler eller biprodukter fra andre malmtyper ikke som genanvendte metaller

t) »biprodukt«: et mineral eller metal omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, som er blevet fremstillet ved forarbejdning af et mineral eller metal, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, og som ikke ville være blevet fremstillet uden behandling af det primære mineral eller metal, der ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde

u) »verificerbar dato«: en dato, som kan verificeres ved kontrol af fysiske datomærkninger på varer eller af lageropgørelser.

Artikel 3

EU-importørers overholdelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden

1. EU-importører af mineraler eller metaller skal overholde de due diligence-forpligtelser i forsyningskæden, som er fastsat i denne forordning, og skal opbevare dokumentation for deres overholdelse af disse forpligtelser, herunder resultaterne af de uafhængige tredjepartsauditter.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er ansvarlige for at gennemføre passende efterfølgende kontrol, jf. artikel 11.

3. I henhold til artikel 8, stk. 1, kan interesserede parter forelægge due diligence-ordninger i forsyningskæden for Kommissionen til anerkendelse med henblik på at lette EU-importørers overholdelse af de relevante krav, der er fastsat i artikel 4-7.

Artikel 4

Forpligtelser vedrørende forvaltningssystem

EU-importører af mineraler eller metaller skal:

a) vedtage og klart meddele leverandører og offentligheden ajourførte oplysninger om deres politik for forsyningskæden for mineraler og metaller, som potentielt hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder

b) indarbejde standarder i deres forsyningskædepolitik, i forhold til hvilke due diligence i forsyningskæden skal udøves, og som er i overensstemmelse med de standarder, der er fastsat i modellen for forsyningskædepolitik i bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer

c) organisere deres respektive interne forvaltningssystem således, at det understøtter due diligence i forsyningskæden ved i de tilfælde, hvor EU-importøren ikke er en fysisk person, at tildele ledelsen ansvar for at overvåge due diligence-processen i forsyningskæden og føre fortegnelser for disse systemer i mindst fem år

d) styrke deres dialog med leverandører ved at indarbejde deres forsyningskædepolitik i kontrakter og aftaler med leverandører i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer

e) oprette en klagemekanisme, som udgør et system for tidlig varsling af risikoerkendelse, eller oprette en sådan mekanisme ved samarbejdsordninger med andre økonomiske operatører eller organisationer eller ved at lette klageadgang til en ekstern ekspert eller et eksternt organ, såsom en ombudsmand

f) for så vidt angår mineraler føre et sporingssystem for leverandørkæden eller forsyningskæden, der indeholder følgende oplysninger understøttet af dokumentation:

i) en beskrivelse af mineralet, herunder dets handelsnavn og type

ii) navn og adresse på EU-importørens leverandør

iii) mineralernes oprindelsesland

iv) mængde og udvindingsdato, hvis oplysninger herom foreligger, udtrykt i volumen eller vægt

v) når mineralet hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, eller hvis EU-importøren har konstateret andre risici i forsyningskæden som anført i OECD's due diligence-retningslinjer, yderligere oplysninger i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger for økonomiske operatører i begyndelsen af forsyningskæden som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer, såsom mineralets oprindelsesmine, steder, hvor mineralerne blev samlet, handlet og forarbejdet, samt om skatter, afgifter og royalties, der er betalt

g) for så vidt angår metaller føre et sporingssystem for leverandørkæden eller forsyningskæden, der indeholder følgende oplysninger understøttet af dokumentation:

i) en beskrivelse af metallet, herunder dets handelsnavn og type

ii) navn og adresse på EU-importørens leverandør

iii) navn og adresse på smelterierne og forædlingsvirksomhederne i EU-importørens forsyningskæde

iv) fortegnelser, hvis sådanne foreligger, over smelteriernes eller forædlingsvirksomhedernes tredjepart-sauditrapporter eller dokumentation for overensstemmelse med en due diligence-ordning i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 8

v) hvis de i nr. iv) omhandlede fortegnelser ikke foreligger:

— oprindelsesland for mineralerne i smelteriernes eller forædlingsvirksomhedernes forsyningskæde

— hvor metallerne er baseret på mineraler, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, eller hvis EU-importøren har konstateret andre risici i forsyningskæden som anført i OECD's due diligence-retningslinjer, yderligere oplysninger i overensstemmelse med de specifikke anbefalinger for økonomiske operatører længere fremme i forsyningskæden som fastsat i nævnte retningslinjer

(h) for så vidt angår biprodukter tilvejebringe oplysninger ledsaget af dokumentation fra disse biprodukters oprindelsessted, nemlig det sted, hvor biproduktet første gang udskilles fra det primære mineral eller metal, der ikke er omfattet af denne forordning.

Artikel 5

Forpligtelser vedrørende risikostyring

1. EU-importører af mineraler skal:

a) identificere og vurdere risiciene for negative virkninger i deres mineralforsyningskæde på grundlag af de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 4, i forhold til standarderne i deres forsyningskædepolitik i overensstemmelse med bilag II til og due diligence-anbefalingerne fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer

b) implementere en strategi, som modvirker de identificerede risici, og som er udformet for at forhindre eller afbøde negative virkninger ved at:

i) indberette resultaterne af risikovurderingen af forsyningskæden til ledende personale, der er udpeget til dette formål, i tilfælde, hvor EU-importøren ikke er en fysisk person

ii) vedtage risikostyringsforanstaltninger i overensstemmelse med bilag II til og due diligence-anbefalingerne fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer under hensyntagen til deres evne til at påvirke og, hvor det er nødvendigt, træffe foranstaltninger for at udøve pres på de leverandører, som på den mest effektive måde kan forhindre eller afbøde de identificerede risici, ved at gøre det muligt enten at

— fortsætte handelen, samtidig med at der gøres en målbar indsats for at afbøde risici

— indstille handelen midlertidigt, samtidig med at den målbare indsats for at afbøde risici videreføres, eller

— afbryde kontakten med en leverandør efter fejlslagne forsøg på at afbøde risici

iii) gennemføre risikostyringsplanen; overvåge og spore resultaterne af indsatsen for at afbøde risici; rapportere tilbage til ledende personale, der er udpeget til dette formål, i tilfælde, hvor EU-importøren ikke er en fysisk person; og overveje at indstille eller afbryde kontakten med en leverandør efter fejlslagne forsøg på at afbøde

iv) foretage yderligere vurderinger af forhold og risici, som det er nødvendigt at afbøde, eller efter en ændring af omstændighederne.

2. Hvis en EU-importør af mineraler gør en indsats for at afbøde risici, samtidig med at handelen fortsætter eller er midlertidigt indstillet, skal vedkommende høre leverandører og de berørte interessenter, herunder lokale myndigheder og centrale regeringsmyndigheder, internationale organisationer og civilsamfundsorganisationer samt berørte tredjeparter, og blive enige med disse om en strategi for målbar afbødning af risici som led i risikostyringsplanen.

3. EU-importører af mineraler skal anvende de foranstaltninger og indikatorer, der er omhandlet i bilag III til OECD's due diligence-retningslinjer, og måle gradvise forbedringer, med henblik på at udforme konflikt- og højrisikofølsomme strategier for afbødning af risici som led i risikostyringsplanen.

4. EU-importører af metaller skal i overensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer og de specifikke anbefalinger fastsat i disse retningslinjer identificere og vurdere risici i deres forsyningskæde baseret på tilgængelige tredjepartsauditrapporter vedrørende smelterierne og forædlingsvirksomhederne i denne kæde og i passende omfang vurdere disse smelteriers og forædlingsvirksomheders due diligence-praksis. Disse auditrapporter skal være i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i denne forordning. I mangel af sådanne tredjepartsauditrapporter fra smelterierne og forædlingsvirksomhederne i deres forsyningskæde skal EU-importører af metaller identificere og vurdere risici i deres forsyningskæde som en del af deres eget risikoforvaltningssystem. I sådanne tilfælde skal EU-importører af metaller foretage audit af due diligence i deres egen forsyningskæde via en uafhængig tredjepart i overensstemmelse med artikel 6 i denne forordning.

5. I tilfælde, hvor de ikke er fysiske personer, skal EU-importørerne af metaller rapportere resultaterne af den i stk. 4 omhandlede risikovurdering til deres ledende personale, der er udpeget til dette formål, og implementere en responsstrategi, som er udformet til at forhindre eller afbøde negative virkninger i over-

ensstemmelse med bilag II til OECD's due diligence-retningslinjer og med de specifikke anbefalinger fastsat i disse retningslinjer.

Artikel 6

Forpligtelser vedrørende tredjepartsaudit

1. EU-importører af mineraler eller metaller skal foretage audit via en uafhængig tredjepart (»tredjepartsaudit«).

Tredjepartsauditten skal

a) omfatte alle de aktiviteter, procedurer og systemer, som EU-importøren anvender for at gennemføre due diligence i forsyningskæden for mineraler eller metaller, herunder EU-importørens forvaltningssystem, risikostyring og fremlæggelse af oplysninger i overensstemmelse med henholdsvis artikel 4, 5 og 7

b) have som sit mål at fastslå, om EU-importørens due diligence-praksis i forsyningskæden er i overensstemmelse med artikel 4, 5 og 7

c) fremsætte anbefalinger til EU-importøren om, hvordan vedkommendes due diligence-praksis i forsyningskæden kan forbedres, og

d) respektere auditprincipperne om uafhængighed, kompetence og ansvarlighed som fastsat i OECD's due diligence-retningslinjer.

2. EU-importører af metaller er fritaget fra forpligtelsen til at gennemføre tredjepartsauditter, jf. stk. 1, forudsat at de fremlægger fyldestgørende bevis, herunder tredjepartsauditrapporter, for, at alle smelterier og forædlingsvirksomheder i deres forsyningskæde overholder denne forordning.

Kravet om fyldestgørende bevis anses for at være opfyldt, når EU-importører af metaller godtgør, at de udelukkende tilvejebringer fra smelterier og forædlingsvirksomheder, der af Kommissionen er opført på listen i henhold til artikel 9.

Artikel 7

Oplysningspligt

1. EU-importører af mineraler eller metaller skal stille rapporterne fra en eventuel tredjepartsaudit gennemført i overensstemmelse med artikel 6 eller bevis for opfyldelse af en due diligence-ordning i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 8, til rådighed for medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. EU-importører af mineraler eller metaller skal stille alle de oplysninger, som er indsamlet og opbevaret i forbindelse med deres due diligence i forsyningskæden, til rådighed for deres umiddelbare købere længere fremme i forsyningskæden under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

3. EU-importører af mineraler eller metaller skal hvert år offentligt rapportere i bredest mulige forstand, herunder på internettet, om deres due diligence-politik og -praksis for ansvarlig tilvejebringelse. I denne rapport skal der redegøres for de skridt, som de har taget for at gennemføre forpligtelserne vedrørende deres forvaltningssystem, jf. artikel 4, og deres risikostyring, jf. artikel 5, og den skal indeholde et resumé af tredjepartsauditterne, herunder revisorens navn, under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer.

4. Hvis en EU-importør med rimelighed konkluderer, at metaller kun hidrører fra genanvendt materiale eller skrot, skal vedkommende under behørig hensyntagen til forretningshemmeligheder og andre konkurrencemæssige faktorer:

a) offentliggøre sin konklusion og

b) give en tilpas detaljeret beskrivelse af de due diligence-foranstaltninger i forsyningskæden, som vedkommende har bragt i anvendelse for at nå denne konklusion.

Artikel 8

Anerkendelse af due diligence-ordninger i forsyningskæden

1. Regeringer, industrisammenslutninger og grupperinger af interesserede organisationer, der har indført due diligence-ordninger (»de ansvarlige for ordningen«), kan ansøge Kommissionen om at få den due diligence-ordning i forsyningskæden, der er udviklet og bestyres af dem, anerkendt af Kommissionen. Sådanne ansøgninger skal underbygges med passende dokumentation og oplysninger.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19, der supplerer denne forordning ved at fastsætte den metode og de kriterier, som gør det muligt for Kommissionen at vurdere, hvorvidt due diligence-ordninger i forsyningskæden gør det lettere for økonomiske operatører at overholde kravene i denne forordning og giver Kommissionen mulighed for at anerkende ordninger.

3. Finder Kommissionen på grundlag af den dokumentation og de oplysninger, der forelægges i henhold til stk. 1, og i overensstemmelse med metoden og kriterierne for anerkendelse, der er fastlagt i henhold til stk. 2, at due diligence-ordningen i forsyningskæden, når denne implementeres på effektiv vis af en EU-importør af mineraler eller metaller, sætter importøren i stand til at overholde denne forordning, vedtager den en gennemførelsesretsakt om, at denne ordning tilstås ækvivalensanerkendelse for så vidt angår overholdelse af kravene i denne forordning. OECD's sekretariat høres, når dette er hensigtsmæssigt, inden vedtagelsen af sådanne gennemførelsesretsakter.

Når den træffer afgørelse om anerkendelse af en due diligence-ordning, tager Kommissionen hensyn til den forskelligartede praksis i branchen, der er omfattet af nævnte ordning, og tager også hensyn til den risikobaserede tilgang og metode, der anvendes af denne ordning for at identificere konfliktramte områder og højrisikoområder, og de anførte resultater heraf. De anførte resultater offentliggøres af den ansvarlige for ordningen.

De i dette stykkes første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2.

4. Kommissionen skal også, hvor det er relevant, regelmæssigt kontrollere, at anerkendte due diligence-ordninger i forsyningskæden fortsat opfylder de kriterier, der lå til grund for afgørelsen om ækvivalensanerkendelse vedtaget i henhold til stk. 3.

5. Den ansvarlige for en due diligence-ordning i forsyningskæden, der har opnået ækvivalensanerkendelse i overensstemmelse med stk. 3, underretter straks Kommissionen om enhver ændring eller ajourføring af den pågældende ordning.

6. Foreligger der dokumentation for gentagne eller væsentlige tilfælde, hvor økonomiske operatører, der gennemfører en ordning, der er anerkendt i overensstemmelse med stk. 3, ikke opfylder kravene i denne forordning, undersøger Kommissionen i samråd med den ansvarlige for den anerkendte ordning, hvorvidt de pågældende tilfælde er et tegn på mangler ved ordningen.

7. Konstaterer Kommissionen, at der er tale om manglende overholdelse af denne forordning eller om mangler i en anerkendt due diligence-ordning, kan den give den ansvarlige for ordningen en passende frist til at foretage afhjælpende tiltag.

Såfremt den ansvarlige for ordningen ikke foretager eller nægter at foretage de nødvendige afhjælpende tiltag, og hvis Kommissionen har fastslået, at de fejl eller mangler, der er omhandlet i første afsnit i nærværende stykke, gør det vanskeligere for EU-importøren at gennemføre en ordning, der er i overensstemmelse med denne forordning, eller hvor gentagne eller væsentlige tilfælde af økonomiske operatørers manglende overholdelse for så vidt angår gennemførelse af en ordning skyldes mangler ved ordningen,

vedtager Kommissionen i overensstemmelse med den i artikel 15, stk. 2, omhandlede rådgivningsprocedure en gennemførelsesretsakt om tilbagetrækning af anerkendelsen af ordningen.

8. Kommissionen opretter og ajourfører et register over anerkendte due diligence-ordninger i forsyningskæden. Dette register skal være offentligt tilgængeligt på internettet.

Artikel 9

Liste over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som fastlægger eller ændrer listen med navne og adresser på ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan.

Denne liste skal udarbejdes under hensyntagen til ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan, der er omfattet af due diligence-ordninger i forsyningskæden, der er anerkendt af Kommissionen i henhold til artikel 8, og de oplysninger, som medlemsstaterne har fremsendt i henhold til artikel 17, stk. 1.

2. Kommissionen gør sit bedste for at identificere de smelterier og forædlingsvirksomheder på den i denne artikels stk. 1 omhandlede liste, som, i det mindste delvist, tilvejebringer fra konfliktramte områder og højrisikoområder, navnlig ved at trække på oplysninger fra ejerne af due diligence-ordninger i forsyningskæden, der er anerkendt i henhold til artikel 8.

3. Kommissionen fastlægger eller ændrer listen ved anvendelse af modellen i bilag II og i overensstemmelse med den rådgivningsprocedure, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2. OECD's sekretariat høres, når dette er hensigtsmæssigt, inden vedtagelsen af den pågældende liste.

4. Kommissionen fjerner ved hjælp af en gennemførelsesretsakt navne og adresser på smelterier og forædlingsvirksomheder, som ikke længere anerkendes som ansvarlige, fra listen på grundlag af oplysninger modtaget i henhold til artikel 8 og artikel 17, stk. 1. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 15, stk. 2.

5. Kommissionen ajourfører og offentliggør, herunder på internettet, rettidigt oplysningerne på listen over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan.

Artikel 10

Medlemsstaternes kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger én eller flere kompetente myndigheder, som har ansvaret for anvendelsen af denne forordning.

Medlemsstaterne meddeler senest den 9. december 2017 Kommissionen de kompetente myndigheders navne og adresser. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen eventuelle ændringer af de kompetente myndigheders navne og adresser.

2. Kommissionen offentliggør, herunder på internettet, en liste over kompetente myndigheder under anvendelse af modellen i bilag III. Kommissionen holder listen ajourført.

3. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er ansvarlige for at sikre en effektiv og ensartet gennemførelse af denne forordning i hele Unionen.

Artikel 11

Efterfølgende kontrol af EU-importører

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder er ansvarlige for at gennemføre passende efterfølgende kontrol for at sikre, at EU-importører af mineraler eller metaller overholder forpligtelserne i artikel 4-7.

2. Den i stk. 1 omhandlede efterfølgende kontrol gennemføres ud fra en risikobaseret tilgang samt i tilfælde, hvor en kompetent myndighed er i besiddelse af relevante oplysninger, herunder på grundlag

af en underbygget mistanke fra tredjemands side, vedrørende en EU-importørs overholdelse af denne forordning.

3. Den i stk. 1 omhandlede efterfølgende kontrol består bl.a. i:

a) en undersøgelse af EU-importørens gennemførelse af due diligence-forpligtelser i forsyningskæden efter denne forordning, herunder vedrørende forvaltningssystemet, risikostyring, uafhængige tredjepart-sauditter og fremlæggelse af oplysninger

b) en undersøgelse af dokumentation og fortegnelser, som dokumenterer behørig overholdelse af de forpligtelser, der er omhandlet i litra a)

c) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

Den efterfølgende kontrol, der er omhandlet i stk. 1, bør omfatte inspektioner på stedet, herunder i EU-importørens lokaler.

4. EU-importørerne skal tilbyde al nødvendig bistand til at fremme udførelsen af den i stk. 1 omhandlede efterfølgende kontrol, navnlig for så vidt angår adgang til lokaler og fremlæggelse af dokumentation og fortegnelser.

5. For at sikre klarhed over opgaver og sammenhæng i indsatsen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder udarbejder Kommissionen ikke-bindende retningslinjer i form af en håndbog med detaljerede oplysninger om de skridt, der skal tages af medlemsstaternes kompetente myndigheder, der gennemfører den efterfølgende kontrol som omhandlet i stk. 1. Disse retningslinjer skal i det omfang, det er hensigtsmæssigt, omfatte modeller for dokumenter, der letter gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 12

Fortegnelser over efterfølgende kontrol med EU-importører

Medlemsstaternes kompetente myndigheder fører en fortegnelse over den i artikel 11, stk. 1, omhandlede kontrol med angivelse af navnlig arten og resultaterne af sådan kontrol samt eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er påbudt i medfør af artikel 16, stk. 3.

Fortegnelser over efterfølgende kontrol som omhandlet i artikel 11, stk. 1, opbevares i mindst fem år.

Artikel 13

Samarbejde og udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger, herunder med deres respektive toldmyndigheder, om forhold vedrørende due diligence i forsyningskæden og efterfølgende kontrol, der er gennemført.

2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler oplysninger om mangler, der er opdaget ved hjælp af den i artikel 11, stk. 1, omhandlede efterfølgende kontrol, og om de regler, der gælder i tilfælde af overtrædelser, jf. artikel 16, med de andre medlemsstaters kompetente myndigheder og Kommissionen.

3. Samarbejde efter stk. 1 og 2 skal fuldt ud overholde Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁰⁾, for så vidt angår databeskyttelse, og forordning (EU) nr. 952/2013, for så vidt angår videregivelse af fortrolige oplysninger.

Artikel 14

Retningslinjer

1. Kommissionen udarbejder med henblik på at skabe klarhed og sikkerhed for og sammenhæng mellem økonomiske operatørers, navnlig SMV'ers, praksisser og i samråd med EU-Udenrigstjenesten og

OECD ikke-bindende retningslinjer i form af en håndbog til økonomiske operatører, hvori der redegøres for den bedste fremgangsmåde til at anvende kriterierne for identifikation af konfliktramte områder og højrisikoområder. Denne håndbog skal være baseret på definitionen af konfliktramte områder og højrisikoområder, jf. denne forordnings artikel 2, litra f), og tage hensyn til OECD's due diligence-retningslinjer på dette område, herunder andre risici i forsyningskæden, der udløser de »røde flag«, der er defineret i de relevante tillæg til disse retningslinjer.

2. Kommissionen indhenter ekstern ekspertise til at tilvejebringe en vejledende, ikkeudtømmende, regelmæssigt ajourført liste over konfliktramte områder og højrisikoområder. Denne liste skal være baseret på de eksterne eksperters analyse af den i stk. 1 omhandlede håndbog og eksisterende oplysninger fra bl.a. den akademiske verden og due diligence-ordninger i forsyningskæden. EU-importører, der tilvejebringer fra områder, der ikke er nævnt på denne liste, bevarer ligeledes deres ansvar for at overholde due diligence-forpligtelserne efter denne forordning.

Artikel 15

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Når udvalgets udtalelse indhentes efter en skriftlig procedure, afsluttes proceduren uden noget resultat, hvis formanden for udvalget træffer beslutning herom, eller et simpelt flertal af udvalgsmedlemmerne anmoder herom, inden for tidsfristen for afgivelse af udtalelsen.

Artikel 16

Regler, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser

1. Medlemsstaterne fastsætter regler, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de i stk. 1 omhandlede regler og underretter den straks om enhver efterfølgende ændring heraf.

3. I tilfælde af overtrædelse af denne forordning pålægger medlemsstatens kompetente myndigheder EU-importøren at træffe afhjælpende foranstaltninger.

Artikel 17

Rapportering og evaluering

1. Medlemsstaterne fremsender senest den 30. juni hvert år en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af denne forordning og navnlig om meddelelser om afhjælpende foranstaltninger, der er udstedt af deres kompetente myndigheder i henhold til artikel 16, stk. 3, samt om rapporterne fra uafhængige tredjepartsauditter, der er gjort tilgængelige i henhold til artikel 7, stk. 1.

2. Senest den 1. januar 2023 og derefter hvert tredje år evaluerer Kommissionen, hvordan denne forordning fungerer, og hvor effektivt den virker. Der skal i evalueringen tages hensyn til denne forordnings konkrete virkning, herunder på fremme af og omkostningerne ved ansvarlig tilvejebringelse af de mineraler, som er omfattet af dens anvendelsesområde, fra konfliktramte områder og højrisikoområder, og denne forordnings virkninger for økonomiske operatører i Unionen, herunder SMV'er, samt de ledsageforanstaltninger, der er skitseret i den fælles meddelelse af 5. marts 2014. Kommissionen drøfter evalueringsrapporten med Europa-Parlamentet og med Rådet. Evalueringen skal omfatte en uafhængig vurdering af andelen af de samlede økonomiske operatører i Unionen længere fremme i forsyningskæden med tin, tantal, wolfram eller guld i deres forsyningskæde, som har indført due diligence-ordninger. Evalueringen

skal vurdere hensigtsmæssigheden og gennemførelsen af disse due diligence-ordninger og den konkrete indvirkning af EU-systemet samt behovet for yderligere obligatoriske foranstaltninger for at sikre, at det samlede EU-marked får tilstrækkelig gennemslagskraft i den ansvarlige globale forsyningskæde af mineraler.

3. Baseret på resultaterne af evalueringen efter stk. 2 vurderer Kommissionen, hvorvidt medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have beføjelser til at pålægge EU-importører sanktioner i tilfælde af vedvarende manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Den kan, hvis det er hensigtsmæssigt, fremsætte et lovforslag for Europa-Parlamentet og for Rådet i denne henseende.

Artikel 18

Metode til beregning af grænser

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, udpeger Kommissionen på grundlag af toldoplysninger, der fremlægges af medlemsstaterne på Kommissionens anmodning, om de årlige importmængder pr. EU-importør og pr. kode i den kombinerede nomenklatur, som er anført i bilag I, i deres respektive områder, de højeste årlige importmængder pr. EU-importør og pr. kode i den kombinerede nomenklatur, der svarer til mindst 95 % af den samlede årlige importmængde til Unionen for den pågældende kode i den kombinerede nomenklatur, som den nye grænse, der skal indsættes i bilag I. Kommissionen baserer sig i denne forbindelse på de importoplysninger for hver EU-importør, som medlemsstaterne har fremlagt for de to foregående år.

Artikel 19

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 8, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 8. juni 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Den i artikel 1, stk. 5, og artikel 8, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 8, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 4 og 5, og artikel 8, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 20

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Med undtagelse af de i stk. 3 omhandlede bestemmelser finder denne forordning anvendelse fra den 9. juli 2017.

3. Artikel 1, stk. 5, artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 4-7, artikel 8, stk. 6 og 7, artikel 10, stk. 3, artikel 11, stk. 1, 2, 3 og 4, artikel 12 og 13, artikel 16, stk. 3, og artikel 17 finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

BILAG I

Liste over mineraler og metaller under anvendelsesområdet for forordning (EU) 2017/821, som er klassificeret i henhold til den kombinerede nomenklatur

Del A: Mineraler

Beskrivelse	KN-kode	Taric-under-opdeling	Mængdegrænse (kg)
Tinmalm og koncentrat deraf	2609 00 00		5 000
Wolframmalm og koncentrat deraf	2611 00 00		250 000
Tantal- eller niobiummalm og koncentrat deraf	ex 2615 90 00		artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Guldmalm og koncentrat deraf	ex 2616 90 00	10	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Guld, ubearbejdet eller i form af halvfabrikata eller pulver, med en guld-koncentration på under 99,5 %, som endnu ikke er forædlet	ex 7108* ¹⁾		100

Del B: Metaller

Wolframoxider og wolframhydroxider	2825 90 40		100 000
Tinoxider og tinhydroxider	ex 2825 90 85	10	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Tinchlorider	2827 39 10		10 000
Wolframater	2841 80 00		100 000
Tantalater	ex 2841 90 85	30	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Carbider af wolfram	2849 90 30		10 000
Carbider af tantal	ex 2849 90 50	10	artikel 1, stk. 4, og artikel 18 finder anvendelse
Guld, ubearbejdet eller i form af halvfabrikata eller pulver, med en guld-koncentration på mindst 99,5 %, som er forædlet	ex 7108*2)		100
Ferrowolfram og ferrosiliciumwolfram	7202 80 00		25 000
Tin, ubearbejdet	8001		100 000
Stænger, profiler og tråd af tin	8003 00 00		1 400
Andre varer af tin	8007 00		2 100
Pulver af wolfram	8101 10 00		2 500
Wolfram, ubearbejdet, herunder kun sintrede stænger	8101 94 00		500
Tråd af wolfram	8101 96 00		250
Stænger (undtagen kun sintrede), profiler, plader, bånd og folie af wolfram og andre wolframvarer	8101 99		350
Tantal, ubearbejdet, herunder kun sintrede stænger, pulver	8103 20 00		2 500
Stænger (undtagen kun sintrede), profiler, tråd, plader, bånd og folie af tantal og andre tantalvarer	8103 90		150

*1) Med henblik på ændring af denne grænse fastsættes den importerede mængde, der fremkommer ved at anvende den metode og de kriterier, der er fastsat i artikel 18, som grænse for begge ex 7108-toldpositioner, der er opført i bilag I.

*2) Med henblik på ændring af denne grænse fastsættes den importerede mængde, der fremkommer ved at anvende den metode og de kriterier, der er fastsat i artikel 18, som grænse for begge ex 7108-toldpositioner, der er opført i bilag I.

BILAG II

Model for liste over ansvarlige smelterier og forædlingsvirksomheder på globalt plan som omhandlet i artikel 9

- Kolonne A: Navne på smelterier og forædlingsvirksomheder i alfabetisk rækkefølge
Kolonne B: Smelteriets eller forædlingsvirksomhedens adresse
Kolonne C: * anføres, hvis smelteriet eller forædlingsvirksomheden tilvejebringer mineraler, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder

BILAG III

Model for liste over medlemsstaternes kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 10

- Kolonne A: Medlemsstaternes navne i alfabetisk rækkefølge
Kolonne B: Navnet på den kompetente myndighed
Kolonne C: Adressen på den kompetente myndighed

- 1) Europa-Parlamentets holdning af 16.3.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.4.2017.
- 2) OECD Guidelines for Multinational Enterprises, OECD 2011-udgave.
- 3) Vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder: gennemførelse af FN's »ramme for beskyttelse, overholdelse og afhjælpning«, der blev godkendt af FN's Menneskerettighedsråd i dets resolution 17/4 af 6. juli 2011 (A/HRC/RES/17/4).
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33).
- 5) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).
- 8) Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 af 28. juli 2015 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen (EUT L 343 af 29.12.2015, s. 1).
- 9) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).
- 10) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).